

החוק בארצות ערב

3

לקט של חוקים ירדניים

קובץ ב'

בהוצאת
מפקדת
פ"צ"ר
תשל"ז 1977

אנו, אלחסינ הראשון מלך הממלכה הירדנית ההאשמית, לפי סעיף 31 להוקה, ועפ"י החלטה מועצת הסנט וביח הנבחרים מאשרים את החוק הבא ומצווים לפרסמו ולהוסיפו לחוקי המדינה.

חוק מס' (11) לשנת 1966

חוק עורכי הדין הניזאמיין
(قانون المحامين النظامي)

סעיף 1: חוק זה ייקרא (חוק עורכי הדין הניזאמיין לשנת 1966) ויכנס לתקפו בתום חודש מיום פרסומו בעיון הרשמי.

פיק ראשון

מקצוע עריכת הדין

- סעיף 2: עורכי-הדין הנם מבין עוזרי המשפט, אשר נסלו על עצמם כמקצוע לייצג את המתדיינים במשפט, לנקוט בכל הליכי המשפט וההגנה, ולהגיש כל יעוץ משפטי לכל מבקש הכורה השלום. תפקידיהם כוללים, איפוא, ארבעה עניינים:
- (א) לתבוע זכויות ולהגן עליהן, לנקוט בהליכים הנוגעים בשליחות האנשים בפני כל בתי המשפט לסוגיהם, פרט לבתי-הדין השרעיים.
 - (ב) לתת חוות-דעת משפטית בתביעות, במשפטים ובבעיות לסוגיהן.
 - (ג) עריכת חוזים לסוגיהם וניהול הליכי ההכנה הדרושים לכך.
 - (ד) ייצוג השולחים בכל המועצות, הועדות הרשמיות, הבוררים, פקידי המנהל, המשרדים הרשמיים והמוסדות הציבוריים לסוגיהם.

פרק שני

תנאי העיסוק במקצוע

סעיף 3: על העוסק במקצוע עריכת-דין להיות רשום בפנקס עורכי-הדין.

סעיף 4: (א) על המבקש להרשם בפנקס עורכי הדין להיות:

1. בעל אזרחות ירדנית מלפני 10 שנים לפחות, או ערבי שהיה בעל אזרחות פלסטינאית ביום 15.5.48.
2. מלאו לו עשרים ואחת שנה.
3. בעל כשרות אזרחית מלאה.
4. חושב הממלכה הירדנית ההאשמית.
5. לא נידון בפשע או בעבירה על המוסר, או לעונש כשמעתי מסיבות הפוגעות בכבוד ויקר.
6. בעל תעודה למשפטים שניחנה ע"י אחת האוניברסיטאות או בהי הספר למשפטים המוכרים, ובלבד שתעודה זו תהיה קבילה לעסוק במקצוע עריכת הדין בארץ בה ניתנה.
לצורך סעיף קטן זה תכין מועצה ההסתדרות בהסכמת משרד המשפטים ומשרד החינוך והתרבות רשימה של האוניברסיטאות ובהי הספר למשפטים המוכרים.
המועצה רשאית מזמן לזמן, בהסכמת שני המשרדים האמורים, להוסיף או למחוק שנה של אוניברסיטה או בית ספר כלשהו מהאוניברסיטאות או בהי הספר הרשומים באותה רשימה. הרשימה וכל תיקון שיחול בה יפורסמו בעתון הרשמי.
7. סיים את ההתמחות כאמור בפרק הששי של חוק זה.

(ב) החנאים האמורים בפסקאות 6, 7 של סעיף זה לא יחולו על עורכי הדין האסאחדה הירדניים שהוסמכו כבר לעסוק במקצוע זה ונרשמו בפנקס עורכי הדין האסאחדה לפני פרסומו של חוק זה.

סעיף 5: (1) עורך דין אסאחדה שהוא בעל אזרחות של אחת ממדינות ערב, רשאי לבקש לרשום את שמו בפנקס עורכי-הדין האסאחדה, ובלבד שהיה בעל אותה אזרחות 10 שנים לפחות לפני חאריך הגשת הבקשה. וזאת בחנאי שהוראה דוכה נמצאת בדיני המדינה שהוא נמנה על אזרחיה, ויהיה כפוף להוראות פסקאות 2 עד 6 של הסעיף הקודם.

(2) עורך-דין מהמחה (שעודנו בהחמחות) שהוא בעל אזרחות של אחת ממדינות ערב, רשאי לבקש לרשום את שמו בפנקס עורכי הדין המהמחים, ובלבד שהיה בעל אותה אזרחות 10 שנים לפחות לפני חאריך הגשת הבקשה, וזאת בחנאי שיהא כפוף לחנאים האמורים בסעיף הקטן הקודם ולהוראות הפרק הששי של חוק זה, ובחנאי שהמדינה שהוא נמנה על אזרחיה מתייחסת יחס דומה לעו"ד ירדני מהמחה.

סעיף 6: עורך דין ערבי הנמנה על אחת מהסתדרויות המדינות הערביות, רשאי לטעון בשותפות עם עורך-דין ירדני רשום בפנקס עורכי-הדין האסאחדה, בפני בתי-המשפט וזאת במשפט מסויים וברשות המוענקת ע"י מועצת ההסתדרות או ע"י היו"ר במקרה של אי-כינוס המועצה מכל סיבה שהיא, וזאת לאחר אימות תואר עורך-הדין של מבקש הטעון, ובחנאי שההסתדרות עליה נמנה אותו עורך-דין מתייחסת יחס דומה לעורכי-דין ירדניים.

פרק שלישי

משרות ועבודות שאין לעו"ד לעסוק בהן

סעיף 7: (1) לא ניתן לעו"ד להיות בנוסף לעיסוקו בעריכת-דין:

(א) יו"ר הרשות המחקקת,

(ב) חבר ממשלה,

(ג) גזשא משרה ציבורית או פרטית, קבועה או

זמנית, בשכר או בחמורה,

(ד) סוחר,

(ה) מנהל בחברת מניות כללית (או באיזה תפקיד

שהוא בחברה),

(ו) כל העבודות הנוגדות את עצמאות עורך-הדין

או שאינן הולמות את כבוד המקצוע.

(2) סעיף זה אינו חל על מקצוע העהונאות ועל חברות במועצות ייצוגיות ולא על מורי-החוק באוניברסיטאות אשר נרשמו בפנקס עורכי-הדין האסאתדה.

סעיף 8: (1) כל עורך-דין אשר תנאי העסוק במקצוע עריכת-הדין

חדלו להתקיים בו, או שעסק באחת העבודות האמורות

בסעיף קטן (1) לסעיף הקודם, יועבר שמו מפנקס

עורכי-הדין שאינם עוסקים במקצוע, עפ"י החלטה

מטעם מועצת ההסחדרות.

(2) חלפו הסיבות המפורטות בסעיף הקטן הקודם, יירשם

עורך-הדין מחדש בפנקס עורכי-הדין על סמך החלטה

מטעם מועצת ההסחדרות עפ"י בקשתו ללא תשלום

אגרת הרשום מחדש, אולם אם עברה תקופה של שנתיים

לפחות מבלי שעסק במקצוע, יוחנה רישומו מחדש

בהשלום מחציית אגרת הרישום.

- סעיף 9: (1) עורך-דין שיקבל על עצמו חברות במועצות ציבוריות, הן מחוקקות, מוניציפליות או מינהליות, לא יקבל שליחות בעצמו או באמצעות עורך-דין שיעבוד עבורו, נגד המועצות שבהן הוא חבר ונגד המשרדים הכפופים להן משך תקופת חברותו.
- (2) בעל משרה ציבורית או פרטית אשר עזב את השירות ועסק בעריכת דין, לא יקבל שליחות בעצמו, או באמצעות עורך-דין העובד עבורו, במשפט נגד המשרד או המוסד ששימש בהם, וזאת משך שנה מאז עזבו את השירות.
- (3) מי שהביע דעת כשופט, פקיד, בורר או מומחה בענין שהובא בפניו, לא יקבל שליחות בעו"ד באותו ענין.

פרק רביעי

על הקמת ההסתדרות וההשתייכות אליה

- סעיף 10: עורכי-הדין הניזאמיין האסאתדה בממלכה הירדנית ההאשמית מהווים הסתדרות שמרכזת בעמאן, הרשאית לייסד סניפים במרכזי בתי-המשפט שבערכאה ראשונה על-סמך החלטה מטעם מועצת ההסתדרות שתובא לידיעתו של משרד המשפטים. ההסתדרות תהווה אישיות משפטית ותיבנה מאי-תלות כספית ותהא כפופה להוראות חוק זה.
- סעיף 11: בפנקס ההסתדרות יירשמו שמות עורכי-הדין הנמנים עליה.
- סעיף 12: בקשה להירשם בפנקס עורכי-הדין האסאתדה חוגש למועצת ההסתדרות בצירוף מסמכים המעידים על מילוי התנאים כאמור בסעיף 4. אם בחום חודשיים מיום הגשת הבקשה לא פרסמה מועצת ההסתדרות החלטה בנדון, תיחשב הבקשה לדחויה מכללא, ומגיש בקשת הרישום זכאי לערור על החלטת הדחייה.

סעיף 13: שר המשפטים, ממלא-מקומו או כל עורך-דין אסחאד, רשאי לערור על כל החלטה של מועצת ההסתדרות הקובעת רישומו של עורך-דין בפנקס עורכי-הדין. מבקש הרישום רשאי לערור על החלטת המועצה הדוחה את הערר שלו.

סעיף 14: (1) התברר למועצת ההסתדרות, בכפוף לסעיף קטן (ב) של סעיף 4, שאחד מתנאי הרישום כאמור בסעיף (4) ושעליהם הסתמכה המועצה בקבלתה את בקשת רישום עורך-הדין, אינו מתקיים או בלתי-נכון, זכאית המועצה לדון מחדש ברישום זה ולבטלו, ורשאי עורך-הדין לערור על החלטה זו.

(2) הוראות סעיף זה יחולו על עורכי-הדין המתמחים.

סעיף 15: נדחתה בקשת רישום מחמת אי-קיום התנאים האמורים בסעיף (4) אין מניעה להגשת בקשה חדשה לאחר תום שלוש שנים מיום החלטת הדחייה, והמועצה זכאית בעת חידוש הבקשה לדחותה, והמגיש זכאי לערור על החלטה זו.

פדק חמישי

פנקס עורכי-הדין

סעיף 16: בכל שנה תנהל מועצת ההסתדרות פנקס כללי של שמות עורכי-הדין האסאודה, ופנקס אחר לעורכי-הדין המתמחים שינוהלו לפי התקנון. העתק של פנקס עורכי-הדין האסאודה יישלח למשרד המשפטים, למשרדי החביעה הכללית, לבתי המשפט, להסתדרויות עורכי-הדין במדינות ערב וכן למוסדות ההסתדרותיים או הבינלאומיים שמן הראוי להודיעם על כך לאחר פרסומו של הפנקס בעתון הרשמי.

סעיף 17: מועצת ההסתדרות תנהל תיק אישי לכל עורך-דין אשר יכול את כל הקשור בו. כללי ניהול תיק זה ייקבעו בתקנון ההסתדרות.

סעיף 18: (א) לא יירשמו בפנקס השנתי של עורכי-הדין האסאתדה אותם עורכי-דין אשר לא שילמו את דמי החברות במועד שייקבע בחקנות, אך אין בכך כניעה לרכוס אותם מחדש כאשר יישלמו את דמי החברות.

(ב) בתי-המשפט לא יקבלו עורכי-דין אסאתדה שאינם רשומים בפנקס כאמור בסעיף 16 לחוק זה.

סעיף 19: פיגר עורך-דין בתשלום דמי החברות השנתיים או השלומים אחרים הקבועים בחקנות משך שנתיים רצופות או יותר, או שהפסיק לעבוד לאותה תקופה, יימחק שמו מן הפנקס, ועליו - במקרה שייבקש להירשם מחדש - לשלם מחצית דמי הרישום מחדש בנוסף לתשלומים האחרים המגיעים ממנו.

סעיף 20: עורך-דין אשר נרשם לראשונה בפנקס עורכי-הדין האסאתדה חייב להישבע בפני נשיא בית המשפט העליון (אלתמייד) בנוכחות יו"ר הסתדרות עורכי-הדין או למלא מקומו עפ"י הנוסח הבא:

"אני נשבע באללה הגדול למלא את תפקידי באמונה ובכבוד כפי שדורשים החוקים והתקנות, לשמור על סוד מקצוע עריכת-הדין. ולכבד את חוקיו ומנהגיו".

סעיף 21: כל עורך-דין העוסק בעריכת-הדין ושמו אינו מופיע ברשימה, צפוי לעונשים משמעותיים כאמור בחוק זה.

פ ד ק ש שי

ה ח מ ח ת

סעיף 22: (1) המבקש להירשם בפנקס עורכי-הדין של המתמחים יגיש בקשה למועצה ההסתדרות, בצירוף המסמכים המאשרים את האמור בפסקאות 1 עד 6 לסעיף קטן (א) שבסעיף 4 לחוק זה, יחד עם יתר הניירות שתקנון הלשכה מחייב הגשתם.

(2) הבקשה תכלול שמו של עורך-דין האסתאד אשר המבקש רוצה להתמחות במשרדו, ועליו לצרף לבקשה תעודה המאשרת את הסכמתו של עורך-הדין לקבלת המבקש בחור מתמחה במשרדו ובהשגחתו.

(3) מועצת ההסתדרות, לאור המסמכים והמידע האחר שתשיגם, רשאית לקבל או לדחות את בקשת הרישום תוך ציון נימוקים. החלטת הדחיה ניתנת לערר ע"י המבקש בפני ביה"ד לצדק.

(4) החליטה המועצה לקבל את הבקשה, תרשום את שם המבקש בפנקס עורכי-הדין המתמחים לאחר תשלום דמי הרישום שנקבעו בתקנון ההסתדרות.

סעיף 23: (1) תקנון ההסתדרות יקבע את הנאי ההתמחות, דינה, תקופתה והשירות שיש לחשבו החלק מתקופה זו.

(2) מי שנרשם לראשונה בפנקס עורכי-הדין המתמחים יהיה כפוף להתמחות האמורה בתקנון.

סעיף 24: (1) עורך-דין לא יהא רשאי לקבל מתמחים במשרדו אלא לאחר שעסק במקצוע עריכת-דין כאסתאד תקופה של שלוש שנים לפחות, ולא יהיה רשאי לקבל במשרדו יותר משני עורכי-דין מתמחים.

(2) נבצר מהמבקש למצוא עורך-דין שיקבלו במשרדו, תצרף אותו מועצת ההסתדרות למשרדו של עורך-דין אסתאד אשר לא יהיה רשאי לטרב לקבלו אלא אם הראה טעם סביר לכך.

סעיף 25: עו"ד מתמחה רשאי כעבור ששה חודשים מיום תחילת התמחותו להופיע בשמו בפני בתי-משפט השלום בהשגחתו של עו"ד שבמשרדו הוא מתמחה.

סעיף 26: עו"ד מתמחה אינו רשאי לפתוח משרד בשמו הפרטי כל תקופת ההתמחות. עבר מתמחה על הוראה זו רשאית מועצת ההסתדרות, לאחר שמיעת דבריו, לצוות על סגירת המשרד ועל ביצוע החלטה זו באמצעות החביעה הכללית.

- סעיף 27: עו"ד מחמחה רשאי לעבור בחקופת החמחותו ממשרדו של עו"ד אחד למשרדו של עו"ד אחר בהסכמת מועצת ההסתדרות.
- סעיף 28: תקופת ההתמחות לא תחול על מי שמילא תפקיד של תובע כללי או תפקיד של שופט לחקופה של שנתיים ויותר, ועליו להשלים תקופה זו במקרה ולא השלימה למעשה.
- סעיף 29: אין להשאיר שמו של עורך-דין מחמחה בפנקס, אלא אם-כן הוכיח את המשך קשריו עם משרד עו"ד אסאהד והקפדתו על הופעה לישיבות בתי-המשפט ומילוי אחר מה שתקנון ההסתדרות מחייב.
- סעיף 30: עורך-דין מחמחה שסיים את תקופת החמחותו יבוא בפני מועצת ההסתדרות לשם רישומו בפנקס עורכי-הדין האסאהד, והמועצה רשאית, אם נוכחה כחוצאה מחקירה שהערוך, כי המתמחה ראוי להירכס בפנקס עורכי-הדין האסאהד, להיענות לבקשה לאחר שישלם עורך-הדין את דמי הרישום כאמור בתקנון ולאחר שיישבע את השבועה כאמור בסעיף 20 לחוק זה, או להאריך את תקופת ההתמחות לתקופה הנראית לה.

פרק שביעי

זכויות עורכי-הדין

- סעיף 31: פרט לאמור בחוק זכאים עורכי-הדין הרשומים בהסתדרות להגן ולטעון בפני בתי המשפט והגופים האמורים בסעיף (2). הגנה וטיעון של שלוחים שאינם עורכי-דין לא יתקבלו, למעט מקרים בהם ירשה בית-המשפט לאדם להגן בכס אשתו או בכס אחד מאבותיו או צאצאיו, והרשות תהיה תקפה רק בדיון שלשמו ניתנה.
- סעיף 32: עורך-הדין רשאי לנהוג בדרך הנראית לו כמוצלחת לשם הגנה על שולחו, ולא יהיה אחראי על הדברים שיביא בטיעונו בכתב או בע"פ הנובעים מזכות ההגנה, וכן לא יוחזק אחראי ליעוץ אותו יתן בחום לב.

סעיף 33: עורך-הדין יהנה כחסיונות מלאה בפני בתי המשפט והשלטונות אשר בפניהם עוסק הוא במקצועו, כך שלא יהיה צפוי למעצר או עקוב בגלל פעולה כלשהי שביצע חוץ מילוי חובותיו המקצועיות. עורך-הדין המופיע בפני בתי-המשפט, חוגים ושלטונות אלה, שבפניהם עוסק הוא במקצועו, לא יהא צפוי אלא לאחריות הכשמעתיח כאמור בהוראות חוק זה.

סעיף 34: (1) בית-הדין הגבוה לצדק לא ידון במשפטים ללא עורך-דין.

(2) כתב ערעור בפני בימ"ש לערעורים או בפני ביהמ"ש העליון לערעורים (תמיז) או כתב תביעה בפני בית משפט של ערכאה ראשונה בגין תביעה שערכה עולה על 500 דינר, לא יתקבל אלא אם הוא חתום על ידי עורך-דין אסתאד.

סעיף 35: לא יירכס חוזה חברות שערכו עולה על חמשת אלפים דינר אלא אם-כך חתם עליו עורך-דין אסתאד הרשום בפנקס עורכי-הדין האסתאדה.

סעיף 36: מוסדות כלליים לא ימנו לנציג ולא ישלחו אדם לטעון בקדם בפני בתי משפט, אלא אם כן אדם זה הינו עורך-דין הרשום בפנקס עורכי-הדין האסתאדה. סעיף זה לא יחול על שירותי הממשלה או גופים ציבוריים או מחלקות ה"וקף", הרשאים להיות מיוצגים לשם טיעון על ידי אחד מפקידיהם שברשותו העודה במשפטים או העודה מקולה לה.

סעיף 37: (א) כל חברה מניוח כללית או זרה העוסקת בירדן חייבת למנוח לה שלוח כללי כבנין עורכי-הדין הרשומים בפנקס עורכי-הדין האסתאדה חוץ ששה חודשים מהחילת חוקפו של חוק זה או מתחילת יסודה של החברה. החברה תשלם חצי דינר בעד כל יום של איחור במינוי שלוח כללי.

(ב) לא ישמש עורך-דין הרשום בפנקס עורכי-הדין האסתאדה כשלוח או כיועץ משפטי של יותר מחמש חברות מבין החברות הנזכרות בסעיף קטן הקודם, אולם מותר לעבור על מספר החברות הנ"ל, אם יעלה מספרן על מספר עורכי-הדין, וכך על טכך הכולסה

מטעם מועצת ההסתדרות, ואולם לא יכש עורך-דין כשלוח ליותר ממוסד ממשלתי או מטשלה-למחצה, אחד. ועליו להודיע להסתדרות את שמות החברות שהוא משמש להן כשלוח.

(ג) עורך-הדין יקבל את שכר הסירחה שעליו יוסכם עם החברה.

סעיף 38: (1) על אף האמור בכל חוק או דין אחר, לעורך-הדין הזכות לאשר חתימות שולחיו על יפוי-הכוח הפרטייב אותם הוא עורך ושלפיהם הוא מייצגם בחביעות, בטיעון ובעיקוב בבתי המשפט, במשרדי ההוצאה לפועל, השלטונות הרשמיים והצדדים האחרים, ובכל הסמכה הכלולה ביפוי-כוח אלה. עורך-הדין יהיה אחראי אישית בכל המקרים לכשרות חתימות אלה.

(2) רשאי עורך-דין בשעת הצורך, בין אם הוא בעל-דין בעצמו ובין אם הוא שלוח של בעל-דין אחר, למנות בהרשאה בחתימת ידו, לענין מסויים ועל אחריותו הוא, עורך-דין אחר לכל פעולה שנמסרה לידיו בחוקף יפוי-כוחו ובמסגרת התנאים הנזכרים בו, כל עוד לא נאסר ביפוי-הכוח מנוי כזה. מנוי זה יהיה פטור מאגרות ובולים.

(3) בכפוף לסעיף קטן (2) לסעיף זה, שום עורך-דין אינו זכאי להופיע בפני שום בית-משפט, אלא על סמך יפוי כוח בכתב החתום על-ידי שולחו והמאושר על-ידיו. אם כלל יפוי-הכוח דרגות שונות של בתי משפט ששולם אגרת הצגת יפוי-הכוח לחשבון ההס-חדרות בכל דרגה ודרגה לחוד.

(4) כחבי יפוי-הכוח הכלליים ייערכו אצל נוטריון, ועיון בית המשפט יפיק לשם הוכחת זכותו של עורך-הדין לייצג את שולחו על-פיהם. בית המשפט רשאי, אם ירצה, לשמור העתק מאוכר על-ידי מנהל הארכיב, והוא יהיה כפוף לאגרת הצגת יפוי-הכוח בהתאם לצורה האמורה בסעיף קטן הקודם.

סעיף 39: עורך-הדין זכאי לדמי-סירחה תמורת כל עבודה שביצע במסגרת מקצועו, וכן זכאי הוא לגבות את ההוצאות שהוציא למען הענין שעבורו יופה-כוחו.

סעיף 40: (1) עורך-הדין יקבל את שכר טירחתו בהתאם לחוזה שנערך בינו לבין השולח בתנאי שלא יעלה על 20% מהערך האמיתי של נושא הסכסוך, פרט למקרים יוצאי דופן, שענין הערכתם יהיה בידי מועצת ההסתדרות. ואולם לא יהיה שכר הטירחה פחות מ-5% מערך הענין נושא הסכסוך.

(2) לא נקבע שכר טירחת עורך-הדין בהסכם מפורש, תקבע מועצת ההסתדרות את שכר הטירחה הזה לאחר הזמנת שני הצדדים. בקביעת שכר הטירחה יובאו בחשבון טירחת עורך-הדין, חשיבות הענין וכל הגורמים האחרים.

(3) נבעו מהחביעה שבהסכם ענינים שלא נראו כראש, זכאי עורך-הדין לדרוש שכר טירחה עבורם.

(4) בית המשפט חייב לפסוק לפי בקשת בעל-דין כי שכר טירחת עו"ד ישולם ע"י הצד שכנגד והוא יקבע את גובה שכר הטירחה בהתחשב בהוראות סעיף קטן (2) הקודם.

סעיף 41: סיים עורך-הדין את הענין בפשרה או בבוררות בהתאם ליפוי-כוחו מטעם שולחו, זכאי הוא לשכר הטירחה המוסכם בתנאי שלא היה הסכם נוגד.

סעיף 42: (1) השולח רשאי לפטר את עורך-דינו, ובמקרה זה חייב הוא לשלם את שכר הטירחה במלואו לכל הכשימה שהוטלה על עורך-הדין במקרה והפיטורין לא היו מבוססים על סיבה חוקית.

(2) רשאי עורך-הדין להתפטר מסיבות מוצקות, בתנאי שיודיע לשולחו על החפזות זו, אך אסור לו להשתמש בזכות זו בזמן בלתי מתאים.

סעיף 43: במקרה של מות העו"ד או עזיבתו את המקצוע, תעריך מועצת ההסתדרות את שכר טירחת עורך-הדין לאור הטירחה שהשקיע ולאור ההסכם שנערך.

סעיף 44: (1) עורך-הדין חייב למסור לשולחו, כאשר יבקש זאת ממנו כל כספים וניירות מקוריים אשר ברשותו ושאותם קיבל.

(2) עורך הדין זכאי לעכב בידיו את הכספים והניירות השווים בערכם לסכום המגיע לו כאשר קיים הסכם בכתב על דבר שכר-הטירחה. במקרה ואין הסכם בכתב, יובא הענין בפני מועצת ההסתדרות.

(3) זכותו של השולח לקבלת הניירות והמסמכים תפקע לאחר חום שלוש שנים מיום סיום המשפט.

סעיף 45: (1) לשכר-טרחת עורך-הדין זכות בכורה מחוץ מה שהגיע לשולחו כתוצאה מן התביעה שלשמה יופה-כוחו. זכות בכורה זו תבוא אחרי המקרים הקבועים במפורש בחוקים החקפים.

(2) עורך-הדין אשר ניתן צו בדבר הערכת שכר טרחתו, או לפי פשרה שאותה אישרה מועצת ההסתדרות או ועדת המשנה או בית-המשפט, או בחוקף פסק-דין מטעם בית-המשפט לערעורים, רשאי להשיג צו שיצווה לראות שכר-טרחת זה כחוב מועדף מחוץ המטלטליב או מחוץ נכסי דלא נידי ששימשו נושא לתביעה והשייכים למי שנגדו ניתן צו ההערכה או הפשרה או פסק-הדין.

סעיף 46: (1) בעניני שכר-הטרחת הדון ועדה שחוקם בכל מחוז שיש בו בית-משפט של ערכאה ראשונה ואשר תורכב ע"י מועצת ההסתדרות משלושה עורכי-דין אסאתדה, והיא תנהג לפי סדרי הדין בענינים שבהם לא דן חוק זה.

(2) החלטות הועדה ניתנות לערר בפני מועצת ההסתדרות תוך חמישה ימים מתאריך הגשתן, אם ניתנו בפני הצדדים או מתאריך המצאתן אם ניתנו בהעדרם, על החלטות מועצת ההסתדרות ניתן לערער בפני בית-המשפט לערעורים אזרחיים תוך חמישה עשר יום מתאריך הגשתן, אם ניתנו בפני הצדדים או מתאריך המצאתן אם ניתנו בהעדרם. פסק-דינו יהא סופי, ויוצא לפועל ע"י משרד ההוצאה לפועל.

(3) המערער יהיה פטור מכל אגרה או פקדון, כולל מס בולים.

(4) נשיא בית המשפט לערעורים, לפי בקשת הזוכה בנספס, יפרט את דרך ביצוע ההחלטות תוך שלושה ימים מתאריך הבקשה, אם לא הוגש ערעור עליהן, והחלטות אלה תבוצענה לאחר מכן בידיעת משרד ההוצאה לפועל.

פרק חשיעי

חוברת עורך-הדין

סעיף 47: (1) לעורך-הדין יהא משרד נאוח מוקדש לפעולות עריכת-דין, ואינו זכאי ליותר ממשרד אחד בעיר אחת.

(2) משרד עורך-הדין ייחשב כמקום מושבו וכל הנהמכים במשרדו לשם המצאת החלטות וניירות היוצאים מטעם ההסתדרות או הקשורים במקצוע.

סעיף 48: עורך-הדין יקפיד בהתנהגותו על עקרונות הכבוד, היושר ואי-משוא פנים, ועליו למלא את כל החובות אשר מטיל אליו חוק זה ושמטילים עליו הקנות ההסתדרות ומנהגיה.

סעיף 49: עורך-הדין יגן על שולחו באמונה ומסירות והוא אחראי במקרה של חריגה מגבולות יפוי-הכוח או במקרה של טעות גסה.

סעיף 50: עורך-הדין ינהג בפני בית-המשפט באופן ההולם את כבוד עריכת-הדין, ועליו להימנע מכל מעשה או אמירה שימנעו בעד מהלך הצדק.

סעיף 51: בקשריו עם עמיתיו ינהג עורך-הדין בהתאם לכללי ההגינות ומנהגי מקצוע עריכת-הדין. בכל סכסוך של אתיקה מקצועית, תפסוק מועצת ההסתדרות בין עורכי-הדין.

סעיף 52: עורך-הדין יימנע מגדוף היריב של שולחו ומהזכרת ענינים אישיים שיפגעו בו או מהאשמתו באשמות שיפגעו בכבודו אלא אם כצב ההגנה או הצורך להגן על האינטרסים של שולחו מחייבים זאת.

סעיף 53: עורך-הדין יופיע בעת הדיון בחביעה בפני ביה-המשפט בגלימה המיוחדת שאותה יקבע התקנון הפנימי, אם לביה-גלימה זו חוסל מטעם כשרד המשפטים.

סעיף 54: יהיה בר עונשין עורך-דין העושה אחת כאלה:

- (1) חוחר להבאח בעלי משפטים או לקוחה באמצעי פרסומה בהעסקה מחווכים המורח שכר או טובה-הנאה.
- (2) קונה משפטים וזכויות שהם נושא לסכסוך.
- (3) כקבל שטרות מחחריים ע"י העברחם לשמו כוזי לתבוע באמצעותם ללא יפוי-כוח.
- (4) נותן עדות כנגד שולחו בקשר למשפט שבו יופה כוחו, או מגלה סוד אשר הופקד בידו או הובא לידיעתו בשל מקצועו הקשור בסודות השולחים במשפטים, וזאה בכל הנסיבות, ואף לאחר גמר יפוי-כוחו.
- (5) מחווה דעה או נותן עצה ליריב שולחו במשפט שבו קיבל יפוי-כוח קודם לכך, או במשפט קשור אליו, אף אחר תום יפוי כוחו.

סעיף 55: עורך-דין יהיה בר עונשין אם יקבל יפוי-כוח:

- (1) על שני צדדים יריבים במשפט אחד.
- (2) נגד שולחו אוהו הוא מייצג ביפוי-כוח כללי במקרה והוא מקבל עבור יפוי-כוח זה שכר טרחה חדשי או שנתי.
- (3) נגד אדם שאותו ייצג קודם לכן באותו משפט או במשפטים הנובעים ממנו, אפילו לאחר גמר יפוי-הכוח שלו.
- (4) נגד צו שאיפשר לו קודם לכן לעיין במסמכי ההוכחה שלו וקו הגנתו, תמורת שכר טרחה שגבה ממנו מראש.

סעיף 56: לא יקבל עורך-דין יפוי-כוח במשפט נגד עמיתו או נגד מועצת ההסתדרות אלא לאתר שהורשה לכך ע"י יו"ר ההסתדרות.

פרק עשירי

הרשות המעמעתית

סעיף 57: כל עורך-דין אשר הפר את חובות מקצועו כאמור בחוק זה או בכל תקנות שהותקנו לפיו, או חרג או התרשל במילוי חובותיו המקצועיים או עשה דבר הפוגע בכבוד המקצוע, או התנהג בחייו הפרטיים באורח המשפיל את ערכו של המקצוע - יהיה צפוי לעונשים הבאים:

(1) התראה.

(2) נזיפה.

(3) השעיה מעיסוקו בעריכת-דין לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים.

(4) מחיקת שמו מפנקס עורכי-הדין סופית.

סעיף 58: (1) עורך-דין שהושעה זמנית, לא יפתח את משרדו משך תקופת ההשעיה, ולא יעסוק בכל עיסוק אחר מעסוקי עריכת-דין.

(2) עורך-דין כאמור בסעיף קטן הקודם ישאר כפוף להוראות חוק זה, ותקופת ההשעיה תופחת מחשבוך תקופות ההתמנות והגמלאות, וכן מן התקופות המיועדות להגשת מועמדות למועצה ההסתדרות.

סעיף 59: מועצה ההסתדרות תבחר כלשה מחבריה שיהוו את המועצה המשמעתית וכך תבחר שני חברים רזרביים לשם מילוי מקומם של חברי המועצה המשמעתית אשר ייעדרו מישיבותיה.

סעיף 60: מותר לפסול את חברי המועצה המשמעתית או אחד מהם על סמך סיבה מאותן הסיבות לפסילת שופטים. בבקשת הפסילה ידון בית-המשפט לערעורים אזרחיים והוא יפסוק בה בלשכתו במהירות האפשרית, בהתאם לכללי פסילת השופטים, וזאת בהחלטה שאין אחריה ולא כלום.

סעיף 61: נבצר מלהרכיב את המועצה המשמעתית עקב קבלת הפסילה, תרכיבנה כועצה ההסתדרות מחבריה האחרים. נבצר הדבר, עקב חוסר מנין תשלימנו המועצה מבין עורכי-הדין האסאחדה שנמלאו בהם תנאי החברות במועצה ההסתדרות.

סעיף 62: (א) תלונה בענין אחיקה נגד עורך-דין תוגש:

(1) על-סמך בקשת שר המשפטים, ראש התביעה הכללית או החובע הכללי.

(2) על-סמך תלונה בכתב של עורך-דין.

(3) על-סמך תלונה בכתב של בעל-דין.

(ב) התלונה תוגש ליו"ר ההסתדרות ועל היו"ר לבקש מאת עורך-הדין, שנגדו הוגשה התלונה, להשיב עליה תוך חמישה עשר יום. היו"ר רשאי לאחר מכן, אם ימצא סיבות להמשכת הטיפול בתלונה, להעבירה למועצה המשמעתית לשם חקירה.

(ג) היו"ר רשאי להביא עורך-דין בפני המועצה המשמעתית אם יוחסה לו התנהגות שאינה הולמת את חובותיו כעורך-הדין.

סעיף 63: פרישתו של עו"ד ממסצוועו לא תמנע הבאתו לדין על פעולות שעשה בזמן עיסוקו במקצוע.

סעיף 64: (1) המועצה המשמעתית תנהג בחקירה ובדיון עפ"י הדרכים שחראה בהן ערובה לזכויות ההגנה ולהבטחת הצדק. עורך הדין שנגדו הוגשה תלונה רשאי למנות עורך-דין אסתאד אחד להגנה עליו. המועצה רשאית להחליט לשמוע עדים. במקרה שאחד מן העדים לא הופיע יוצא נגדו צו הבאה שיוצא לפועל ע"י התביעה הכללית.

(2) הופיע העד ונמנע מלתת עדות או שיקר בעדותו, תחליט המועצה על העברתו לידי התביעה הכללית, ובכך יחשב כאילו נמנע מלהעיד או כאילו העיד עדות שקר בפני בית-משפט.

(3) מועצת ההסתדרות רשאית, עפ"י המלצת המועצה המשמעתית, ואם היא סבורה שיש סיבות מספיקות לכך, להשעות עו"ד זמנית מלעסוק במקצוע, עד לקבלת תוצאות החקירות, ותקופה זו תיחשב לו כחלק מהתקופה בה ייאסר עליו לעסוק במקצוע במקרה שיינתן פסק-דין כזה נגדו.

- סעיף 65: (1) ישיבות המועצה המשמעתית הן סודיות, ואין לפרסם את פסקי-הדין שחפסוק אלא לאחר היותם סופיים.
- (2) כתבי-חביעה, כסככים משפטיים ופסקי דין יומצאו באמצעות אחד כפקידי ההסדרות או באמצעות שכש בדרכים המפורטות בחוק סדרי הדין האזרחי.

- סעיף 66: (1) לאחר שתכלים המועצה המשמעתית את חקירתה, תשלח את חיק החקירה למועצה ההסדרות הרשאית להשלים את החקירה, במקרה והמצאנה חסרה, או להסתפק בה.
- (2) מועצת ההסדרות חייבת לפרסם החלטה על התלונה, בין בזיכוי עורך-הדין שנגדו הוגשה התלונה ובין בהטלת אחד העונשים כאמור בסעיף 57 לחוק זה.
- (3) לעורך-הדין הנידון זכות ערעור על ההחלטה הכרשיעה בפני בית הדין הגבוה לצדק, וזאת תוך חודש כהאריך כהן ההחלטה והסברה אם ניתן בפני או כהאריך המצאתה אליו באם ניתנה שלא בפניו.
- (4) לתובע הכללי זכות ערעור על החלטות אלו תוך חודש כהאריך קבלתן במשרדו.
- (5) החלטות בית הדין הגבוה לצדק תהיינה סופיות בענין זה.

- סעיף 67: (1) כל בית-משפט פלילי שנתן פסק-דין הכולל ענישת עורך-דין ישלח העתק של פסק-דין זה אל הסדרות עורכי-הדין.
- (2) מועצת ההסדרות רשאית לנקוט צעדים משמעתיים נגד עורך-דין שהורשע בפסק-דין סופי על פשע או על עוון עקב עבירה נגד הנוסר. החלטה בית-המשפט להרשיע את עורך-הדין תיחשב כאילו היתה הכלצה מטעם המועצה המשמעתית להרשיעו על סמך סעיף 66 לחוק זה. המועצה רשאית, לאחר חקירת נסיבות הענין שבו הורשע עורך-הדין, בדרך שאותה הראה למהאימה, להטיל עליו כל אחד משני העונשים כאמור בשתי הפסקאות (3,4) לסעיף (57) לחוק זה.

סעיף 68: פסקי דין משמעתיים הניהנים נגד עורך-דין, יירכבו בפנקס מיוחד לאחר היוחס סופיים ויאוזכרו בתיקו האישי. פסקי-דין אלה יוצאו לפועל ע"י התביעה הכללית.

סעיף 69: כל הנמנע מלבצע את פסקי-הדין המשמעתיים בנוגע להפסקת עיסוקו במקצוע, ייקנס בסכום שלא יעלה על מאה דינה, ובמקרה של הישנות העבירה, בקנס כפול.

פרק אחד-עשר

האסיפה הכללית

- סעיף 70: (1) האסיפה הכללית של ההסתדרות תורכב מכל עורכי-הדין האסתאדה העוסקים במקצוע, הרשומים בפנקס ההסתדרות אשר שילמו את דמי החבר השנתיים ואת כל התשלומים שנדרשו מהם ע"י ההסתדרות לפני מועד כינוס האסיפה הכללית בשלשים יום לפחות. האסיפה תיערך בראשותו של יו"ר ההסתדרות או חבר מועצת ההסתדרות הממלא את מיומו בעת העדרו.
- (2) עורכי-הדין המחמחים לא ישתתפו בכינוסי האסיפה הכללית.

סעיף 71: האסיפה הכללית תעסוק בענינים הבאים:

- (1) בחירת היו"ר וחברי מועצת ההסתדרות.
- (2) אישור החשבון הסופי לשנה החולפת ואישור המאזן השנתי שהגישה מועצת ההסתדרות.
- (3) דיון בעניני עריכת-הדין ושקידה על כל דבר שישמור על כבודה.

סעיף 72: (א) האסיפה הכללית רשאית להחקין מזמן לזמן, בהמלצת מועצת ההסתדרות, את החקנות הבאות:

- (1) תקנון פנימי להסתדרות.
- (2) תקנון הגימלאות לעורכי-הדין (שיבטיח פנסייה ובסחון סוציאלי להם) שיקבע את מקורותיהן הדרושים וכן יקבע דרך הסלתם והחזקתם.

- (3) תקנון לקביעת דמי-החבר השנתיים על עיסוק במקצוע ואופן גבייתם.
- (4) תקנון לקביעת דמי הרישום בפנקס עורכי-הדין ודמי רישום מחדש.
- (5) תקנון להוצאת בולים בשם ההסתדרות לקביעת ערכם חוץ קביעת דרכי השימוש בהם והטלחם.
- (6) תקנון לקביעת האגרות שיש לגבותן לקופת ההסתדרות על עניינים שיובאו בפני מועצה ההסתדרות.
- (ב) כל תקנות שהאסיפה הכללית תראה צורך להתקינן לשם השגת מטרות חוק זה, בין אם כספיות ובין אם ארגוניות.
- (ג) לאסיפה הזכות להקן ולשנות תקנות אלה בדרך שאותה תמצא לתואמת את הוראות חוק זה.
- (ד) כל התקנות שיוחקנו לפי סעיף זה סעונות איכור של שר המשפטים והן תיכנסנה לחוקפן לאחר פירסומן בעתון הרשמי.

סעיף 73: האסיפה הכללית של ההסתדרות תתכנס כינוס רגיל אחד לשנה במועד שיקבע התקנון הפנימי של ההסתדרות לשם שימוש בסמכויות, כאמור בסעיף (71) לחוק זה.

סעיף 74: האסיפה הכללית תתכנס לכינוס שלא מן המניין כדי לדון בעניינים מסויימים לפי הזמנה שתופנה לחבריה, וזאת עפ"י החלטת מועצת ההסתדרות או עפ"י בקשת עורכי-דין כמספרם לא יפחת כרבע עורכי הדין האסאתדה הרשוכים בפנקס ההסתדרות. היו"ר רשאי - בעת הצורך במקרים דחופים, לכנס את האסיפה הכללית ע"י החלטה שיוציא, ובה יפרט את הסיבות שהניעוהו לכך.

סעיף 75: היו"ר או ממלא מקומו בעת העדרו, יכנס את האסיפה הכללית באחד המקרים האמורים בסעיפים הקודמים, וזאת ע"י הודעות אישיות שתישלחנה אל עורכי-הדין האסאתדה וכן ע"י הודעה בבית ההסתדרות או בעתונים המקומיים, להזמנה יצורף סדר היום.

סעיף 76:

היה הכינוס לא מן המניין, לא יידונו בו אלא השאלות שלשמן כונס, והעניינים הקשורים בהן או הנובעים מהן וזאת עפ"י שיקולו של יו"ר האסיפה הכללית.

סעיף 77:

- (1) כינוס האסיפה הכללית לא יהיה חוקי אלא אם כן נוכח בו הרוב המוחלט של עורכי-הדין האסאודה הרשומים. לא הופיע רוב כזה בפעם הראשונה, תחודש ההזמנה לכינוס שיערך לא יאוחר מחמישה עשר יום מאריך הכינוס הראשון. ואז יהיה הכינוס חוקי בכל מספר של משתתפים. היחה הזמנה לכינוס שלא מן המניין ולא היה מניין חוקי בפעם הראשונה, תיפול הבקשה.
- (2) החלטות האסיפה הכללית תחבלנה ברוב יחסי של הנוכחים. הגו הקולות שקולים - יכריע הצד שבו היו"ר.

סעיף 78:

- (1) הבחירות תהיינה סודיות, אלא אם כן תחליט האסיפה הכללית אחרת, והן תיערכנה בנוכחות שר המשפטים או נציגו. ראשונה ייבחר היו"ר ובחירתו תיעשה ברוב מוחלט. לא הושג רוב כזה, תיערך הצבעה שניה באותה ישיבה ואז יספיק רוב יחסי. בחירת החברים תיעשה בהצבעה אחת ברוב יחסי.
- (2) לא יובאו בחשבון הפתקים הלבנים (הבלתי כתובים), הבלתי קריאים ואלה אשר בהם יש ספק בלתי מוסבר. בפתקים שיכללו מספר שמות העולה על המספר הנדרש, יימחקו השמות האחרונים הנוספים.

סעיף 79:

- עו"ד הרוצה להיות חבר במועצת ההסתדרות חייב:
- (1) להיות מבין עורכי-הדין האסאודה הרשומים בפנקס ההסתדרות ושגילו לא יהיה פחות משלושים שנה.
 - (2) שלא נידון לעונש מניעת עיסוקו במקצוע עריכת-הדין.
 - (3) מאת היו"ר דרושה תקופת התעסקות במקצוע של לפחות חמש שנים ומאת החבר - תקופה של לפחות שלוש שנים.
 - (4) עורכי-דין אסאודה אשר מילאו תפקידי שיפוט, תיחשב להם עבודתם השיפוטית כאילו היו עורכי-דין שעסקו במקצוע.

פרק שנים-עוד

מועצת ההסתדרות

- סעיף 80: את עניני ההסתדרות הנהל מועצה שתורכב מיו"ר ועשרה חברים שייבחרו ע"י האסיפה הכללית והיא תפעל לתקופת מושב של שנתיים.
- סעיף 81: אפשר לבחור את היו"ר מחדש למושב שני, אולם אין לחדש את בחירתו לאחר מכן אלא לאחר שיעבור מושב אחד מהום תקופת כהונתו הקודמת.
- סעיף 82: המועצה תבחר בכינוסה הראשון מבין חבריה סגן ליו"ר, מזכיר, גזבר, ואת חברי המועצה המשמעתית והוועדות אשר תראה בהן צורך לשם ניהול פעולותיה.
- סעיף 83: התקנון הפנימי להסתדרות יקבע את חלוקת העבודות בין חברי מועצת ההסתדרות וכן יקבע את הדרכים בהן יפקח המזכיר על עניני הניהול, והגזבר על הענינים הכספיים כמו-כן (יקבע התקנון) מי צריך לחתום בשם המועצה על הענינים הכספיים.
- סעיף 84: מועצת ההסתדרות תהכנס באופן רגיל אחת לחודש, ואפשר שתהכנס לשיבה שלא מן המניין בכל עת עפ"י הזמנת היו"ר או סגנו.
- סעיף 85: מועצת ההסתדרות תודיע מיד לשר המשפטים על תוצאות הבחירות שקיימה האסיפה הכללית, וכמו-כן עליה להודיע לו על הבחירות הפנימיות שחקיים, על ההחלטות שתקבל בדבר קבלת בקשות רישום של עורכי-דין, אי קבלתן או דחייתן.
- סעיף 86: (1) נחפנחה משרת היו"ר מכל סיבה שהיא, ימלא סגנו את מקומו אם היתה התקופה שנוותרה לסיום תקופת כהונתו פחות משה חודשים ולא - תיקרא האסיפה הכללית לשם בחירת יו"ר חדש שישלים את התקופה שנוותרה לקודמו.

(2) החפטר חבר מועצת ההסתדרות או נתפנה מקומו מכל סיבה שהיא, יוזמן מי שזכה ברוב בבחירות הקודמות עפ"י הסדר כדי להחליפו. לא היה כזה, הבחר המועצה באחד מבין עורכי-הדין האסאתדה הרשומים והממלאים את החנאים הנזכרים לשם מילוי המשרה הפנויה להשלמת תקופת קודמו.

(3) היה מספר החברים שהחפטרו או שמשדותיהם נתפנו, למעלה מהחצי, יוזמן היו"ר או ממלא מקומו אסיפה כללית לשם בחירת מחליפים להשלמת תקופת החברים שאת מקומם הם ממלאים.

סעיף 87: סמכותה של מועצת ההסתדרות הכלול כל דבר הנוגע למקצוע עריכת-הדין, ובפרט:

(1) דיון בבקשות רישום עורכי-דין והחלטה על קבלתן או דחייתן.

(2) שמירה על עקרונות המקצוע ומנהגיו וכן הגנה על זכויות ההסתדרות וכבוד הנמנים עליה.

(3) ניהול עניני ההסתדרות ונכסיה וגביית האגרות המגיעות לה.

(4) התקנת תקנות על מטרותיהן ונושאייהן השונים לשם השגת מטרות חוק זה וכן הבאתן בפני האסיפה הכללית לשם אישורן.

(5) כינוס האסיפה הכללית וביצוע החלטותיה.

(6) הענשת עורכי-הדין.

(7) מינוי ועדות לקביעת שכר הטרחה עפ"י התקנון.

(8) התערבות בין עורכי-הדין וישוב סכסוכים הקשורים בעיסוק במקצוע.

סעיף 88: כינוס מועצת ההסתדרות יהיה חוקי אם הופיע רוב מוחלט של חבריו, והחלטותיה תתקבלנה ברוב מוחלט של הנוכחים. היו הקולות שקולים, יכריע הצד שבו יוה"ר או יו"ר הישיבה.

סעיף 89: היו"ר ייצג את ההסתדרות וישב בראש האסיפה הכללית ומועצת ההסתדרות. יבצע את החלטותיהן ויחתום על החוזים אשר שני גופים אלה יסכימו עליהם. ליו"ר זכות ההתדיינות בשם ההסתדרות, זכות ההתערבות בעצמו, או באמצעות מי שימנה אותו מביין חברי מועצת ההסתדרות בכל בעיה הנוגעת להסתדרות, וכן זכותו ליטול את תפקיד החובע בכל משפט הקשור במעשים הפוגעים בכבוד ההסתדרות או בכבוד אחד מחבריה.

סעיף 90: מועצת ההסתדרות רשאית למנות פקידים לשם ניהול עבודותיה במשכורה ובשכר התואמים את יעילותו של פקיד זה, לשכור כל בנין שהיא זקוקה לו, למנות בכל מרכז של בית-משפט של ערכאה ראשונה ועדה שלה תעניק כל סמכות מסמכיותהיה, לרבות זכות הערכת שכר-הטרחת, אלא אם כן יקבע התקנון אחרת.

סעיף 91: נסתיימה תקופת מועצת ההסתדרות מבלי שהצליחה האסיפה הכללית (מסיבות של כוח עליון) להתכנס ולבחור מועצה חדש, המשיך המועצה היוצאת למלא את תפקידה עד אשר היבחר מועצה במקומה.

פרק שלושה-עשר

ערעור על החלטות ההסתדרות

סעיף 92: אין לערור על החלטות האסיפה הכללית של ההסתדרות בענין הבחירות או בענינים אחרים הקשורים לתפקידיה, אלא בפני בית הדין לצדק ועל ידי:

(א) יו"ר התביעות הכלליות עפ"י צו מאת שר-המשפטים, תוך חמישה-עשר יום מתאריך קבלת ההחלטה במשרדו.

(ב) או ע"י לא פחות מעשרים וחמישה עורכי-דין אסאתדה רשומים, תוך חמישה-עשר יום מתאריך מתן החלטת האסיפה הכללית.

סעיף 93: החלטות מועצת ההסתדרות הניתנות לערר בפני בית-דין לצדק הנן:

(א) החלטות על קבלת רישום שמו של עורך-דין בפנקס המיוחד, בין אם הוא אסתאד או מתמחה, או דחייתו, או על מחיקתו מן הפנקס. ערר על החלטות אלה יתקבל מטעם המעוננין במקרים של דחיה או מחיקה, וזאת תוך חמישה-עשר יום מתאריך הבאת ההחלטה לידיעתו, וכן (יחקבל ערר) מטעם יו"ר החביעות הכלליות עפ"י צו מטעם שר-המשפטים במקרה של קבלה (של בקשת הרשמה) תוך חמישה עשר יום מהאריך קבלת ההחלטה במשרדו.

(ב) החלטות המועצה הקשורות בדרך הרכבתה או בבחירות הפנימיות בה וכן מה שנובע מכל זאת. כמו-כן לא יתקבל ערר על החלטות אלה אלא מטעם לא פחות מעשרים וחמישה עורכי-דין אסאתדה רשומים כאחד, וזאת תוך חמישה-עשר יום מיום הגיע אליהם הידיעה על ההחלטה שעליה הם עוררים, ותוך חמישה-עשר יום מתאריך קבלתה במשרדו של שר המשפטים.

פרק ארבעה-עשר

שרות מקצועי

סעיף 94: (א) יו"ר עורכי-הדין רשאי להטיל על כל עורך-דין שרות מקצועי חנינם, אוהו יגיש להסחדרות אחת לשנה, ושרות חנינם זה מוגבל לאחת הפעולות הבאות:

- (1) נשיאת הרצאה בפני המתמחים.
- (2) הגשת יעוץ משפטי למתמחים.
- (3) הכנת שיעורים משפטיים או הרצאות לועידות עורכי-הדין.
- (4) הסדרת פעולות הועידות והמשרדים הקבועים של התאחדות עורכי-הדין הערביים.
- (5) כתיבת מאמרי חוק הראויים לפרסום בכתבי-עט משפטיים או בכתב-עט שיוצא ע"י ההסחדרות.
- (6) הגשת עזרה למועצה ההסחדרות בחלק מפעולותיה.

(7) ייצוג אדם שנחברר ליו"ר כי הוא עני ושאינ
ביכולתו לשלם שכר טרחה לעורך-דין, ובמקרה
זה על בית-המשפט לפסוק לעורך-הדין שכר-
טרחה שישולם ע"י יריבו של שולחו במקרה
שהחברר כי יריב זה אינו צודק.

(ב) עורך-דין המסרב ללא סיבה סבירה להגיש עזרה
לאחר שהוטל עליו לעשות זאת, או המתרשל בחובת
ההגנה באמונה, יהא צפוי לעונשים משמעתיים.

פרק חמישה-עשר

הכנסות ההסתדרות

סעיף 95: שנת הכספים של ההסתדרות תחליל באחד באפריל
ותסתיים ביום האחרון בחודש מרץ של כל שנה.

(1) סעיף 96: הכנסות ההסתדרות מורכבות מדמי הרישום, דמי
חידוש הרישום, דמי-החבר השנתיים על עיסוק
במקצוע, אגרות הצגת יפוי-כוח ובולי הטיעון
ומהכנסות מתשלומים הנגבים לקופת הגימלאות,
התמיכות הכספיות והתרומות, דמי מגוי על כתב-
העת של ההסתדרות והמועדונים, מחירי דברי הדפוס
שלה ומקורות אחרים שיעליהם תחליט האסיפה הכללית
מזמן לזמן.

(2) הכנסות אלה, לרובי החלתן וגבייתן, ייקבעו בתקנון
או בכל תקנות שותמנה למטרה זו.

סעיף 97: מועצת ההסתדרות האחראית לכספי ההסתדרות, מתפקדת
לגבות את הכספים לשמרט, להציע לאסיפה הכללית לקבוע
את שיעור האגרות ולאשר את ההוצאות הנדרשות ע"י הנהלת
ההסתדרות בתחום ההקצבות הכלולות בתקציבה, ולפסוק
בכל העניינים האחרים הנוגעים להסתדרות. בתנאי חרום
רשאית היא להוסיף נספח או יותר לתקציב לשם תשלום
חלק מן ההוצאות, בתנאי שתביא אותן בפני האסיפה
הכללית בכינוסה הראשון לאחר הוצאתו.

סעיף 98: (1) המועצה חכין בכל שנה תקציב לשנת הכספים שלאחריה

והביא אוהו בפני האסיפה הכללית לאישורו.

(2) המועצה תגיש את החשבון הסופי של שנת הכספים הקודמת לאסיפה הכללית לשם אישורו.

(3) מנעו נסיבות יוצאות מהכלל את כינוס האסיפה במועדיה הרגילים, את אישור התקציב והחשבון הסופי, הימסכנה הגביה וההוצאה על יסוד התקציב הקודם עד אשר תתכנס האסיפה הכללית ותחליט על ההקציב החדש.

סעיף 99: (1) הכספים וניירות-הערך יופקדו בכס ההסתדרות בבנק אחד או יותר שייקבעו בהחלטת מועצת ההסתדרות.

(2) אין להשתמש בכספי ההסתדרות אלא לפי החלטת המועצה.

(3) על צווי ההפקדה וההוצאה יחתמו היו"ר והגזבר או ממלא-מקום לפי החלטת המועצה.

(4) התקנון יקבע את הסכום שאותו ניתן לשמוש בקופת ההסתדרות.

(5) כל הענינים הנדונים בפרק זה ינוהלו עפ"י התקנון.

(6) אין להוציא שום הוצאה או משכורת אלא מן המוקצב להן בתקציב.

פרק ששה-עשר

הוראות כלליות

סעיף 100: הסתדרות עורכי-הדין הניזאמיין וסניפיה הכפופים להוראות חוק זה פטורים מכל היטל כספי, מס, דמי-ביטוח, מס-בולים, בולי-דואר או כל היטל וערבות כספיים אחרים מכל סוג שהוא.

סעיף 101: עד התקנת התקנות האמורות בחוק זה, הישארנה כל התקנות הנהוגות בתוקף עם החלת חוק זה, כאילו הוקנו לפיו, וזאת בכל המקרים שאין הוראה לגבייתם בחוק זה, ובכיווחד במה שקשור בקביעת דמי החבר השנתיים ודרכי גבייתם, וכן הסדרת והוצאת משכורות הגימלאות.

סעיף 102: בכפוף לאמור בסעיף הקודם לחוק זה, בטל חוק הסתדרות עורכי-הדין הנזאמיין מספר (9) לשנת 1955 על כל החיקונים שהוכנסו בו וזאת מיום תחילת תוקפו של חוק זה.

סעיף 103: ראש הממשלה ושר המשפטים ממונים על ביצוע הוראות חוק זה.

אלחסיך בך טלאל

2/2/66

ראש הממשלה
וצפי אלחל

שר המשפטים
ג'ריס חדאדין

חוק המוכתרים בחוף גבולות
אזורי העיריות והמועצות המקומיות
חוק מס' 52 לשנת 1958

(قانونه المختار داخل المناطق البلدية)
والبلديات المحلية

- סעיף 1: חוק זה ייקרא "חוק המוכתרים בחוף גבולות אזורי העיריות והמועצות המקומיות לשנת 1958", ויכנס לתוקפו לאחר פרסומו בעתון הרשמי.
- סעיף 2: המולים והמונחים הנזכרים בחוק זה, תהיה להם משמעות הנזכרת כדלקמן, אלא אם ענין הכתוב יחייב אחרת:
- (1) "הפקיד המינהלי" - המוחאפז, מושל המחוז, מושל הנפה, או כל פקיד מינהלי אחר שהוסמך לנהל את הענינים המינהליים במקום אשר בו נמצאת השכונה או השבט.
 - (2) "מוכתר" - המוכתר הממלא את תפקידו בהתאם להוראות חוק זה.
 - (3) "שכונה או שבט" - כל חלק שהוכרז ע"י שר הפנים שהוא שכונה או שבט ופורסם בעתון הרשמי למטרת חוק זה.
- סעיף 3: שר הפנים רשאי להכריז מזמן לזמן, עפ"י צו שיוציא, כי חוק זה חל על שכונה או שבט מסויימים מעת הוצאתו, הוראות חוק זה תחולנה על השכונה או השבט בהתאם לנזכר בו.
- סעיף 4: (1) מושל המחוז במחוזו, ומושל האזור באזורו ובהסכמת שר הפנים ימנה את מספר המוכתרים לכל עיר, עיירה, אזור עירוני, מועצה מקומית, שכונה ושבט.
- (2) המוכתר ייבחר ע"י הגברים הגרים חמיד בעיר, עיירה, אזור עירוני, מועצה מקומית, שכונה ושבט, אשר גילם למעלה משמונה עשרה שנה, בהתאם להוראות מושל האזור ומושל המחוז ובהסכמת שר הפנים.

סעיף 5: לצורך ביצוע חוק זה יחולקו הערים, עיירות לשכונות או יחידות שבטיות, בידיעהו של מושל המחוז או האזור ובהסכמת שר הפנים.

סעיף 6: לא ימונה מוכחר אלא אדם הממלא אחר תנאים אלה:

- א. בן עשרים ואחת שנה ויודע קרוא וכתוב;
- ב. מחושבי השכונה או השבט וחושב המקום;
- ג. מכלם מיסים ממלתיים לא פחות מדינאר אחד לשנה;
- ד. שלא הורשע בעבירות פליליות או מוסריות;

סעיף 7: (1) המוכחר נהוץ לפיטורים ע"י מושל המחוז או מושל האזור עפ"י שימוש לרעה בתפקידו, או הזנחה או חובותיו או מכל סיבה עיקרית אחרת. במקרה של פטירה הכוחר או אבדן כשירותו למלא תפקידו, התפטר או פוטר, מושל המחוז או מושל האזור רשאי לצוות על בחירת אדם אחר במקומו בצורה הנ"ל, עד שייבחר אדם אחר החתיו ימנה מושל האזור או מושל המחוז אדם מתאים למלא את התפקידו.

(2) אם נעדר המוכחר מהשכונה או מהשבט באופן זמני, הזכות ניתנה לו לקבוע אדם אחר שימלא את תפקידו, אלא אם הפקיד המינהלי ציווה אחרת.

סעיף 8: תפקידי המוכחר:

(1) לשמור על בטחון השכונה או השבט שנחמנה מוכחר בה, למסור ידיעות לשלטונות המוסמכים על כל עבריינין או כל אדם בעל הליכות רעות, זר בשכונה או בשבט או כל אדם חסוד שנמצא בשכונה או בשבט, וכל אדם שזומם לבצע עבירה כל שהיא.

(2) להודיע לתחנה המשטרה הקרובה ביותר וכדחיפות על כל עבירה חמורה או מקרה מסוכן או כל מקרה אחר המסכן את הבטחון, או כל מקרה מוות שנוצר מסיבות בלתי טבעיות בשכונה או בשבט.

(3) לעזור לתפקידי הממשלה למלא את תפקידם ובגביית המיסים.

- (4) לפרסם בשכונה או באזור כל הודעה, מנסר או כל מסמך רשמי אחר אשר נשלח לפרסום ע"י כושל המחוז או מושל האזור, או הפקיד המינהלי.
- (5) להודיע לפקיד המינהלי על כל פטירה של כל אדם בעל רכוש דניידי והשאיר אחריו נכסים או טובת הנאה אחרת ללא יורשים עם רשימה של נכסים אלה.
- (6) לשמור על החותמת שלו כמוכתר ולחתום בה אה כל ההצהרות והמסמכים כשיש צורך לחתום בה.
- (7) להודיע לשלטונות המוסמכים על כל מקרה שנודע לו כי יש שימוש במשקלות או במידות שאינם מדוייקות או לקויות.
- (8) לשמור במידת יכולתו על אמצעי התקשורת הטלגרפית והטלפונית והצרכים הציבוריים, גנים ציבוריים, עצים שנשתלו בצידי הדרכים הציבוריות ונכסי המדינה האחרים, ולהודיע לפקיד המינהלי או לתחנת המשטרה הקרובה ביותר על כל נזק שייגרם להם וזה בתחום השכונה או השבט שמונה כמכתר בה.
- (9) להודיע על כל גילוי של דברי עתיקות, לשמור עליהם וכך על המקומות הקדושים והאחרים שהוכרזו בהתאם לסעיף 5 מחוק העתיקות שנמצאים בתחום השכונה או השבט.
- (10) לנהל ולשמור על כל המסמכים, הספרים ורישום המפקד שיצווה הפקיד המינהלי.
- (11) להודיע אם נתגלו מחלות, מחלות מדברות או איזה אסון אחר.
- (12) לנהל באופן כללי את כל העניינים שהוטלו עליו לנהלם או שנמסרו לו בהתאם לחוק או הנוהג המקובל.
- סעיף 9: (1) יהיה למוכתר מעמד של פקיד למטרת ביצוע החוק הפלילי.
- (2) המוכתר ישתמש בכל הסמכויות הניתנות לאנשי המשטרה בהיותו אחד מאנשי המשטרה בתחום השכונה או הישוב שמונה בה מוכתר.

סעיף 10: מושל האזור או המחוז ימנה שני אנשים או יותר מהשכונה או מהשבט להיות חברים לעזור למוכר במילוי תפקידו.

סעיף 11: כל מי שטרב או התרשל בלי סיבה סבירה לע. ר למוכר בזמן שנדרש ממנו לניהול תפקידו, לשמור על הבטחון, לעצור באופן חוקי כל פושע או אדם חשוד, דינו: קנס לא יותר מחמישה דינאר.

סעיף 12: על המוכתרים הנבחרים בהתאם לחוק זה לקבל את האגרות או משכורת אשר אושרה ע"י שר הפנים בחקנות וזה נוסף לכל אגרה אחרת שמזכותם לגבותה בהתאם לחוק אחר, אסור לכל מוכתב לקבל אגרה שאינה מאושרת בהתאם לנ"ל או שלא הוזכרה בכל חיקוק אחר. כל מוכתב שביקש או קבל אגרה שאינה מאושרת יהיה אשם ודינו קנס כל יעלה על עשרה דינאר. כל מי שמסר ביודעין עדות כוזבת יהיה אשם ודינו ייקבע בהתאם לחוק הפלילי עם החזרת האגרה שקיבל אותה בניגוד לחוק.

סעיף 13: יבוטל כל חוק ירדני או פלשתינאי במידה והוראותיו סותרות או אינן מתישבות עם הוראות חוק זה.

סעיף 14: ראש ממשלה ושרי הפנים והמשפטים ממונים על ביצוע חוק זה.

*

*

*

אנו, חוסיין הראשון מלך הממלכה הירדנית ההאשמית, לפי סעיף 120 לחוקה ועל סמך החלטת מועצת השרים מיום 20.12.65 מצווים על החקנת התקנות כדלקמן:

תקנות מס' (1) לשנת 1966

תקנות המבנה המינהלי

הותקנו לפי סעיף 120 לחוקה
(نظام التنظيم الاداري)

1. תקנה אלה תקראנה "תקנות המבנה המינהלי לשנת 1965" ויכנסו לתקפן החל מיום פרסומן בעתון הרשמי.
2. תקנה 2. תחולק הממלכה הירדנית ההאשמית למוחאפזיות, מחוזות, נפות ו"נואחיה" (ריבוי נאחיה) בהתאם לתקנות החלוקה המינהלית מס' 125 לשנת 1965 על חיקוניהן.
3. תקנה 3. יעמוד בראש המוחאפזה מוחאפז, בראש המחוז ממונה על המחוז, בראש הנפה מנהל נפה ובראש הנאחיה מנהל נאחיה. הערים, הכפרים והשכונות ינוהלו בהתאם לחוקים והתקנות החלים בממלכה.

המוחאפז ומכירותיו

4. תקנה 4. א. לאזור אישיות. משפטיה.
ב. כספי המוחאפזה יהיו מכספי המדינה, ממחנות, מצוואות, מחרומות, ממלוח ומכספים האחרים הנגבים מהאזרחים.
5. תקנה 5. המוחאפז ימונה עפ"י החלטת הממשלה בהמלצת שר הפנים ובהוצאת צו מלכות.
6. תקנה 6. א. המנגנון המינהלי במרכז המוחאפזה יהיה מורכב מהמוחאפז ומספר עוזרים ופקידים מינהליים וכן ממעוצה מבצעת.

ב. המועצה המבצעת במרכז הכוחאפזה תורכב כהכוחאפז
כיו"ר וחבריה יהיו עוזרו של הכוחאפז, מפקד האזור
ומנהלי המשרדים באזור למעט בהי המשפט.

תקנה 7: א. המוחאפז יהיו נציג הרשות המבצעת וראש המינהל
הכללי וזוהא הסמכות העליונה במוחאפזה ועומד בראש
כל פקידיו המדינה המוחאפז.

ב. המוחאפז יוקצו ירכי ייצוג ריזנטה לר כיה (בלתי
מרהט) למגזרים ומכונים סטלהום ע"ה המדינה וזאת
בהתאם להנחיות שיאוטרדו ע"ה הממשלה לפי המלצת שר
הפנים.

ג. ימונה עוזף אחד או יותר למוחאפז שיהיה בדרגת
ממונה על מחוז וזאת לשם ביצוע תפקידים שיטיל
עליו המוחאפז.

ד. שר הפנים רשאי להטיל על אחד המוחאפזים את תפקיד
נציג משרד הפנים ללא תשלום התוספות שבסעיף קטן
ב' דלעיל.

תקנה 8. לפני הכנסו לתפקידו, ימסור המוחאפז, בפני המלך או
מי שישמכו לכך, בנוכחות שר הפנים, את שבועת האמוניו
כדלקמן:

"הנני נשבע באלוהים שאהיה נאמן למלך ולאומה, אכבד
את חוקי המדינה והקנותיה ואבצע את תפקידי באמונה
וללא מטוא פנים".

תקנה 9. על המוחאפז לבקש רשות משר הפנים בעזבו את אזור
תפקידו.

תקנה 10. נחפנהה משרת המוחאפז מסיבה כל שהיא, יטיל שר הפנים
זמנית את תפקידי המוחאפז על הבכיר במושלים המינהליים
שבמוחאפזה או על מפקד האזור. כן רשאי המוחאפז בהעדרו
ממרכז עבודתו להפקיד את תפקידו בידי אחד מחברי המועצה
המבצעת או אחד המושלים המינהליים שבמוחאפזה וזאת לאחר
קבלת הסכמת שר הפנים על כך.

תקנה 11. המוחאפז יחליט במישרין בבקשות שבסמכותו, ואת הבקשות
האינן בסמכותו יעגירן, בצרוף חוות דעהו לצד הנוגע
בדבר.

תקנה 12. על המוחאפז לממש את הדברים הבאים:

- א. רישום יסודות החופש הכלליים וכמירתם בכסגרת החוקים והתקנות החלים.
- ב. שמירה על המוסר הציבורי, הבטחון הציבורי, הבריאות הכללית והנחות הציבורית באזור, כן שמירה על הזכויות ושלום הפרט ועסיית צדק במסגרה אי הלוח המשפט.
- ג. יצירת אפשרויות לקידום הכלכלה, הפיתוח והחברה באזור, הפצת המדע, קידום המחשבה והמוסר, הגשמת היודות והאחוה בין כל אזרחי המולדת, מלחמה בבערות ובעודד הספורט.
- ד. עידוד פעולות המועצות העירוניות והכפריות ויעול הנהלתן.

תקנה 13. על המוחאפז להפיץ את כל החוקים, התקנות, ההוראות וההודעות הניתנים ע"י המיניסטרונים השונים על המשרדים הקיימים במוחאפזה.

תקנה 14. א. על המוחאפז להגיש לשר הפנים, פעם בחודשיים לכל הפחות דו"חות מחזוריים בקשר למצב הכללי במוחאפזה, צרכי הציבור, השיפורים הדרושים והמאורעות החשובים המתרחשים במוחאפזה. עותקים מדו"חות אלה ישלחו לכל השרים בנוסף לדו"חות אשר יחוייבו עקב נסיבות מיוחדות.

ב. על המוחאפז לכנס לפחות פעם לחודש, את הכמונים על המחוזות, חבר הפקידות המינהלית ומנהלי הנפות לדיון בענינים הכלליים של המוחאפזה ונקיטה בצעדים המהאימים לגביהם.

תקנה 15. שר הפנים יכנס בראשותו, פעם בשלושה חודשים לפי בקשתו, את המוחאפזים לשם סקירת המצב במוחאפזוהיהם ודיון בבעיות הנוגעות להן ולשם דיון בהצעות חוקים ותקנות אשר משרד הפנים יראה להביאם לפנייהם. שר הפנים יסקור בקיצור את תוצאות הכנס בפני הממשלה.

16. תקנה 16. א. המוחאפז רשאי להציע את העברתו של פקיד במוחאפז שלו אם שוכנע שנוכחותו אינה תואמת יותר את טובת הכלל. העברה זו תבוצע בהמלצת המועצה המבצעת והחלטת השר המוסמך. כן רשאי המוחאפז להציע בפני הרשויות המוסמכות נקיטת צעדים משמעתיים נגד פקידי המוחאפז שלו אשר דבר הענשתם צורג מחוץ למסגרת לפי תקנות הפקידים.

ב. לא קבלו המיניסטריונים או המשטרים המוסמכים דעתו של המוחאפז, או חוות דעתה של המועצה המבצעת בעניינים האמורים, רשאי המוחאפז להביא את העניין בפני הממשלה באמצעות משרד הפנים.

17. תקנה 17. א. משרדי האזור, להוציא בתי המשפט, יהיו כפופים במישרין למוחאפז.

ב. על פקידי המוחאפז להיות כפופים להוראות המוחאפז. הם זכאים להביע את הערותיהם לבניהן. עמד המוחאפז בתקנה על ביצוע הוראות אלו יהיה על זה בכתב דשאים הם להביא את העניין בפני משרד המוסמך.

ג. למוחאפז תוענק זכות הפיקוח על המשרדים והמוסדות הרשמיים הבלתי חלויים מבחינה כספית והנמצאים במוחאפז שלו מנהלי מוסדות אלו יהיו כפופים להוראותיו בכתב של המוחאפז הנוגעות לענייני הבטחון הציבורי.

18. תקנה 18. א. כל מנהלי המשרדים, להוציא שופטי בתי המשפט שבמרכז המוחאפז והמקומות הנספחים אליה אחראים בפני המוחאפז לגבי שעות העבודה הרשמיות שלהם ושל עובדי משרדיהם.

ב. אסור למנהלי המשרדים, להוציא שופטי בתי המשפט, לעזוב את מרכז המוחאפז ללא ידיעתו של המוחאפז.

19. תקנה 19. פקידי ממשלה הבאים למוחאפז בחפקיד רשמי חייבים להתקשר עם המוחאפז ולהביא לידיעתו את מהות התפקיד למענו הם באו. כן חייבים הם להמציא לו עותק מכל דו"ח שיש לו קשר למוחאפז שלו.

- תקנה 20. למוחאפז תוענק - הזכות לערוך בקורת בכל המשרדים, בתי הסוהר והמסדות הציבוריים הרשמיים והרשמיים למחצה שבמוחאפזה שלו.
- תקנה 21. המוחאפז ימלא תפקיד הקצונה המשפטית לגבי עבירות מוכחות כאמור בחוק מצוי הדין הפלילי ועליו להודיע לתובע הכללי על העבירות שלגביהן אין הוכחות אשר יעמוד עליהן.
- תקנה 22. א. כוחות הבטחון במוחאפזה יהיו כפופים במישרין למוחאפז מבחינת מילוי תפקידיהם והם חייבים לבצע את הוראותיו בהתאם לתוקים והתקנות החלים.
ב. התחנות של כוחות הבטחון הכללי במוחאפזה יחולקו, יוקמו ויבוטלו בהסכמת המוחאפז.
- תקנה 23. מצא המוחאפז שכוחות הבטחון הכללי שבמוחאפזה שלו אינם מספיקים לשמירה על בטחון ושלום הציבור, רשאי הוא לבקש את שר הפנים להתקשר עם משרד הבטחון לשם קבלת סיוע מאת הכוחות המזוינים.
- תקנה 24. על המוחאפז לנקוט מיד בצעדים הדרושים למלחמה בפגעי הטבע והדברתם בתנאי שיודיע על כך לגורמים המוסמכים לשם השלמת המלחמה וההדברה.
- תקנה 25. א. אירע מקרה של הסגת גבול במטלטלין או בנכסי דלא נייאד או בזכויות חפציות, רשאי המוחאפז לצוות על החזרת המצב לקדמותו. התחולל מעשה תוקפנות העלול ליצור סכסוך על היבול או העלול לפגוע בבטחון הכללי, על המוחאפז לנקוט בצעדים הדרושים לשמירה עליהם, ולהשתדל להחזיר כל זכות לבעליו ובמקרה של חוסר אפשרות לעשות כן יפקידו בידי אדם כלישי וזאת מבלי לפגוע בכל פסק דין שיינתן ע"י הרשויות השיפוטיות.
ב. פגיעה בזכויות הנאה קיימות במימי ההשקאה תוך מיקות, תיחשב כהסגת גבול.
ג. יש לפנות למינוהלה להסרת הסגת הגבול או הפגיעה תוך חודש ימים מיום ההתכחות נעדר מן הממלכה יכול לפנות תוך שלושה חודשים מיום ההתכחות, אחרת יוצא הסכסוך מתחום סמכות המינוהלה.

ה	הצעד הצינחלי יפאר בתוקף כל עוד לא בוטל או תוקן
ה	עפ"י החלטה הרשות עצמה או עד מתן פסק דין הולטי
ל	עבור הרשויות הציפוטיות הדנוה בסכסוך.
ה	המוחאפז רשאי להעניק רמיון לשאיבת מים מנהרות ונחלים
ה	לאחר קבלת הסכמתם של המשרדים המוסמכים וזאת בהנאי
נ	שלא תפגענה זכויותיהם של הנוגעים בדבר.
ו	המוחאפז רשאי בהסכמת השר המוסמך, לקבל החלטות
ה	מינהליות הקשורות באספקה המקומית ופיקוח על הכחירים.
ה	הענינים הבאים ייחשבו כשירותים ציבוריים מקומיים
ה	במוחאפזה שלגביהם ניתנו למוחאפז סמכויות פיקוח, טיפול
ב	וביצוע בדיתוף פעולה עם הרשויות והגופים המוסמכים
ו	בהתאם לחוקים התקנות וההוראות החלים.
ו	א. פתיחה דרכים כפריות המקשרות בין הנפות, ה"נואחיל"
ו	(רבוי נאחיה) וה"קצביות" (רבוי קצבה) לבין
ו	הכפרים והיקונים.
ו	ב. לספק מי שחיה לערים ולכפרים בשיתוף פעולה עם
ו	המועצות העירוניות והכפריות והרשויות המוסמכות.
חוד	ג. הכנון הסקטורים הציבוריים בערים ובכפרים כגון
ו	שדות מרעה, מקורות מים, גרנות, ככרות ובחי
פז	קברות. ייעוד קרקעות למטרות אלה וקביעת כללים
או	המבטיחים את ניצולם ביעילות.
יה	ד. עידוד ההשכלה הכללית, מלחמה בבערות וייסוד
הפ	ספריות ציבוריות.
ו	ה. ייבוש ביצות, הרחבת שירותי בריאות חינוס, הקמת
ו	מרפאות, מושבי זקנים, ובתיס ליחומים ולנוער
ו	עזוב וכך מוסדות מעד אחרים.
ו	ו. תכנון הבניה בערים ובכפרים, אספקת חשמל לכל
ו	והבטחת שירותי הדואר בהם.
ו	ז. הקמת שווקים ציבוריים, עריכת תחרויות לעידוד
ו	התוצרת התעשייתית והחקלאית, הקמת ירידים לתעמיות
ו	מקומיות ולתוצרת חקלאית.

- ה. הסדרה ענייני ההתגוננות האזרחית ונקיטה צעדים שיראו לו לנאותים להבטחתה.
- ט. כחן הסוח לפעולות צדקה, ספורט וצופיות.
- י. הסדרה ניצול הדייג היכי והצייד בהתאם לטובה הכלל ולהנאי המקום.
- כ. עידוד הקמת חורשות ויעוד והסדרת ליכוס הציבור בחורשה.
- ל. נקיטת האמצעים הדרושים למלחמה בפגעי הסבע כגון: שטפונות, דליקות, מגיפות, חולי ורעב והמלחמה בהן, בתנאי שיודיע למשרד המוסמך על השלמת המלחמה וההדברה בדרכים טכניות.
- מ. שמירה של האתרים, טיפוח האמנות היפה, פיקוח על בחי קולנוע ושעשוע והמקומות הציבוריים.
- נ. ובדרך כלל כל הענינים שבחחוס סמכותם של הנוטלים המינהליים לפי כל חוק או תקנה החלים וכן על ענין אחר אשר הממשלה תחשבו לשירות ציבורי.
29. תקנה 29. למוחאפז יואצלו מסמכויות השרים שהוענקו להם עפ"י החוקים והתקנות וזאת בהתאם להוראה סעיף 4 מהחוק לחוק המינהל הכללי מס' 10 לשנת 1965.
30. תקנה 30. המועצה המבצעת תעבד הצעת תקציב המוחאפז שהמוחאפז יבטיח אח העברחה למשרד הפנים לפחות חודשיים מראש לפני תאריך העיון בתקציב הכללי וזאת לשם עיון בהצעה עם המיניסטריונים והמשרדים המוסמכים וצירופה לתקציב הכללי של המדינה לאחר אישורו.
31. תקנה 31. לאחר אישור התקציב תועברנה למוחאפז ההקצבות המוקצות למוחאפז לשם ביצוען בהתאם להחלטות המועצה הכבצעה.
32. תקנה 32. משרדי הממשלה במוחאפזות יספלו בביצוע ההכניות שבתקציב וסעיפיו בפיקוח המוחאפז.
33. תקנה 33. למוחאפז תהיה הסמכות הבלעדית להורות על תשלום ההוצאות המוקצות למוחאפז.

הוזמן חבר לשייבה ולא התחף בשלוש ישיבות רצופה ללא
סיבה חוקית יחשבה כמחפטר. המוחאפז יפרסם את זיכר ביטול
חברותו והחלטה זו תהיה ניתנת לערעור בפני המועצה
המבצעת של המוחאפזה תוך 15 יום מהאריך כסירתה אליו.
החלטת המועצה בקשר אליו תהיה סופית.

נתפנה מושב אחד החברים במועצה מסיבה כל שהיא ומונה
אדם אחר החתיו בהמלצת המוחאפז בהסכמת שר הפנים.

המוחאפז ידון עם המועצה הנ"ל בעניינים הקשורים
למוחאפזה ויקבל המלצות לכך.

מועצה רשאית לעיין בהצעת התקציב של המוחאפזה כאמור
תקנה 30 לפני אישורה ע"י המועצה המבצעת ולחוות דעה
ייעצת בקשר אליה.

חלטות המועצה התקבלנה ברוב קולות הנוכחים, היה מספר
קולות שקול, יכריע יו"ר המועצה. החלטות המועצה תחשבנה
המלצות המיועדות לחוגים המוסמכים ועל המוחאפז לדאוג
העבירן לחוגים הנוגעים בדבר.

חוגים הרשמיים יבצעו את המלצות המועצות המייעצות
יפעלו לפיהן. נבצר מהם לעשות כן יודיעו למועצה
אמצעות המוחאפז על הסיבות לאי ביצוען.

ולטות המועצה תרשמה באופן סדורי בפנקס שיחתם ע"י
יו"ר או החברים והנוכחים לאחר מכן תועברנה ללשכת
וחאפז לביצוען.

הממונה על המחוז ומכירותיו

המנגנון המינהלי במחוז יהיה מורכב מהממונה על
המחוז וממספר פקידים מנהליים ומועצה מבצעת.

יו"ר המועצה המבצעת יהא הממונה על המחוז וחבריה
יהיו עוזרו של הממונה, מפקד האזור ומנהלי המשרדים
האחרים למעט בחי המשפט.

הקנה 52. הממונה על המחוז הנו נציג הרשות המבצעת וראש המינהל הכללי. הוא הפקיד הבכיר ביותר במחוז ועומד בראש כל פקידי המחוז על דרגותיהם והשרות שנכונים עליו. הממונה על המחוז אחראי על המינהל הכלל במחוז והפקה על ביצוע החוקים והתקנות וממלא כל התפקידים שנאצלו לו נכוח החוקים והתקנות, שומר על זכויות הכדינה והאזרחים ומבצע הוראותיו של המוחאפז. בכל הענינים החשובים חייב הממונה על המחוז לפנות אל המוחאפז ובפרט בעניני הבטחון והסדר הציבורי. מחובתם של פקידי יתר הצבירים להמציא לממונה על המחוז כל הפרטים הנועילים וכל דבר העשוי להקל עליו את הפקידיו.

הקנה 53. על הממונה על המחוז לבקש רשות מהמוחאפז בעוזבו את תחום מקום תפקידו.

הקנה 54. לממונה על המחוז תוענק תוספת ייצוג ותובטח לו מכונית ממשלתית ע"ת המדינה וזאת בהתאם להנהיות שיאמרו ע"י הממשלה לפי המלצת שר הפנים.

הקנה 55. נחפנתה, מסיבה כל שהיא, משרת הממונה על המחוז, יטיל שר הפנים זמנית את התפקיד על הבכיר במושלים המינהליים שבמחוז או על מפקד האזור. במקרה של העדרות הממונה על המחוז ממרכז המחוז תקופה שלא תעלה על חודש ימים, יהא המוחאפז רשאי, בהסכמת שר הפנים, למנות אחד המושלים המינהליים במוחאפזה או מפקד האזור לשם ביצוע התפקיד.

הקנה 56. על הממונה על המחוז לבצע את הדברים הבאים:

- א. יישום יסודות החופש הכלליים והגנהם במסגרת החוקים והתקנות החלים.
- ב. שמירה על המוסר הציבורי, הבטחון הציבורי, הבריאות הציבורית ונוחות הציבור במחוז, שמירה על זכויות ושלום הפרט ועשיית צדק במסגרת אי הלוח המשפט.
- ג. יצירת אפשרויות במחוז לקידום הכלכלה הפיתוח והחברה הפצת המדע והתרבות, קידום המחשבה והמוסר הגשמת ידידות ואחוה בין כל אזרחי המולדת, מלחמה בבערות ועידוד הספורט.

ג. יש לפנות למינהלה להסרת השגח הגבול או הפגיעה
תוך חודש ימים מיום ההתרחשות. נעדר מן הממלכה
יכול לפנות תוך שלושה חודשים מיום ההתרחשות.
אחרת יוצא הסכסוך מהחום סמכותה של המינהלה.

ד. הצעד המינהלי ישאר בתוקפו כל עוד לא בוטל או
תוקן לפי החלטה מנוכקת מטעם הרשות עצמה או עד
מתן פסק דין החלטי מאת מוסדות השיפוט הדנים
בסכסוך גופו.

ה. ניזוק זכאי לטעון בפני הממונה על האזור נגד הצעד
המינהלי.

הקנה 68. הממונה על המחוז רשאי להעניק היתר לשאיבת מים מנהרות
ומנחלים לאחר קבלת הסכמתם של המכרדים והמחלקות
המוסמכים בתנאי שלא תפגענה זכויותיהם של אחרים
הנוגעים בדבר.

הקנה 69. הממונה על המחוז רשאי, בהסכמת השר המוסמך, לקבל
החלטות מינהליות בדבר אספקה מקומית ופיקוח על
המחירים.

הקנה 70. הענינים הבאים ייחשבו כשירותים ציבוריים מקומיים
במחוז שלגביהם ניתנו לממונה על המחוז סמכויות פיקוח,
הגנה וביצוע בשיתוף פעולה עם הרשויות והגופים
המוסמכים בהתאם לחוקים, התקנות וההוראות החלים:

א. פתיחת דרכים כפריות המקשרות בין הנפות, ה"נואחי"
(רבוי "נאחיה") וה"קצביות" (רבוי "קצבה") לביין
הכפרים, סלילתם ותיקונם.

ב. אספקת מי שתיה לערים ולכפרים בשיתוף פעולה עם
המועצות העירוניות והכפריות.

ג. תכנון הסקטורים הציבוריים בערים ובכפרים כגון:
שדות מרעה, מקורות מים, גרנות, ככרות ובחי
קברות, ייעוד קרקעות למטרות אלה וקביעת כללי
המבטיחים את ניצולם ביעילות.

ד. עידוד השכלה כללית, מלחמה בגערות וייסוד ספריות
ציבוריות.

- ה. הרחבת שירותי הבריאות חינם, הקמת כחסנוכ (יכ להניח כי הכוונה למרפאות), הקמת בתים לזקנים, ליחומים ולנוער עזוב וכן מוסדות סעד אחרים וייבוש ביצות.
- ו. תכנון הבניה בערים ובכפרים, אספקת חשמל לכל והבטחת שירותי דואר בהם.
- ז. הקמת שווקים ציבוריים, עריכת תחרויות לעידוד התוצרת התעשייתית והחקלאית, הקמת יידיים לתעסיות מקומיות ולתוצרת החקלאית וכן פיקוח על הכתירים.
- ח. הסדרת עניני ההגוננות האזרחית ונקיטת צעדים שיראו לו. לנאותים להבטחתה.
- ט. מתן חסות לפעולות צדקה, ספורט וצופיות.
- י. הסדרת ניצול הדיג הימי והציד בהתאם לטובת הכלל ולחנאי המקום.
- כ. עידוד הקמת חורשות וייעור והסדרת שימוש הציבור בחורשות.
- ל. נקיטת האמצעים הדרושים למלחמה בפגעי הטבע כגון: שטפונות, דליקות, מגיפות ורעב והמלחמה בהן בהנאי שהממונה על המחוז יודיע למשרד המוסמך על השלמת המלחמה וההדברה בדרכים סכניות.
- מ. שמירה על האחרים, טיפוח האמנות היפה, פיקוח על בתי קולנוע והבידור ועל המקומות הציבוריים.
- נ. ובדרך כלל כל הענינים שבתחום סמכותם של המודלים המינהליים לפי כל חוק או קנה החלים וכן כל ענין אחר אשר הממשלה תחשבו לשירות ציבורי.

מנהל הנפה וסמכויותיו

- תקנה 71. מנהל הנפה הינו נציג הרשות המבצע והפקיד הבכיר ביותר בנפה ועומד בראש פקידי הנפה על דרגותיהם והשירות עליהם הם נמנים. מנהל הנפה גם אחראי על המנהל הכללי בנפתו והמפקח על ביצוע החוקים והתקנות וממלא כל התפקידים שנאצלו לו מכוח חוקים ותקנות אלה, שומר על זכויות המדינה והאזרחים ומבצע הוראותיו של המנהל ושל הממונה על המחוז. בכל הענינים החשובים

של הנפה חייב הוא לפנות למוחאפז ולממונה על המחוז ובפרט בעניני הבטחון והסדר הציבורי, על פקידי יתר המשרדים בנפה להמציא למנהל הנפה כל הפרטים המועילים וכל דבר העשוי להקל עליו את מילוי תפקידו.

תקנה 72. נתפנתה משרה של מנהל נפה או עקב יציאתו לחופשה, ימנה הממונה על האזור בהסכמת שר הפנים ממלא מקום.

תקנה 73. אסור למנהל הנפה לעזוב את חצום מקום תפקידו אלא לאחר בקשת רשות מאח המוחאפז או הממונה על המחוז אליהם הוא כפוף.

תקנה 74. א. כל המשרדים שבנפה כפופים לפיקוחו של מנהל הנפה או ביקורתו למעט בתי המשפט שאינם כפופים לבקורתו. מנהלי המשרדים ופקידיהם אינם רשאים לעזוב את מקום עבודתם אלא בידיעה מנהל הנפה.

ב. פקידי הנפה על כל דרגותיהם, למעט שופטי בתי המשפט, אחראים כלפי מנהל הנפה לגבי שעות עבודתם. מנהל הנפה רשאי להציע למוחאפז או לממונה על המחוז את הענשתם.

תקנה 75. פרט לסיבובים המחייבים מנסיבות חרום יערוך מנהל הנפה אחת לחודשיים סיבוב בקורתי ברחבי הנפה בתנאי שלא יאריך כל סיבוב למעלה משבוע ימים, מנהל הנפה יקבע את תקופת הסיבוב ותאריך היציאה בהסכמת המוחאפז או הממונה על המחוז, ויגיש למוחאפז או לממונה על המחוז דו"ח מפורט על תוצאות סיבובו בצירוף חוות דעתו.

תקנה 76. מנהל הנפה יזמן אחת לחודשיים, או לפי הצורך, את מנהלי הנואחי הכפופים לו ואת ראשי המועצות העירוניות והכפריות לשיבה שתיערך בראשותו במטרה לדון אתם בעניני הנואחי שבסמכותם ולהאזין להצעותיהם בדבר שיפורים חיוניים.

תקנה 77. מנהל הנפה רשאי להציע הענשת פקידי הנפה, למעט השופטים, המתושלים בביצוע תפקידם.

78. תקנה
מנהל הנפה אחראי לסדר הציבורי באזורו והוא ימלא תפקיד הקצונה המשפטית לגבי עבירות מוכחות כאמור בחוק סדר הדין הפלילי ויורה, במקרה הצורך, על עריכת חקירה לגבי עבירות בלתי מוכחות.

79. תקנה
כוחות הבטחון בנפה כפופים למנהל הנפה וחייבים בביצוע הוראותיו כאמור בהתאם לחוקים ולתקנות החלים בארץ.

80. תקנה
על מנהל הנפה לפקח על ביצוע הוראות חוק בתי הסוהר והתקנות שהותקנו לפיו ועליו לערוך בהם בקורת אישית ולבקש ביצוע השיפורים הדרושים מאת המשרד הכפוף לו.

81. תקנה
לגבי המקרים המפורטים בתקנה 23 לתקנות אלה על מנהל הנפה לנקוט בצעדים ראשוניים לשמירה על הסדר להגיש את הצעותיו וכך תוצאות החקירה למוחאפז או לממונה על המחוז לשם קבלת החלטה מתאימה.

82. תקנה
על מנהל הנפה לסייע בידי מפקח המיסים וההיסלים ולדאוג לגביית המיסים ומחובותו לזרז את הגבייה.

83. תקנה
על מנהל הנפה להשתמש בסמכויותיו במה שנוגע לניהול הכפרים והעיריות בהתאם להוראות חוק ניהול הכפרים, חוק המוכתרים בערים וחוק העיריות ובדרך כלל כל החובות והתפקידים שהוסמך לבצעם בהתאם לחוקים ולתקנות החלים.

84. תקנה
על מפקחי המדינה ופקידיה הבאים לנפה בתפקיד רשמי להתקשר עם מנהל הנפה ולהביא לידיעתו את מהות התפקיד בטרם יחלו במשימתם.

מנהל ה"נאחיה" וכמכויותיו

85. תקנה
ה"נאחיה" הנה יחידה מינהלית הכפופה למוחאפז או למחוז או לנפה.

86. תקנה
א. מנהל ה"נאחיה" הנו נציג הרשות המבצעת, ראש המינהל הכללי והפקיד הבכיר ביותר ב"נאחיה". מחובתו להבטיח הפצת החוקים והתקנות בנאחיה ולהשתמש בסמכויות המוענקות לו ע"י החוקים והתקנות החלים.

על פקיד מדינה המגיע לנאחיה בתפקיד רשמי או לעריכת בקורת להתקשר תחילה עם המנהל שלה.

ב. מנהל ה"נאחיה" יתקשר עם המשרד המינהלי הקשור אליו במישרין לצורך עניני הנאחיה ויוציא לפועל את ההוראות שיקבל מאותו משרד.

תקנה 87. אסור למנהלי ה"נאחיה" לעזוב את תחום מקום תפקידם אלא לאחר שקבלו רשות מהמשרד המינהלי אליו הם קטורים במישרין. כן אסור לפקיד ה"נאחיה" לעזוב את מקום עבודתם אלא בידיעת המנהל.

תקנה 88. על פקיד הנאחיה, למעט השופטים, לבצע הוראות המנהל בדבר הבטחת טובת הציבור בהתאם לחוקים והתקנות החלים. כן זכאי מנהל ה"נאחיה" לפקח על סעות העבודה של פקיד ה"נאחיה" ולהציע למשרד המוסמך את הערכת המפרים.

תקנה 89. מנהל ה"נאחיה" ישמע לבקשות הציבור ותלונותיהם ויעשה את הדרוש בקשר אליהן.

תקנה 90. מנהל ה"נאחיה" ימלא תפקיד הקצונה המשפטית לגבי עבירות מוכחות בהתאם להוראות חוק סדר הדין הפלילי ויורה, במקרה הצורך, על עריכת חקירה לגבי עבירות בלתי מוכחות.

תקנה 91. מנהל ה"נאחיה" אחראי על שמירת הבטחון והסדר והבריאות הציבוריים ב"נאחיה". כוחות הבטחון הנמצאים ב"נאחיה" יעמדו לפקודתו ויהיו אחראים לביצוע הוראותיו המינהליות בכפוף לעונשים הקבועים בחוקים החלים.

תקנה 92. מנהל ה"נאחיה" יפקח על הכפרים שב"נאחיה" שלו ויערוך בהם ביקורת בהתאם להוראות החוק.

תקנה 93. על המנהל לפקח על מוכרי הנפרים, לחקור אודות הקרקעות המוקנות, מקרקעי המדינה והרכוש הכללי, וישלח כל הפרטים למשרד המינהלי המוסמך. כן עליו לסייע בידי פקיד האוצר בגביית המיסים.

94. תקנה המנהל יזמן אחת לחודש את כוכחרי הכפרים לאסיפה שתיערך בראשותו כדי לדון בעניינים הקי וריס ל"נאחיה" ובפרט באלה הנוגעים לקידום הכפרים כבחירה בריאותית וחברתית וימסור אישית דו"חות עם המלצותיו. כן על המנהל להזמין לפחות אחת לשנה חודשים את רופא ה"נאחיה" הממונה על תחנת המשטרה, פקיד משרד החקלאות וכנה ומורי בית הספר אשר מחובתם להופיע באסיפות אלה.
95. תקנה על המנהל לערוך סיורי בקורה ב"נאחיה" שלו במקמה לפקח על ענייניה ויגיש לממונים עליו דו"ח לגבי תוצאות סיוריו בצירוף חוות דעתו.
96. תקנה שר הפנים רשאי להוציא הנחיות מזמן לזמן לשם ביצוע הוראות אלה.
97. תקנה כל הוראה מהוראות כל תקנות קודמות בטלה במידה ותכהור את הוראות תקנות אלה.
98. תקנה ראש הממשלה והשרים ממונים על ביצוע תקנות אלה.

(-) חוסיין בן סלאל

תאריך - 20.12.65

שר התחבורה
ונמל התעופה (-) סמעאן דאוד

שר החוץ (-) תאזם נוסייבה

ראש הממשלה
ושר ההגנה (-) וצפי אל תל

שר הפנים לענייני
הערים והכפרים (-) קארם אל רימאו

שר הבריאות (-) אהמד אבו קורה

שר הכלכלה (-) חאתם אל זואבי

שר ההסברה (-) עבדול המיד שרף

שר האוצר
(-) עז אצידין אל מופתי

שר התחבורה
מבקרה ודואר
(-) פדל דלקכון

שר החינוך
(-) ג'ריס חדאדין

שר החקלאות
(-) איסמעיל היג'אזי

שר המדינה
וראש הממשלה
(-) עבדול והאב אל מג'אלי

שר הפנים
(-) סיף אד-דין אלכילאני

שר העבודות הציבוריות
(-) יחיא אל חטיב

שר המדינה
(-) סעד אל דג'אני

שר הסעד והעבודה
(-) נצפת כמאל

*

*

*

חוק הקרקעות, רכישה לצרכי ציבור (1)
(قانون استغلال الاراضي للخدمة العامة)

מועצת העוברים
לפי סעיף 31 לחוקה,
ובהתאם להחלטת הסנס ובית הנבחרים,
מאשר - במקומו של המלך - את החוק דלקמן ומצווה על פירסומו
והכללתו בחוקי המדינה.

חוק הרכישה
חוק מס' (2), שנת 1953

- שם החוק והתחלת הקפו
1. חוק זה ייקרא (חוק הקרקעות, רכישה לצרכי ציבור 1953) וייכנס לחקפו החל מיום פרסומו בעתון הרשמי.
2. בחוק זה יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן אם לא יחייב ענין הכתוב פירוש האחר:-
- "קרקע" - קרקע מכל סוג שהוא, לרבות זכות חזקה בה וכל בנין, עץ או דבר אחר המחוברים לקרקע, וכל חלק מן היס או משפת היס או מנהר וכל זכות, טובת הנאה או זכות שימוש בקרקע או במים או עליהם.
- "צורך ציבורי" - כל צורך שהחליטה לגביו הממשלה בהסכמתו של המלך כצורך ציבורי.

(1) חוק זה פורסם בעתון הרשמי מס' 1130 מיום 1/1/53

"מקיים" - הממשלה, מועצה עירונית, מועצה בקומיה וכל רכות מקובלת אחרת, חברה, שותפות, תאגיד וכל אדם הסבצע צורך ציבורי או העומד לבצעו, לרבות הממשלה כאשר היא ממלאה מקום אחד המקיימים האמורים.

"בית-משפט" - בית-משפט לערכאה ראשונה שהקרקע נמצאת בתחום שיפוטו.

החלת פעולת הרכישה

3. 1 - על המקיים לפרסם מודעה בעהון הרשמי, לתקופה של חמישה עשר יום, בה יודיע על כוונתו להגיש לממשלה בקשה לתת החלטה על רכישה קרקע מתוארת במודעה זו ועל היות מפעלו לטובת הציבור.

2 - פעולת חלוקה הקרקע הנעשית לאחר פרסום המודעה האמורה בסעיף קטן 1 לעיל אינן משפיעות על זכות הממשלה, המועצה העירונית או המועצה המקומית ברכישה רבע מסה"כ של שטח הקרקע לפני החלוקה ללא פיצוי בהתאם להוראות סעיף (21) לחוק זה.

3 - על המקיים, לאחר תום תקופת המודעה, להגיש בקשה לממשלה בצירוף מפה כל הקרקע העומדת להירכש.

4 - על המקיים, בעת הגשת בקשתו, להוכיח את יכולתו הכספית לבצע את המפעל בצורה המניחה את דעת הממשלה.

4. החלטת הממשלה על הרכישה
עלולה הממשלה לאחר שנוכחה לדעת את יכולתו הכספית כל המקיים ושוכנעה שמפעלו הוא לטובה הציבור, בהתאם להוראות חוק זה, להחליט:

א. לרכוש את בעלותה של הקרקע או

ב. לרכוש את החזקה או את השימוש בקרקע להקובה כסויימה.

ג. לרכוש כל זכות שימוש באותה קרקע
או עליה או כל זכוה אהרת בה או
עליה, או

ד. להטיל כל זכות שימוש על אותה קרקע
או כל הגבלה אחרת על השימוש בכל
זכות הקצורה בבעלות על אותה קרקע.

2 - החלטת הממשלה לרכישת הקרקע תובא בפני
המלך לאישורו.

פרסום החלטת
הממשלה בעהון
הרישוי

5. על המקום, לאחר שתקבל החלטת הממשלה את
אישורו של המלך ותפורסם בעהון הרשמי, להגיש
לפקיד הרישום אתר הקרקע הנרשמת נמצאת
בתחום סמכויותיו:-

1 - העתקים מההחלטה האמורה לפי מספר האנשים
שיש להודיע להם.

2 - רשימה בשמות בעלי הקרקע שצויינו ברישומי
לשכת רישום קרקעות או ברישומי שחרור
קרקעות ומבנים, אך ביחס לקרקע בלתי
רשומה ולא משוחררת תוגש רשימה בשמות
בעלי זכות ההפיסה בה ומקומות מגוריהם.

מכירת החלטה
המטילה לבעלי
הקרקע

6. על פקיד הרישום למסור העתק מההחלטה לכל אחד
מבעלי הקרקע או בעלי זכות ההפיסה בה אשר
שמותיהם מפורטים ברשימה.

מניעה פ"ד
הרישום מלעשות
כל פעולה בקרקע
העומדת להירכש

7. לאחר פרסום ההחלטה, בהתאם לסעיף חמש, על
המקום להגיש לפקיד רישום קרקעות העתק כרשום
הקרקע אשר הוחלט לרכשה יחד עם הרשום ברור
ממנה, וזאת אם הקרקע העומדת להירכש רשומה
בלשכת רשום קרקעות, ועל פקיד הרישום לציין
סימן באותו רישום קרקע בספרי הרישום ולהימנע
מלעשות כל פעולה לגבי אותה קרקע.

8. על המקום, לאחר מסירת ההחלטה, בהתאם לסעיף שש, לשאול ולתת עם בעל הקרקע או עם כל אדם אחר שיש לו זכות חזקה בה ולבוא אחריו לידו הסכם לקנייתה, להחזיק בה, להשתמש בה לתקופה מוגבלת או לרכישת כל זכות בה שהמפעל חייב.

מו"מ בין המקום לבין בעל הקרקע

9. על בעל הקרקע, במקרה שיסגור צדדים בענין עקב זכות טובה הנאה או חכירה, למסור את שמוניהם למקום תוך תקופה שלא העלה על חמישה עשר יום מיום שנמסרה לו החלטת הרכישה, אחרת יהיה הוא ולא אחר אחראי בפניהם לפיצויים אשר יידרשו על ידם. החוכרים ובעלי זכות טובה הנאה יהיו זכאים לחבוע מהמקום את הפיצויים אם היה ברשותם חוזה בהאריך קודם ליום מתן ההחלטה על הרכישה, ובמקרה זה ייערכו הפיצויים באותה שיטה אשר לפיה ייערכו הפיצויים המשחלמים לבעלי הקרקע.

אחריות המקום ובעל הקרקע לפצות כל בעל זכות בקרקע

10. במקרה רכישה קרקע בבעלות קטינים, בלהי שפויים בדעתם, נהוגים לפסלות הוקיות, נעדרים או הקדש אין לבאת ולתת ביחס אליה אלא אם הייתה המכילה - המקום, ואין לאפוטרופוסים, למנהלי נכסים, למנהלי הקדש לקבל את שווי הקרקע אשר יוסכם עליו במקרה זה או אשר ינתן לגביו פסק-דין אלא באישור מיוחד 'בית-הדין המרעי. אך אם הייתה הקרקע הקדש תשולם המורה לקופת ההקדש אם היה הקדש כוסלמי ולמוסד לו שייך ההקדש אם ההקדש הוא לעדה לא מוסלמית.

מו"מ עם בלתי כשירים וההשלום לאפוטרופוסים עליהם וכו'.

11. 1 - על המקום, אם הייתה קבלת הקרקע מיד נחוצה לטובה הציבור, להגיש בקשה נמרצת לממשלה, ואם שוכנעה הממשלה שיסגור סיבות המחייבות שהמקום יחזיק בקרקע מיד תחן החלטה על ההחזקה

ההחזקה המיידית

המיידית ועל מסירת הקרקע למקיס מיד,
ללא החשבות בהליכים הנזכרים בסעיפים
(5, 6, 8, 9).

2 - על הממשלה, לפני מתן החלטה כזו,
לצוות על המקיס, אם היה אדם מהממשלה,
לשלם לקופת האוצר כפקדון הפיצויים
אשר הממשלה תחליט בעתיד לשלם לבעל
הקרקע לפי חוק זה, וכן להורות לפקיד
הרישום ולשני אנשים בעלי נסיון, אשר
יבחר בהם פקיד הרישום, לערוך רשימה
כדי להוכיח את סוג הבנינים, העצים
והדברים האחרים המחוברים לקרקע ושטחה
והמצב בו היא נמצאת, וזאת כדי להעזר
ברשימה האמורה בעת הערכת הפיצויים.

12. אם רכישת חלק מהקרקע מונעת מלהפיק תועלת
מהנותר, או שוללת ממנו אורואויר, על המקיס
לרכוש את הקרקע בשלמותה אם ירצה בעליו
כך.

חובת רכישת
הקרקע בשלמותה

13. אם מתעוררת מחלוקת בדבר זכות הקניין לכל
קרקע העומדת להירכש ייראו אלה שהקרקע
רשומה בספרי הרישום בשם כבעלי הקרקע,
ואם הקרקע איננה רשומה ייראו המחזיקים
בה בזמן רכישתם כזכאים לאותה קרקע בחנאי
שדבר זה לא יפגע בזכותו של כל אדם הרוצה
להגיש משפט לאחר מכן נגד הנזכרים והטוען
בו כי הוא בעל זכות בקרקע ובפיצויים.

המחלוקת על
הבעלות

14. 1 - אם לא באו המקיס ובעל הקרקע לידי
הסכם על הפיצויים יהיה רשאי כל אחד
מהם להגיש בקשה לביית-המשפט כדי
לקבוע סכום זה.

הערכת
הפיצויים

2 - על ביית-המשפט, בהעריכו סכום הפיצויים
שיש לשלם חמורת כל קרקע או כל זכות
או טובת הנאה בה, להביא בחשבון
כללים אלה:

- א. שלא ישפיע בהערכתו דמי ההערכה היות והרכישה נעשתה ללא הסכמה בעל הקרקע.
- ב. לקחת בחשבון שווי הקרקעות הסמוכות לקרקע העומדת להיוכש ואשר הן מסוגה, בלי להתחשב בשווי המיוחד שיהיה לקרקע למטרות המקיים.
- ג. לקחת בחשבון שווי הקרקע אותו סכום אשר ניתן לקבלו אם הקרקע נמכרה בפומבי בשוק לאדם הרוצה בקנייה, בתנאי שתעשה הערכת שווי הקרקע או הזכות או טובת ההנאה בה באותו זמן בו פורסמה החלטת הממשלה בעהון הרשמי מבלי לקחת בחשבון כל השבחה או מבנים שהוקמו על הקרקע או שיוקמו עליה לאחר פרסום ההחלטה האמורה.
- ד. בבוא בית-המשפט להעריך את דמי החכירה שיש לשלם בעד חכירת הקרקע יערך דמי החכירה השנתיים לבעל הקרקע ויקח בחשבון שווי חכירתה מתאריך פרסום החלטת הממשלה על הרכישה.
- ה. בעת הערכת הפיצויים שיש לשלם בחור נזיקין, עקב כל זכות שכוש או הטלת סייג על השימוש בכל זכות הנוגעת לבעלות הקרקע, על בית-המשפט להעריך פיצויים אלה על יסוד הסכום אשר יופחת משווי הקרקע בהתאם לסעיפים הקטנים הקודמים בגלל זכות השימוש האמורה או הטלת אותו סייג.
- ו. אם הופחת עקב הרכישה שווי החלק אשר לא נרכש, יש להתחשב בהפחתה זו, בתנאי לא יעלה הסכום, שיש להוסיפו בכל מקרה שהוא, על

מחצית השווי הנביע לבעל הקרקע
לפי הוראות סעיף זה.

ז. על בית-המשפט לקחת בחשבון גם כל
נזק אשר נגרם או העלול להיגרם
לבעל הקרקע עקב הפרדת הקרקע
שנרכשה מקרקע אחרת השייכה לו
או עקב השימוש בסמכויות הניתנות
בחוק זה.

ח. בכפוף להוראות כל חוק הנוגע
להבטחת החובות המחוזקות בשטחה
להבטחת החוב, אין לעקל דמי
פיצויים אם היו במקום קרקע או
נכס שאסור לעקלם לפי החוק.

ט. בכפוף להוראות סעיף (17) לחוק
זה לא ישולם הסכום המשתלם לנוגעים
בדבר אלא לפי העודה מאת פקיד
הרישום המוכיחה שהקרקע אינה
ערובה לחוב, ואם הייתה הקרקע
ערובה לחוב יופקד הסכום בקופת
האוצר.

15. 1 - אם שולם הסכום לקופת-האוצר, בגלל
העדר פניה מאת בעל הקרקע או עקב
כל סיבה אחרת, יש לשמרו בקופה לתקופה
של שנה מיום מתן ההחלטה הסופית אלא
בנסיבות שיחליט בהן בית-המשפט לשלם
את הסכום לפני תום השנה, וזאת כאילו
המציא מבקש הפיצויים רישום מלשכת
רישום קרקעות המעיד על בעלותו לקרקע
או כל הוכחה אחרת המוכיחה את זכותו
בדמי הפיצויים.

2 - תשלום הפיצויים או דמי החכירה לקופת
האוצר או לאדם המגיעים לו, על יסוד
החלטת בית-המשפט, ייראה כפוסט אה
המקיים בצורה של ממש מכל טענה המהיחסת
לקרקע.

וביעות
טותרות

3 - תביעות הביטול ותביעות החזרת החזקה
ויתר התביעות בעין אינן מעכבות
הליכי הרכישה ולא מונעות את תוצאותיה.
תישאר זכות התובעים בשווי בלבד.

17. 1 - לאחר שישולמו הפיצויים אשר קבע
בית-המשפט לבעל הקרקע או לקופת
האוצר כפקדון יפסוק בית-המשפט
ברכישת הקרקע שהוחלט לרכשה ולרשמה
על שם המקיים.
- 2 - לא תירשם הקרקע אשר נרכשה לסובת
דרכים ציבוריות אלא אם תראה הממשלה
זאת לנחוץ.

רישום הקרקעות
על שם המקיים

18. 1 - המקיים רשאי, בכל עת שתראה לו,
להסתלק חלמית או בכלל מרכישת כל
קרקע שתאורה צויין בהחלטה הניחנה
על רהישה בהתאם לסעיף 4, וזאת
בהודע לאנשים ששמותיהם מצויינים
ברישומי לשכת רישום קרקעות או
ברישומי שחרור קרקעות ומבנים כבעלי
הקרקע וכן לאנשים אשר יש להם זכות
או טובת הנאה בה וכל מי שהגיש
תביעה לגביה. ועם פרסום מודעת
ההסתלקות מהרכישה בעתון הרשמי חתיה
הקרקע האמורה בלחי כפופה לאמור
בהחלטה המתייחסת לרכישתה והמקיים
יהיה פטור מכל התחייבות הנוגעת
לקרקע, אך המקיים אינו רשאי להסתלק
חלקית או בכלל מרכישת קרקע אשר
חפץ חזקה עליה והשתמש בה בדרך
שהשפיעה על מצבה וציוניה.

הסתלקות
מרכישה

- 2 - אם הסתלק המקיים חלקית או בכלל מרכישת
קרקע, בעלי אותה קרקע יהיו זכאים,
וכן כל האנשים אשר יש להם זכות או
טובת הנאה בה, לקבל מהמקיים את כל
ההוצאות אשר נשאו בהן עם הפיצויים
בעד הנזק שנגרם להם מחמת ההליכים
שנקטו בפעולת הרכישה או כתוצאה
ממנה.

19. אם היה המקיס אחד מהממשלה או מהמועצות
העירוניות או המקומיות ושוכנע בית-המשפט
על יסוד החביעה שהגיש בעל הקרקע:

1 - שהמקיס לא החל בעבודה שחייב המפעל
משך שלוש שנים מיום רישום הקרקע על
שמו, ו-

2 - שהסיבות אשר מנעו את התחלת העבודה
משך שלוש השנים האמורות אינן מספיקות
וסבירות, או שהיה ביכולתו להתגבר
עליהן, יחליט בית-המשפט על החזרת
אותה קרקע לבעליה לאחר שישלם את דמי
הפיצויים אשר נרכשה בהם, והיה כי
נגרם נזק לקרקע כתוצאה מהרכישה יפטוק
בית-המשפט על תשלום פיצויים לבעל
הקרקע בעד אותו הנזק וההוצאות.

20. 1 - אם נרכשה קרקע ע"י הממשלה, מועצה
עירונית או מועצה מקומית על פי חוק
זה לצורך סלילת דרך או הרחבתה יהיו
דמי הפיצויים שיש לשלמם כפופים לכללים
אלה.

2 - אם החלק הנרכש מהקרקע אינו עולה
בשטחו על רבע מכלל שטח הקרקע אין
לשלם פיצויים בעדו אלא אם הוכח שיגרם
לבעל הקרקע נזק גדול אם לא ישולמו
הפיצויים, והממשלה זכאית להחליט על
מתן פיצויים שחמצא לראול לקבוע מתוך
התחשבות בכל נסיבות העניין.

3 - אם היו בקרקע הנרכשת מבנים, עצים או
דברים אחרים המחוברים לה, יש לשלם
את מלא שווי המבנים, העצים והדברים
המחוברים לה. באם היה החלק הנרכש
עולה בשטחו על רבע מכלל שטח הקרקע
או שווה לו או פחות ממנו, דבר זה
ייקבע לפי הערכת המומחים. ואם נחגלו
חילוקי דעות בהערכת שוויים יעריך אותו
בית-המשפט על יסוד חביעה שיגישה
אחד משני הצדדים.

4 - אם החלק הנרכש מהקרקע עולה בשטחו על רבע כל שטח הקרקע יש לשלם פיצויים בעד השטח העולה על רבע כלל שטח הקרקע בתנאי שיובא בחשבון שווי הקרקע בשלמותה בעת ההרכב.

5 - אם נרכש רבע שטח הקרקע ללא פיצויים אין לרכוש לאחר מכן כל חלק מהנותר ללא פיצויים אפילו הועברה בעלות הקרקע.

6 - ברכישת קרקע על פי חוק זה למען הרחבת דרך צריך להשוות את מידת הרחבת הדרך משני צדדיה אלא אם היה דבר זה גורם לשינוי הקו הישר של הדרך.

השבחה 21. 1 - אם עלה שוויה של קרקע כחמה רכישה, והיתה בתחום שיפוטת של עיריה או של מועצה מקומית, וזאת ביוצאה אל פני הדרך או בהרחבת הדרך אשר נמצאה בה, או בשל השבחת פני הדרך בכל צורה שהיא, תהיה רשאית מועצה העיריה או המועצה המקומית להטיל מס-שבח על בעל הקרקע ששוויה עלה בדרך זו, מס-שבח שלא יעלה על רבע סכום העליה וזאת בתנאי:

א. שהמועצה העירונית או המועצה המקומית תגיש בקשה לכך הוך שנה אחת מיום סיום העבודות אשר חייבו את העליה בשווי.

ב. שהמועצה העירונית או המועצה המקומית תשלם פיצויים בעד כל הקרקע או חלק הימנה אשר נרכש להרחבת הדרך.

ג. שלא יעלה מס-השבח על סכום הפיצויים שהוחלט לשלם.

2 - בסיום העבודות אשר גרמו להעלאת שווי הקרקע העריך המועצה העירונית או המועצה המקומית את סכום ההעלאה וחסיל על בעל הקרקע לשלם מס-שבח במכתב שיטלה אליו בדואר רשום, ואם נתעוררו חילוקי דעות ביחס להעלאה בשווי הקרקע וסכומה ולא באו הצדדים לכלל הסכם בענין זה

יכריע בית-המשפט בשאלה על יסוד הניעה
שיגישה אחד משני הצדדים.

3 - יש לנכות את סכום הפיצויים ממש השבח הכתוב
על פי סעיף זה.

4 - מט-השבח המגיע מבעל הקרקע ישולם בארבעה
שיעורים שווים במשך ארבע שנים, באם יפגר בעל
הקרקע בתשלום אחד משיעורים אלה תגבה ממנו
בהתאם להוראות חוק גביית מס-עיריה.

ביטול 22. בטלות הפקודות כדלקמן:

1 - פקודה הרכישה לשנת 1931 על כל חיקוניה
(ירדניה).

2 - פקודת הקרקעות (רכישה לצרכי ציבור) מס' 24
לשנת 1943 (פלשתינאית).

3 - פקודת הקרקעות (רכישה לצרכי ציבור) חיקון
מס' 34 לשנת 1946 (פלשתינאית).

4 - פקודת הקרקעות (רכישה לצרכי ציבור) חיקון
מס' 64 לשנת 1946 (פלשתינאית).

5 - כל פקודה או חוק אחרים, ירדנים או פלשתינאים
אשר הוצאו לפני חקיקת חוק זה במידה והוראותיהם
נוגדות להוראות חוק זה.

23. ראש הממשלה, מרי הפנים, המזכרנים והאוצר ממונים
על ביצוע הוראות חוק זה.

18.12.52

חתימות: ראש הממשלה הירדנית וחבריה.

תיקונים לחוק הקרקעות - רכישה לצרכי ציבור

1. התרגום המדוייק של שם החוק הוא: רכישת הקרקעות עבור המפעלים הציבוריים.
2. בעתון רשמי מס' 1460 מיום 16.12.59 פורסם תיקון לחוק הנ"ל, מס' 37 לשנת 1959 כדלקמן: "בתח סעיף (2) של סעיף 3 של החוק המקורי יחקנו המילים "לאחר פרסום המודעה האמורה" בסעיף קטן 1 לעיל ובמקום יבואו המילים "לאחר הכנון תרשים רכישה ראשון ואף אם לא קיבל צורה סופית".
3. בעתון רשמי מס' 1467 מיום 16.1.1960 פורסם תיקון לחוק הנ"ל מס' 4 לשנת 1960 בזו הלשון: "תה סעיף 1 של סעיף 18 של החוק המקורי יבוטל ובמקומו יבוא: "לאחר חשלום הפיצויים לבעל הקרקע או לאוצר כפיקדון, הן אם חל הסכם על גובה הפיצוי או אם נעשתה שומה בידיעת בית המשפט, חירשם הקרקע הנרכשת על שם המקים בצו ממנהל הקרקעות והמדידה".

*

*

*

אני, מוחמד בן טלאל, המשנה להוד-מלכותו, בחוקף סעיף 31 לחוקה ובהתאם להתלסת הסנס ובית הנבחרים, מאשר את החוק דלקמן ומצווה להוציאה ולהוסיפה לחוקי המדינה.

*

חוק מס' 12 לשנת 1964

חוק החברות

(قانون الشركات)

סעיף 1. חוק זה ייקרא "חוק החברות לשנת 1964" והוא יהיה בעל חוקף מיום פרסומו בעתון הרשמי.

* פורסם בעתון רשמי מס' 1757 מיום 3 במאי 1964

סעיף 2. לביטויים ולמונחים הבאים, המצויים בחוק זה, יהיו הפירושים שיוחדו להם מטה, אלא אם ההקשר מורה אחרת:

"הממלכה" - הממלכה הירדנית ההאשמית.

"השר" - שר הכלכלה הלאומית ו"מיניסטריון" - מיניסטריון הכלכלה הלאומית.

"המפקח" - מפקח החברות שיתמנה ע"י שר הכלכלה הלאומית.

"פנקס חברות" - הפנקס המיועד במיניסטריון הכלכלה הלאומית לרישום כל הפרטים הקשורים בחברות הרשומות.

"בית המשפט" - ביחס לחברה - בית משפט שיש לו סמכות לפרק חברה או לחסלה.

"תקנות חברה" - התקנות היסודיות הפנימיות של החברה, או כל תיקון שיוכנס בהן, המתאים לפקודה זו.

כל ביטוי בצורה זכר הל על נקבה, ובצורת יחיד - על זוגי ורבים, וכך להיפך.

סעיף 3. (1) חוק זה לא יחול על חברות אשר הוראות החוק אינן דנות בהן.

(2) כל קביעה מפורשת, המצויה בחוק החברות, תושלם ותפורש, ביחס לכל חברה, ע"י עיון בתזכיר התאגדות החברה ותקנותיה, בהוראות החוק המסחרי והנוהג המסחרי, בהוראות החוק האזרחי ובפסיקת אנשי ההלכה והמשפט, במידה (שדבר זה) אינו סותר את הקביעה המפורשת המצויה בחוק זה.

סעיף 4. הרכבה החברה, ייסודה ורישומה יבוצעו בהתאם להוראות חוק זה.

סעיף 5. כל חברה שנרשמה בהתאם להוראות חוק זה, תחשב לתאגיד הנהנה מכל הזכויות, וזאת בגבולות שייקבעו בחוק.

סעיף 6. (1) אין לרשום חברה בשם שכבר נרשמה בו חברה אחרת בממלכה, או בשם הדומה לשם זה כמידה העלולה להביא לידי חרמית.

(2) המפקח רשאי לסרב לרשום חברה ביים העלול להביא לידי תרמית או ביים שנילקח לכטרה הונאה או למטרה בלתי חוקית.

(3) כל חברה רשאית להגיש ערר אל השר, כדי למנוע כאדם או חברה כלשהי להשתמש בשם הזהה לשמה, או הדומה לו במידה העלולה להביא לידי תרמית. השר רשאי להחליט למנוע כאותו איש או מאותה חברה את השימוש באותו שם, אם לא הוכח שיש לו או לה זכות ראשונה להשתמש בשם. הניזוק מהחלטה זו רשאי לפנות לבית המשפט.

(4) הוראות סעיף זה לא יחולו על חברות בעלות שמות זהים או דומים, שנרשמו לפני הוצאת חוק זה.

סעיף 7. (1) כל החברות שנרשמו בהתאם להוקים הנהוגים בממלכה לפני תחילת חוקפו של חוק זה, ייחשבו כקיימות ופעולותיהן ייחשבו כחוקיות, עד שעיקריהן יתקנו בהתאם להוראות החוק, הוך תקופה מכסימלית של שלושה חודשים מיום תחילת חוקפו של חוק זה, ואם לאו - יראו אותן כבלתי רכולות.

להגשמת מטרה זו רשאיות מועצות המנהלים של חברות המניות מבלי לפנות לאסיפה הכללית שלהן, להקן את כל הקביעות העומדות בניגוד להוראות חוק זה בתזכירי ההתאגדות שלהן ובחקנותיהן. כן רשאיות הן להוסיף הוראות חדשות, הנדרשות בחוק זה, לתזכירי ההתאגדות שלהן ולחקנותיהן, הוך תקופת ההיקון שנקבעה לעיל, ובלבד שהמועצה הודיע על כך לאסיפה הכללית בהתכנסותה הראשונה.

(2) בהיקון עיקרי חברות לפי הוראות חוק זה ינהגו בהתאם להוראות ולהליכים הנוגעים ליכוד, לרישום ולפרסום, שבחוק זה.

סעיף 8. חברות לפי חוק זה הן מכני סוגים:

1. שותפויות:

שהן חברות של בני אדם, לרבות שותפות כללית (חברה בערכות הדיח) ושותפות מוגבלת.

2. חברות מניות:

כהן חברות הון לרבות חברות מניות ציבוריות בע"מ
וחברות מניות פרטיות בע"מ.

*

*

*

שער ראשון

ש ו ת פ ו ת

פדק ראשון

הרכבת שותפות ורינומה

סעיף 9. (א) שותפות היא קשר קיים בין עניינים או יותר, ובלבד שמספר השותפים בה לא יעלה על עשרים איש, לשם עיסוק בכל עבודה משותפת כדי להתחלק ברווח או בהפסד הנובעים ממנה.

1. שותפות כללית היא שותפות שכל השותפים בה אחראים באופן אישי ובערבות הדדית לחובות השותפות ולכל חוזה והתחייבויותיה.

2. שותפות בע"מ היא שותפות הכוללת עניינים סוגי שותפים. האחד: שותף כללי אחד או יותר, האחראים אישית בערבות הדדית לחובות השותפות וכל חוזה והתחייבויותיה, וכשנהו: שותף אחד או יותר, בעלי אחריות מוגבלת, ככל אחד מהם אחראי לפי ההון שהשקיע בשותפות.

(ב) השותפויות הן: שותפויות כלליות הנדונות בהוראות שער זה, ושותפויות מוגבלות הכפופות, בנוסף לכך, גם להוראות הפרק החמישי לשער זה.

סעיף 10. מי שגילו למטה מ-18 שנה לא יהקבל כשותף בשותפות כללית או כשותף כללי בשותפות מוגבלת.

סעיף 11. חוזה השותפות או כל שינוי שיוכנס בו, חייבים להיות כתובים.

סעיף 12. כל שותפות שתוקם בממלכה, לשם עיסוק בכל עבודה שהיא, חייבת להירשם אצל מפקח החברות לפי ההליכים דלקמן:

1. יוגש למפקח הנוסח המקורי של חוזה השותפות, תחום בידי כל השותפים, בצירוף הצהרה שיחתמו עליה כל השותפים בפני המפקח או בפני נוטריון, הכוללת את הדברים דלקמן:

א. שם השותפות.

ב. שמות השותפים, כתובותיהם ואזרחותם.

ג. המשרד הרשום* של השותפות.

ד. סכום ההון של השותפות וחלקו של כל שותף.

ה. שמות השותפים שהורשו לנהל את עניני השותפות ולחתום בשמה.

ו. תקופת השותפות, אם היא מוגבלת.

2. המפקח רשאי לסרב לרשום שותפות אם החבר לו כי בחוזה שלה, בהצהרתה או במסרתה יש משום הפרת החוק או הסדר הציבורי.

3. כל מעונין רשאי להתלונן על החלטת הסירוב בפני השר.

4. דחה השר את תלונתו, רשאי הוא לערער על החלטת השר בפני בית הדין הגבוה לצדק.

5. נתקבלה הסכמה לרישום השותפות, יבצע המפקח לאחר גביית אגרות הדיכום והפרסום, שנקבעו בהקנות המתאימות, את השלמת הליכי הרישום.

* מילולית: המרכז הראשי, תרגמתי "המשרד הרשום" כנ"ל תוך התאמה למינוח המקובל בחוק הישראלי, וכך עשיתי לאורך כל החוק (המתרגמת).

6. המפקח ינהל פנקס של כל השותפויות הרשומות אצלו במספרים סידוריים. כן יירשמו בו כל השינויים החלים בהן, וכל מעונין רשאי לעיין ברישום זה בהסכמת המפקח.
7. המפקח יוציא תעודה של רישום השותפות, ותעודה זו תחקבל כראיה חותכת בכל ההליכים המשפטיים. השותפות תיחלה תעודה זו במקום נראה לעין שבמשרדה הרשום.
8. שותפות אינה רשאית להתחיל בעסקיה אלא לאחר רישומה ותשלום האגרות החלות עליה. בוצעה עבירה על (הוראה) זו, ייענש כל שותף כללי, בין אם השותפות היא כללית או מוגבלת, בקנס ששיעורו חמישים דינאר.
- סעיף 13. חל שינוי בחוזה השותפות או בהצהרחה, חייבים, תוך חודש מיום תחילת השינוי, לנהוג לפי אותם ההליכים המפורטים בסעיף 12 לרישום ופרסום שינוי זה, לאחר גביית האגרות שנקבעו. כל שותף ייקנס בדינאר אחד עבור כל יום שבו נמשכה עבירתו על סעיף זה כתום תקופת החודש.
- סעיף 14. הימנעות ממילוי אחר הליכי הרישום והפרסום שפורטו בשני הסעיפים הקודמים, לא חימנע את קביעת קיומה של השותפות למעשה או את השינוי שחל בה לטובת הזולת, או את קביעת ביטול השותפות או השינוי לטובת הזולת. איש מהשותפים או השותפות לא יצאו ברווח מההימנעות מהרישום או מפרסום האגרות לעיל, וכל שותף ייחשב כערב עם שותפו כלפי הזולת בנשיאה באחריות לכל נזק שייגרם כחוצאה מכך.
- סעיף 15. אין לרשום שותפות שבשמה נכלל הביטוי "בערבון מוגבל".
- סעיף 16. כל שותפות רשאית לזנות את שמה בהסכמת המפקח, שינוי שמה לא ישפיע על זכויותיה או התחייבויותיה ולא יחייב ביטול הליכים משפטיים שהגישה, הוגשו נגדה או בוצעו על ידה. שינוי זה חייב להירשם בפנקסה המיוחדת.

קשרי השותפות עם הזולת

סעיף 17. כל שותף ייחשב כבא-כוח כטעם השותפות וטעם שאר שותפיו בבצעו את פעולות השותפות. כל פעולה שיעשה שותף זה מטעם השותפות, כאשר הוא מקבל לידיו את ביצוע פעולותיה, תחייב שותפות זו וחייב את שותפיו, אלא אם לא ניתנה לשותף זה, בחוזה השותפות או בכל מסמך הסצורף אליו, שנרשם ופורסם כחוק - הסמכות לבצע אותה הפעולה כטעם החברה.

סעיף 18. ביצע אדם פעולה, או חתם על מסמך בעם השותפות, הנוגע לפעולותיה, כשהוא מורקה לכך, בין אם הוא שותף ובין אם לאו, הרי הפעולה שביצע או המסמך שחתם עליו מחייבים את השותפות ואח כל השותפים.

סעיף 19. (1) כל שותף ייחשב כאחראי עם שאר השותפים, כולם יחד במשותף וכל אחד ואחד לחוד, לכל החובות וההתחייבויות שהוטלו על השותפות במשך היותו שותף בה. אחרי מותו יהיו יורשיו, במסגרת עזבונו, אחראים ביחד לאותם חובות והתחייבויות עד שיסולקו, ובלבד שלעולם לא יוצא צו הוצאה-לפועל נגד כל שותף בענין אחריותו הנפרדת על חובות השותפות או התחייבויותיה, אלא אם כן השותפות כבר פורקה, או שנפסק אותו חוב או אותה התחייבות לטובת אחד מנושיה, ולא נמצא בידה סכום כסף מספיק לסילוקו. שותף המשלם חובות זכאי לשיפוי מהשותפות משאר השותפים, כיהם הסכום ששולם בעבור כל אחד מהם.

(2) לא יוצא (צו) הוצאה-לפועל נגד כל שותפות אלא בהחלט לפסק דין שניתן נגדה. השיג אדם פסק-דין נגד אחד השותפים, רשאי בית המשפט גם להוציא צו על עיקול חלקו כדי להבטיח את תשלום חובו. כן רשאי הוא למנות אפוטרופוס לשם קבלת הרווחים המגיעים לו, או שיגיעו לו, ולניהול ההשבונות עמה (עם השותפות).

(3) השותפים רשאים לבקש הסרת העיקול מהחלק המעוקל או לקנותו - אם ניתן צו למכרו.

סעיף 20. פטט אחד השותפים את הרגל, הינתן לחובותיו של נושא השותפות זכות בכורה במערכת חביעות פשיטת הרגל שלו, ביחס לחובותיו הפרטיים. פטטה השותפות את הרגל - הינתן לחובות נושיה זכות בכורה ביחס לחובות השותפים, וכל זאת - בחנאי של העדר רמאות או הונאה.

סעיף 21. (1) כל המייחס לעצמו חואר של שותף בשותפות, בין בביטויים, בכתב או בהתנהגות, או הכתיר לזולת ביודעין להציגו בהור כזה, יהיה אחראי כשותף באותה השותפות כלפי כל נושה שלה, מהוך אמונה מצידו (של הנושה) באמיתות הטענה.

(2) נפטר אחד השותפים בשותפות, ולא נקבע בחוזה השותפות נוסח המתיר את המסך קיומה לאחר מות השותף, והמשיכה השותפות לעסוק בפעולותיה - אין המסך זה מחייב את עזבונו של הנפטר לגבי כל חוב שנושא בו השותפות לאחר מותו.

סעיף 22. אין לצרף שותף חדש לשותפות אלא בהסכמת שאר השותפים. שותף זה איננו חייב בכל פעולה שנעשה לפני הצטרפותו אליה, כל עוד אין הסכם מפורש הקובע אחרת.

סעיף 23. (1) שותף איננו רשאי לוותר לזולת על חלקו בשותפות אלא בהסכמת כל השותפים, או בהסכמת רובם אם חוזה השותפות מתיר זאת, ובכל מקרה מותנה הדבר בביצוע הליכי הרישום והפרסום בהתאם לחוק.

(2) במקרה של פרישת אחד השותפים מהשותפות, לא תסתיים אחריותו לחובות ולהתחייבויות שהשותפות נשאה בהם לפני פרישתו, כל עוד אין הסכם בינו לבין השותפות והשותף החדש שהצטרף ולבין הנושים - על זיכוי ממה.

*

*

*

פרק שלישי

קשרי השותפים בינם לבין עצמם בשותפות

סעיף 24. (1) מן הראוי שכל שותף, או אדם המורשה לעסוק בעסקי השותפות, יבצע את העבודה לחועלחה של שותפות זו ובכל המהימנות והנאמנות, ויגיש אודותיה חשבונות נכונים וידיעות שלמות לכל שותף אחר.

(2) אין הוא רשאי לערוך התחייבויות עם השותפות לחשבונו הפרטי ולא לעסוק בפעולות דומות או מתחרות לפעולותיה, אלא לפי הסכמת בכחב מאת השותפים. אם עסק אחד השותפים בפעולות מעין אלה ללא הסכמת האחרים, יהא אחראי להגשת חשבון לשותפות על כל הרווחים, שהפיק מהפעולות האמורות ולתשלום אותם רווחים לשותפות.

(3) מן הראוי שכל שותף יגיש לשותפות חשבון על כל טובת הנאה שהשיג בלי הסכמתה, מכל עסקה הקשורה בה או עקב השתמשו בכספיה, שמה או סימנה המסחרי, וישלם לה פיצוי על כך.

סעיף 25. השותפים רשאים להגיע לידי הסכם בינם לבין עצמם על שינוי זכויותיהם וחובותיהם ההדדיות, בין אם נקבעו בחוזה או בחוק זה, ובלבד שאם יכלול ההסכם החדש שינוי בהצהרת השותפות - יש לרשום שינוי זה ולפרסמו בהתאם לחוק זה.

סעיף 26. (א) חלקם של השותפים בנכסי השותפות, זכויותיהם וחובותיהם כלפיה, ייקבעו בהתאם לכללים דלקמן, אלא אם ההסכם בין השותפים, המצורף לבקשת הרישום קובע אחרת. ואלה הכללים:

1. השותפים יתחלקו בהונה של השותפות וברווחיה, ויחוייבו בתשלום ההפסדים כיחס השתתפותו של כל אחד מהם בהונה.

2. השותפות תפצה כל שותף על ההוצאות שישלם וההתחייבויות האישיות שישא בהן, בחוץ מהלך עסקי השותפות או עקב עשותו כל מעשה הכרחי להגנת פעולותיה או נכסיה.

3. כל שותף רשאי להשתתף בהנהלת עסקי השותפות ואין הוא רשאי לקבל חגמול בתמורה על כך, אלא בהסכמת שאר השותפים.

4. רוב השותפים איננו רשאי להוציא שותף כלשהו מהשותפות.

(ב) רוב השותפים יפסוק בכל סכסוך הנובע מניהול עניניה, אולם אין להכניס שינוי בסוג הפעולות המבוצעות ע"י השותפות אלא בהסכמת כל השותפים.

(ג) ספרי השותפות יוחזקו במשרדה הרשום או במקום עסקיה, וכל שותף רשאי לעיין בכל ספר מספרים אלה, ולהעתיק ממנו כל דבר, כל אימת שירצה בכך.

סעיף 27. הורכבה שותפות להקופה מסויימת והמשיכה לעסוק בפעולותיה לאחר חום תקופה זו, ללא כל הסכם חדש וללא היסול ויישוב עניניה, ייחשב הדבר כהמשך אותה השותפות, וזכויות השותפים וחובותיהם יישארו כמות שהיו בעת סיום ההקופה שנקבעה.

פדק רביעי

פירוק שותפות וחיסולה

סעיף 28. בשים לב להוראות סעיף 27 ולכל הסכם מותר בין השותפים, תהפך השותפות בכל מקרה מהמקרים דלקמן:

- א. עם חום התקופה שנקבעה לה.
- ב. עם סיום הכטרה שלשמה נוסדה.
- ג. עם מותו של אחד השותפים או פשיטת-רגל של אחד מהם.
- ד. במקרה של הקרית ההופכת את המשך קיומה, או את המשך קיומם של השותפים בהוכה, לבלתי חוקי.
- ה. עם השארתו של שותף אחד בלבד בתוכה.
- ו. עם הסכמת כל השותפים לפירוקה או להתמזגותה בשותפות אחרת.

סעיף 29. 1. בית משפט בדרגה ראונה, במקום מסדרה הרשום של

השותפות, רשאי להת החלטה על פירוק שותפות זו, לפי חביעה שהוגש ע"י אחד השותפים, וזאת בכל מקרה מהמקרים דלקמן:

א. אם לקח אחד השותפים - זולת התובע - במום גופני או שכלי קבוע, ההופך אותו לבלתי מסוגל לקיים את חובותיו בהתאם לחוזה השותפות.

ב. אם הפר אחד השותפים - זולת התובע - את חוזה השותפות, הפרה יסודית ממויכת, או גרם לה נזק כבד עקב עיסוקו בענייניה או עקב ביצוע משגה מצידו במזיד בניהול ענייניה.

ג. אם אין אפשרות לעסוק בפעולות השותפות אלא בהפסד.

2. בית המשפט רשאי להחליט, בכל מקרה שנזכר בסעיף משנה (1), על המשך קיומה של השותפות, הוצאה כל שותף ממנה ועריכת חשבון לשותף זה, או על הסכמה לפרישתו.

3. בית המשפט רשאי להחליט על פירוק שותפות ומינוי מפרק אחד או יותר לביצוע פירוק השותפות, הסדרה חשבונותיה, מימוש זכויותיה, סילוק חובותיה והתחייבויותיה, חלוקת יתרת נכסיה וייצוגה. השותפות תמשיך להתקיים בפירוק עד סיומה. יש לנהוג לפי הליכי רישום ופרסום פירוק השותפות וכן סיומה וחיסולה לאחר השלמת פירוקה, וזאת לאחר גביית האגרות שנקבעו.

סעיף 30. בהסדרת החשבונות בין השותפים, לאחר חיסול השותפות ופירוקה, ינהגו לפי הכללים דלקמן, בשים לב לכלל הסכם בין השותפים.

נכסי השותפות, לרבות הסכומים שהוגשו ע"י השותפים, ישמשו להסדרת ההפסדים או הגרעונות בהון, לפי הסדר דלקמן:

1. לתשלום ההוצאות הנובעות מפירוק השותפות.

2. לתשלום חובות השותפות וההחייבויותיה לנוכחי,
זולת השותפים, תוך תשלום זכויות הבכורה קודם
כל.

3. לתשלום מה שהשותפות חייבת לכל כותף עבור
מקדמותיו שאינן מכלל ההון.

4. לתשלום מה שהשותפות חייבת לכל שותף באופן
יחסי מכלל ההון.

5. הנכסים הנוחרים יחולקו בין השותפים לני יחס
חלוקת הרווחים ביניהם.

סעיף 31. נגרם לשותפות, בין אם היא ממשיכה בעסקיה ובין אם
היא בפירוק, כל נזק בעקבות הפרה או הזנחה כלשהי
מצד אחד השותפים תוך כדי עיסוקו בפעולותיה, יהא
שותף זה אחראי לפיצוי השותפות וטאר השותפים.

סעיף 32. (1) ביצעה השותפות, בין אם היא כללית או מוגבלת,
כל עבירה על הוראות חוק זה, הענש בתשלום קנס
שאיננו קטן מחמישים דינאר ואיננו עולה על מאתיים
דינאר.

(2) נתברר למפקח שהשותפות חדלה לעסוק בפעולותיה
לתקופה העולה על שנה, רשאי הוא לבקש ממנה
תשובה לשאלתו, תוך חודשיים מיום שתקבל את
בקשתו, אודות הפסקת עבודתה. השיבה השותפות
בחוב, או לא השיבה כלל, או תמה התקופה, או
לא שוכנע באמתיותו השובחה - רשאי הוא למחוק את
רישומה בפנקס ולפרסם זאת בעתון הרשמי, בלי
שתבוטל אחריותו של כל שותף מהשותפים עקב כך.

(3) מי שניזוק עקב המחיקה רשאי לערור בפני בית
המשפט על החלטת המחיקה תוך חודשיים מיום פרוסם
הודעת המחיקה בעתון הרשמי. שוכנע בית המשפט
כי בעת מחיקת השותפות מהפנקס עסקה זו בפעולותיה
זכי הצדק מחייב להחזיר את שמה לפנקס, יתן החלטה
על כך, אז יחשב השותפות כאילו קיומה נמשך ולא
נמחקה. העסק מהחלטה זו ישלח אל המפקח לשם
ביצועה ופרסום תמציתה בעתון הרשמי. לבית המשפט
יש גם הזכות לפרק את השותפות שמה נמחק והזכות
להסלה.

פרק חמישי

שותפויות מוגבלות

- סעיף 33. שותפויות מוגבלות יורכבו בצורה המפורטת בפרק זה. בשים לב לתנאים המצויים בו יחולו הוראות השער הראשון לחוק זה על שותפויות מוגבלות, אלא בענינים שבהם אין התאמה בינן לבין ההוראות המפורשות בפרק זה.
- סעיף 34. (1) שותפות מוגבלת תורכב ע"י חוזה בכתב הנקרא "תקנות השותפות", שייחתם בידי כל השותפים הכלליים והשותפים שאחריותם מוגבלת.
- (2) שותפות מוגבלת תירשם אצל המפקח ועליה להמציא לו את הנוסח המקורי של החוזה שלה (תקנותיה) והצהרה חתומה בידי כל השותפים הכלליים והשותפים שאחריותם מוגבלת. החתימה תעשה בפני המפקח או בפני נוטריון. ההצהרה הכלול את הפרטים דלקמן, בנוסף לפרטים הנדרשים ברישום שותפויות:
- א. הצהרה שהשותפות מוגבלת, עם זירוס תארם של כל השותפים.
- ב. פרטי הסכום ששילם כל שותף בעל אחריות מוגבלת ואופן תשלומו.
- (3) המפקח ימליץ בפני השר על ההסכמה לרישום השותפות או הסירוב לכך.
- (4) החליט השר להסכים לרישומה - יבצע המפקח את הליכי הרישום והפרסום שנזכרו לעיל, לאחר גביית האגרות החוקיות, ויוציא תעודה על רישום השותפות, שתיתלה במקום נראה לעין במשרדה הרישום.
- סעיף 35. יש לנהוג לפי ההליכים המפורטים בסעיף 34 גם אם חל שינוי בהקנות השותפות המוגבלת או בהצהרתה. נעברה עבירה על סעיף זה, ייענש כל שותף כללי בקנס של דינאר אחד עבור כל יום שבו נמשכה העבירה.

סעיף 36. (1) שותף בעל אחריות מוגבלת לא ישתתף בהנהלת עניני השותפות המוגבלת ואין לו סמכות לחייבה. רשאי הוא רק לעיין בספריה, לברר את מצבה ועניניה ולדון עם השותפים האחרים אודותיה.

(2) השתתף שותף בעל אחריות מוגבלת בהנהלת עניני השותפות, יהא אחראי לכל החובות וההתחייבויות שנשארה בהם השותפות בזמן השתתפותו בהנהלתה, כאילו הוא שותף כללי.

(3) שותפות מוגבלת לא תחפרק בשל פטירת שותף בעל אחריות מוגבלת, בשל פשיטת רגל של שותף כזה או בשל לקותו במום חמידי.

סעיף 37. בשים לב לחקנות השותפות המוגבלת יש לנהוג כמפורט להלן:

1. מותר להכריע בכל סכסוך הנובע מענינים רגילים כלשהם הנוגעים לשותפות האמורה באמצעות רוב השותפים הכלליים.
2. שותף שאחריותו מוגבלת רשאי להעביר לאחר, בהסכמת השותפים הכלליים, את חלקו בשותפות האמורה. עם ביצוע העברה זו ייהפך הנעבר לשותף בעל אחריות מוגבלת וייהנה מכל זכויות המעביר לאחר חוק הליכי הרישום והפרסום לפי חוק זה.
3. משכן שותף בעל אחריות מוגבלת את חלקו בשותפות על מנת להבטיח את חובותיו הפרטיים, אין השותפים האחרים רשאים לפרק את השותפות בשל כך.
4. מותר לקבל כשותף כל אדם ללא הסכמת השותפים שאחריותם מוגבלת.
5. שותף בעל אחריות מוגבלת אינו רשאי לפרק את השותפות עי"כ שימסור לה הודעה על רצונו בפירוק.

כרך ששי

שותפות חוץ

סעיף 38. 1. יום שותפות שהורכבה מחוץ לממלכה ואיננה רשומה בה עד כה, אינה רשאית לעסוק בפעילותיה בכמלכה, כל עוד לא נרשמה בפנקס השותפויות. שותפות חוץ תגיש למפקח הצהרה, שיחתום עליה, בפניו או בפני נוסריו, אדם שהורשה לחתום מטעמה. הצהרה זו תכלול את הפרטים דלקמן:

- א. שם השותפות וסכום ההון שלה.
- ב. סוג העבודה שבה היא עוסקה.
- ג. השם המלא של כל שותף, כתובתו, תארו ונהינותו.
- ד. שמות השותפים שהורשו לנהל את עניני השותפות, לחתום בטעם ולייצגה.
- ה. תקופת השותפות ותאריך ההחלת פעולותיה.

1. שם אדם אחד או יותר, המתגוררים בממלכה ומורשים לקבל כל הודעה המיועדת לשותפות, היחה השותפות מוגבלת - תכלול ההצהרה גם את הפרטים דלקמן:

1. הצהרה שהשותפות מוגבלת ותוארו של כל שותף.
2. הסכום ששילם כל שותף בעל אחריות מוגבלת ואופן תשלומו.
2. שותפות חוץ חמציא למפקח, יחד עם הצהרתה, העתק מאושר של תזכירה ושל מסמכים רשמיים מאושרים המוכיחים את רישומה בחו"ל, בצירוף ראיות כלשהן המוכיחות כי קיבלה את הסכמת הרשויות המוסמכות בממלכה לעסוק בעבודתה, ובצירוף פרטים אחרים שהמפקח יראם כנחוצים.
3. המפקח ימליץ בפני השר על הסכמה לרישום השותפות או על סירוב לכך.
4. הסכים השר לרישום את השותפות, ינהגו לפי הליכי הרישום והפרסום בעתון הרשמי, לאחר גביית האגרות

- החוקיות, וחוצא לה תעודה רישום כמותפוח חוץ.
5. חל כינוי בפרטים ובמסמכים שהוצגו לעיל, יש לנהוג לפי אותם ההליכים של רישום ופרסום המפורטים בסעיף זה גם ביחס לשינוי.
6. נעברה עבירה כלשהי על הוראות סעיף זה, החשב יותפוח החוץ כאילו ביצעה פשע והיא תענש בקנס שלא יעלה על 250 דינאר.

שער שני

חברות מניות

פרק ראשון

ייסוד חברת מניות ורישומה

- סעיף 39. (1) קבוצה הכוללת יותר מעשרים איש איננה רשאית לעסוק ביחד בכל עבודה שהיא בממלכה לשם הפקת רווח, אלא אם כן נרשמה כחברת מניות מוגבלת לפי חוק זה. חברת מניות מוגבלת, על שני סוגיה, תהא כפופה להוראות המצויות בשעה זה.
- (2) חברות המניות המוגבלות מתחלקות לשני סוגים:
- א. חברת מניות מוגבלת ציבורית - שהיא חברה ללא שם בעלי המניות, הונה מורכב ממניות סחורה המוצעות לרכישה כללית ואחריות בעלי המניות בה מוגבלת לגודל השתתפותו של כל אחד מהם בהון החברה.
- ב. חברת מניות פרטית - שהיא חברה אשר הונה מתחלק למניות שאינן מוצעות לרכישה כללית ואחריות בעלי המניות בה מוגבלת לגודל השתתפותו של כל אחד מהם בהון החברה.
- (3) שבעה אנשים או יותר העוסקים יחד בעבודה לשם הפקת רווח, רשאים לבקש ייסוד חברת מניות ציבורית בעלת אחריות מוגבלת, כן רשאים שני אנשים או יותר, המבצעים ביחד עבודה כלשהי למטרה זו, לבקש ייסוד חברת מניות פרטית בעלת אחריות מוגבלת.

סעיף 40. כל חברת מניות חירשם בצורות דלקמן:

(1) מיסדיה יגישו למפקח בקשה לייסוד החברה, בצירוף תזכיר התאגדות החברה והקנותיה.

(2) תזכיר ההתאגדות יכלול את הפרטים דלקמן:

א. שם החברה.

ב. מסרות החברה.

ג. העובדה שאחריות החברים מוגבלת.

ד. סכום הון המניות במטבע ירדני, סכום זה יחולק למניות שוות ערך. השווי הנקוב של כל מניה לא יפחת מדינאר אחד ולא יעלה על עשרה דינארים.

(3) על תזכיר ההתאגדות חייב לחתום כל חבר מייסד בפני המפקח או בפני נוטריון. מן הראוי שסכום ההשתתפות של כל חבר מייסד לא יפחת מכניה אחת, ועליו לציין לצד שמו את מספר המניות שהשתתף בהן.

(4) מן הראוי שתקנות החברה יהיו חתומות בידי המיסדים, הקנות אלה יכללו את התקופה שנקבעה לחברה, אם תקופה זו מוגבלת, ואת פירוט מקום מקרדה הרשום, אשר ביחס לכל חברה שנוסדה בממלכה, חייב להימצא בהחומיה, כשם שנהינות החברה תהיה ירדנית כדין, למרות כל נוסח הקובע אחרת. כן יכללו התקנות את הדברים שיש לציין בהן, לפי חוק זה ולפי התקנות המוצאות בהתאם לחוק זה.

(5) השר, לפי המלצה המפקח, יתן החלטה על רישום החברה חוך חודשיים מיום הגשת הבקשה, לא ניתנה החלטה זו תוך הזמן שנקבע, יראו את הבקשה כנדחית.

(6) במקרה של דחיה שבכוח או דחיה מפורשת, רשאים המייסדים לפנות למועצת השרים ואל בית הדין הגבוה לצדק כדי לערור על החלטת הדחיה.

(7) לפני ההסכמה לרישום החברה, רשאי השר לדרוש מהמייסדים הכנסת התיקונים הדרושים לתזכיר ההתאגדות ולתקנות, כפי שימצא לנחוץ, בהתאם לדרישות החוק וטובת הכלל.

(8) הגישו המייסדים בקשה לייסוד חברת מניות פרטית, ומצא השר כי טובת הענין מחייבה כההא זו חברת מניות ציבורית, חייבים המייסדים להפכה לחברת מניות ציבורית. לא הסכימו לכך, רשאי השר לדחות את בקשת הייסוד חוץ ציון הסיבות. המייסדים רשאים לערור על החלטת הדחיה בפני בית הדין הגבוה לצדק.

(9) לאחר מתן החלטת ההסכמה וגביית האגרות החוקיות, ירשום המפקח את חברת המניות בפנקס, יוציא לה העודת רישום וישלח לפרסום בעתון הרשמי הודעה על רישומה, הכוללת רשימה של הפרטים הדרושים.

סעיף 41. כל שינוי שיחול בתזכיר ההתאגדות ובהקנות החברה, תחליט עליו קודם כל האסיפה הכללית שלא מן המניין לפי חוק זה ולאחר מכן יהיה כפוף להליכי ההסכמה והרישום המפורטים בסעיף הקודם.

סעיף 42. (1) החל מתאריך רישומה חיהפך חברת המניות להאגיד בשם המצוי בתזכיר ההתאגדות וחהיה לה חותמת כללית. מאותו יום רשאית היא להתחיל בפעולות כיסוי המניות ורכישתן לפי חוק זה.

(2) העודת רישום החברה תיחשב כראיה חוהכת לקיומה של החברה, ייסודה ורישומה.

(3) לאחר רישומה יחייבו את החברה ואת חבריה תזכיר ההתאגדות ותקנותיה כאילו חתם עליהם כל אחד מהם.

סעיף 43. (1) הביטוי "מניות בע"מ" יווסף בסוף השם של כל חברה שנרשמה בהתאם לשער השני לחוק זה.

(2) יש לחת לחברה כניות שם מסויים המורה על מטרתה, זאין לשאוב שם זה משמה של אישיות טבעית, אלא אם מטרת החברה היא ניצול פטנט הרשום כחוק ע"ש איש זה. יוצאות מכלל זה חברות מניות פרטיות שנרשמו לפני תחילת חוקפו של חוק זה על שמות אנשים טבעיים.

פרק י"ב

חברת מניות פרטית

סעיף 44. תזכיר ההתאגדות של חברת מניות פרטית והקנותיה יכללו:

(1) קביעת מספר חבריה, מסני אנשים ועד חמישים איש בלבד.

(2) הגבלת הזכות להעברת מניותיה.

(3) איסור הזמנת הציבור לרכוש את מניות החברה או את אגרות החוב שלה.

סעיף 45. (1) שינהה חברת מניות פרטית את הקנותיה כך שנתרוקנו

מהתנאים החייבים להימצא בהן בהתאם לסעיף הקודם, הרי היא תאבד את החואר על חברה פרטית החל מיום חחולתו על שינוי זה, ועליה, תוך ארבעה עשר יום מאותו תאריך, להמציא למפקח את הכסמכים הדרושים כדי להתאים את מצבה כחברת מניות ציבורית. נעשתה עבירה על סעיף זה, תיקנס החברה בסכום שלא יעלה על חמישים דינאר.

(2) כל חברת מניות ציבורית רשאית להירשם כחברה פרטית לפי ההליכים דלקמן:

א. תיקון הקנותיה ע"י החלטה מאת אסיפתה הכללית, כך שיתאימו להוראות הסעיף הקודם.

ב. עליה להגיש למפקח בקשה בצירוף התקנות המתוקנות והחלטת האסיפה הכללית.

ג. השר רשאי, בהתאם להמלצת המפקח, להסכים או לסרב לבקשת חברת המניות הציבוריות להירשם כחברת מניות פרטית.

ד. הסכים השר לבקשה, יבצע המפקח - לאחר גביית האגרות החוקיות - את רישומה ופרסומה כחברת מניות פרטית, לפי ההליכים הקודמים.

(3) רישום חברת מניות ציבורית כחברת מניות פרטית לא יפיע על זכויותיה ואחריותה, הנוגעות לכל חוב או התחייבות שנעשו לפני רישומה בחור כזאת.

- (4) עם העלמת רישום החברה בהתאם לסעיף משנה (2) לסעיף זה, תעבור אליה כל זכות בנכס מטלטל או בלתי מטלטל שהיה בבעלותה בעת רישובה לפי סעיף משנה (2) האמור.

פרק שלישי

הונחה של חברת מניות ומניותיה

- סעיף 46. (א) הונחה של חברת מניות ייקבע בפטבע ירדני.
(ב) הונחה של חברת מניות ציבורית לא יפחת מלופים אלף דינאר.
(ג) הונחה של חברת מניות פרטית לא יפחת מאלפיים דינאר.
- סעיף 47. (1) הונחה של חברת מניות יחולק למניות שוות ערך, המניות יוצאו בשוויון הנקוב ואין להוציאן בשוויון הנכונן משוויון זה.
(2) חברת המניות יוציאו מניות ואיגרות חוב, שיהיו שוות זכויות והוכחות ואין להפלות ביניהן כלל וכלל.
(3) לכל מניה או איגרת יינתן מספר מיוחד.
(4) לאחר נעילת הרכישה יינתנו לרוכשים מסמכי הטהתפות זמניים עד שיוחלפו בתעודות מניות לאחר פרעון מלוא התשלומים המגיעים.
(5) מניות החברה הן: מניות במזומנים, ששווין ישולם במזומנים, בבח אחת או בתשלומים לשיעורין, או מניות בשווה-כסף שיינתנו חמורת נכסים או זכויות כוערכות.
(6) מניות של חברות שנוסדו בממלכה יהיו נקובות.
(7) מניה אינה ניתנת לחלוקה, מותר רק שישתתפו בה יותר מאיש אחד, המיוצגים בפני החברה ע"י איש אחד, והוא הדין אם השתתפו (האנשים) במספר מניות.

(7) מניה אינה ניתנת לחלוקה, מותר רק שיסתחפו בה יותר מאיש אחד, המיוצגים בפני חברה ע"י איש אחד, והוא הדין אם השתתפו (האנשים) במספר מניות.

(8) בתקנות החברה יש לפרט את אופן החלומים לעיורין במניות ששוין מחולק לחלומים, ובלבד שהחלום שיש לסלקו בעה הרכישה לא יפחת מרבע שוויה הנקוב של המניה וכי מלוא שוויה יסולק חוץ ארבע שנים מיום רישום החברה, ההגבלה של תקופה זו לא ההול על מניות שנרכשו לפני תחילת תקפו של חוק זה.

(9) תקנות החברה יקבעו גם את אופן חלוקת הרווחים.

סעיף 48. (1) החברה תנהל פנקס של בעלי מניותיה, שבו יירכמו שמותיהם, מספרי מניותיהם, המרות המניות ופרטים נחוצים אחרים. פנקסי החברה, ספריה וניירותיה יוחזקו במשרדה.

(2) כל בעל מניות או אדם שיש לו קשר (לכך), רשאי לעיין בפנקס בעלי המניות. סרב האחראי לחברה להיענות לבקשתו רשאי המפקח להורות להברה להרות לעיין בו לאלתר, המשיכה החברה בסירובה, רשאי בית המשפט להורות לה על כך.

(3) פנקסי החברה וספריה ייחשבו כראיה לכאורה לשאלות אשר החוק מחיר לרשום בהם.

סעיף 49. כל בעלי המניות על החברה ייחשבו מהזכויות והיו כפופים להחייבויות המפורטות בחוק זה ובתקנות החברה.

סעיף 50. (1) לאחר רישום חברת המניות יחלו המייסדים בעסקות כיסוי המניות או רכישתן.

(2) המייסדים רשאים לכסות את מלוא שווי המניות לבדם, או בשיתוף עם זולתם, בלי שיציעו אופן לרכישה הציבור. יוצאו מכלל זה חברות שמטרתן ניצול על מפעל בעל זכיון או הקמת מפעלי תעשייה שהונם עולה על חמישים אלף דינאר, שכן מיסדי חברה כזאת אינם רשאים לכסות סכום העולה על 50% מההון, ואילו השאר - יוצע לרכישה הציבור לפי חוק זה, נותרו המניות המוצעות, כולן או מקצתן, ללא רכישה כתום שלושה חודשים מיום שהוצעו, יותר למייסדים, לאחר הטכמת המר, לכסות את המניות שנותרו ללא כיסוי.

- (3) בחברות שמטרתן ניצול מפעל בעל זכויות, או הקמת מפעלי תעשייה שהונגם עולה על חמישים אלף דינאר, ואשר בייסודם משתתף איש חוץ, רשאים המייסדים לכסות סכום שלא יעלה על 75% מהונגם והטאר יוצע לרכישת הציבור בהתאם למה שנקבע בסעיף המשנה הקודם, אולם זאת בשים לב להוראות החוקים והתקנות הנהוגים והנוגעים להשקעות הון זרות בממלכה.
- (4) הוראות סעיף זה לא יחולו על חברות מניות שנוסדו לפני תחילת תקפו של חוק זה.

סעיף 51. המייסדים בחברת מניות חייבים להשתתף בסכום שאיננו קטן מ-10% מהון החברה. המניות שנוותרו ללא כיסוי יוצעו לרכישת הציבור בהודעה שתפורסם בשני עהונים יומיים לפחות, שבוע לפני תחילת הרכישה, ואשר חכלול את הדברים דלקמן:

- (א) מטרת החברה, הונה ומספר מניותיה.
- (ב) שמות המייסדים, כתובתו של כל אחד מהם, אזרחותו והסכומים שהשתתף בהם.
- (ג) שווי המקדמות בשווה-כסף, אם יש כאלה, ושמות בעליהן.
- (ד) תקופת הרכישה, תנאי המניות ושווין ואופן תשלומן.
- (ה) הבנק או הבנקים שבהם תיעשה הרכישה.

סעיף 52. (1) רכישת המניות תיעשה בבנק אחד או יותר מהבנקים המורשים התשלומים שיש לסלקם בעת הרכישה יבוצעו בהתאם לתקנות החברה ויירשמו בחשבון שיפתח על שמה.

- (2) הרכישה תיעשה על מסמך הכולל:
- א. רכישת מספר מסויים של מניות.
 - ב. הסכמת הרוכש לתזכיר החאגרות החברה ולתקנותיה.
 - ג. כתובת הרוכש.
 - ד. כל הידיעות האחרות הדרושות.

(3) הרוכש ימסור את מסמך הרכישה לבנק ויבצע את החשלוּם או החשלוּמים שיש לבצעם תמורת קבלת הכוללת את שם הרוכש, כתובתו, תאריך רכישתו, מספר המניות, החשלוּם שסולק, מספר סידורי, פרטים נחוצים אחרים ותחמת הבנק.

(4) הרכישה תיחשב כסופית עם השלמת עיסקה זו, בשים לב להוראות הנוגעות לגודל מספר המניות שנרכשו לעומת המניות שהוקצו.

(5) לכל רוכש יינתן העתק מודפס של תקנות החברה, והדבר יצויין בקבלה.

סעיף 53. (1) הבנק שבו נעשית הרכישה חייב לבצע את הפעולה הקשורה בה לפי הוראות תקנות החברה, והוא אחראי לשים לב להוראות אלה.

(2) הבנק ימסור את הכספים שנחבלו מהרוכשים, ואין הוא דשאי למסדם אלא למועצת המנהלים הראשונה.

(3) הבנק אחראי לכל פעולה העומדת בניגוד לכך.

סעיף 54. (1) שערי הרכישה יישארו פתוחים להקופה שלא הפחת מעשרים יום ולא תעלה על שלושה חודשים.

(2) לא הגיעו הרכישות, תוך התקופה שנקבעה להן, לכדי שני שלישי מהמניות, רשאים המייסדים להאריך את הרכישה לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים.

(3) לא השלימה הרכישה את שני שלישי המניות בתום תקופה זו, חייבים המייסדים או לחזור בהם מיסוד החברה או להפחית את הונה.

(4) במקרה של חזרה מהייסוד, הרי הבנקים שבהם הופקדו הסכומים ששולמו ע"י הרוכשים יחזירו סכומים אלה לבעליהם לאלתר ובשלמות.

(5) במקרה של הפחתת ההון, יינתן לרוכשים הזכות לאמת את רכישתם או לחזור בהם ממנה תוך תקופה שלא תפחת מחודש. לא חזרו בהם מהרכישה תוך התקופה האמורה - יראו את רכישתם הראשונה כמאומה.

(6) סעיף זה לא יחול על חברות שהציעו את מניותיהן לרכישה הציבור לפני החילת חוקפו של חוק זה.

- סעיף 55. המייסדים ישאו באופן הדדי בהוצאות שהוצאו למען ייסוד החברה, אם ייסוד זה לא יבוצע.
- סעיף 56. נתברר שהרכישה חרגה ממספר המניות שהוצעו, יש להפחית את רכישות בעלי המניות כיחס השתתפותם, ובכך יש להתחשב באותם משתתפים שרכשו מספר זעום של מניות.
- סעיף 57. מייסדי החברה חייבים, תוך חודש מיום נעילת הרכישה:
- (א) להמציא למפקח הצהרה בה יודיעו את מספר המניות שנרכשו, ואת העובדה שהרוכשים סילקו את התשלום או התשלומים שיש לסלקם בעת הרכישה, בצירוף מסמכי הבנק המאשרים זאת.
 - (ב) להמציא, יחד עם הצהרה זו, את נוסח פרוספקט ההזמנה לרכישה ורשימה הכוללת את מספר הרוכשים, שמותיהם וסכום המניות שרכשו.
 - (ג) להזמין, תוך חודשיים מיום נעילת הרכישה, את הרוכשים והמייסדים לאסיפה מכווננת. לא שלחו המייסדים הזמנה זו תוך אותה התקופה, יעשה זאת המפקח על חשבונם.
- סעיף 58. (1) באסיפה המכווננת ישב ראש אחד המייסדים שייבחר באותה אסיפה, יו"ר האסיפה ינהל את הישיבה, יחתום על הפרוטוקול שלה וימסור העתק ממנו למפקח עם סיום האסיפה.
- (2) המניין החוקי באסיפה המכווננת יתקיים בנוכחותם של רוכשים המחזיקים במחצית המניות שנרכשו, החלטותיה יינתנו בהסכמת של שליש המניות המיוצגות באסיפה ולכל מניה יהיה קול אחד.
- (3) הרוכשים מניות בשווה כסף אינם רשאים להצביע בהחלטות הנוגעות למניותיהם בשווה-כסף.
- סעיף 59. (1) האסיפה המכווננת תעניין בדו"ח היסוד, אשר חייב להכיל ידיעות מלאות על כל פעולות היסוד עם מסמכים מאשרים, וכן תודא את אמיתות אותן הידיעות והתאמתן לחוק ולתקנות החברה.

- (2) היא תבחר את מועצת המנהלים הראשונה ואח רואי החשבון.
- (3) היא תדון במניות השווה כסף אשר ניתנו למייסדים וכך בהוצאות היסוד שהוצאו ע"י המייסדים, ותוודא את אמיתותן.
- (4) לאחר מכן תחליט להודיע על ייסוד ורישום החברה סופית.

סעיף 60. (1) לאחר שיעיין המפקח בפרוטוקול האסיפה המכוננת, המכיל את ההחלטה על ההודעה ליסוד החברה סופית, ולאחר שיעיין בשמות חברי מועצת המנהלים הראשונה ובמסמכים האחרים, וישוכנע באמינות הליכי היסוד, יודיע לחברה בכתב על זכותה להתחיל בפעולהיה.

(2) חברות שלא הציעו מניות לרכישת הציבור בהתאם לחוק זה, לא יהיו כפופות להוראות הסעיפים 52 עד 59, אולם חובה על מיסדיהן, לפני התחלת פעולות החברה, למסוד למפקח את הדברים דלקמן:

א. הצהרה שבה יודיעו כי כבר שולמו לבנק מורטה סכומים של לא פחות מ-25% משווי המניות המהוות את הון החברה, וכי הן כוסו ע"י המייסדים לבדם או בשיתוף עם זולתם ללא רכישה, ויצרפו להצהרה זו מסמכים מאשרים מטעם הבנק, ורשימה הכוללת את שמות המייסדים ובעלי המניות את מספר המניות של כל אחד מהם ואח הסכומים ששולמו בעבורן ואשר לא שולמו.

ב. פרוטוקול האסיפה המכוננת.

ג. לאחר שיעיין המפקח במסמכים אלה וישוכנע בהאמתם לדרישות חוק זה, יודיע לחברה בכתב על זכותה להתחיל בפעולותיה.

סעיף 61. כל ניזוק רטאי להגיש ערר חוקי לבתי המשפט המוסמכים, בהתאם לחוקים הנהוגים, אודות אמיתות ייסוד החברה והליכי רישומה ואודות האחריות לנזקים או לעבירות שנבעו עקב פעולות ייסודה ורישומה.

סעיף 62. לאחר ייסוד חברת המניות סופית, יקבלו בעלי המניות חזרה השתתפותם מסמכים זמניים שהוטבע עליהם חותם החברה והם חתומים בידי המורשים לחתום בשמה. מסמכים אלה יכללו את הפרטים הבאים:

- (א) שם בעל המניות, מספר מניותיו ומספר התשלומים.
- (ב) התשלומים שסולקו ותאריך סילוקם.
- (ג) המספר הסידורי של הסמך הזמני ומספרי המניות שהוא כולל.
- (ד) הון החברה ומשרדה הרשום.

סעיף 63. (1) הרוכש או בעל המניות חייב לחברה את מלוא שווי מניותיו שלא שולם.

(2) לא סולק התשלום המגיע עבור המניה לפני הוס היום שנקבע לכך, רשאית מועצת המנהלים להוסיף רבית שלא חעלה על 6%, אשר תיקבע במפורש בחקנות החברה, ואשר בעל המניות המפגר בחשלומו יחוייב לשלמה, מועצת המנהלים רשאית לוותר על גבייתה או להפחיתה לכדי שיעור שלפי דעתה לא יגרום לחברה הפסד.

(3) במקרה של פיגור בסילוק התשלומים הנדרשים מבעל המניות, רשאית מועצת המנהלים למכור את המניה, בהתאם להליכים דלקמן:

א. החברה תמסור לבעל המניות המפגר הודעה בה תסיל עליו לסלק את התשלומים המגיעים הוך שבועיים מיום שיקבל את ההודעה.

ב. לא סלק בעל המניות את התשלומים המגיעים ממנו בתום תאריך זה, רשאית החברה להציע אותן מניות למכירה פומבית, ועליה לפרסם זאת בשני עתונים יומיים עשרים יום לפני תאריך המכירה.

ג. בהודעה ייקבעו המקום והזמן למכירה, מספר המניות המוצעות למכירה ומספריהן.

ד. כחום התקופה הנ"ל תיעשה עסקה המכירה הפומבית במקום ובזמן שפורסמו והמניות יימכרו במחיר הגבוה ביותר שיוצע. אולם כל המציע מחיר

ישלם מראש ערבון של לא פחות מ-10% מן השווי הנקוב של המניות המוצעות, וכצד המחיר שיימנע מלקבל את המכירה - ימסיד את סכום הערבון.

ה. סילוק תשלום שבפיגור לא יתקבל ביום שנקבע למכירה הפומבית.

ו. כל סכומי התשלומים המגיעים, יריבית וההוצאה הנדרשים לחברה, ייגבו מתוך מחיר המכירה, והנותר יוחזר לבעל המניות.

ז. לא הספיקו מחירי המכירה לסילוק הסכומים הנדרשים לחברה, ושאיית היא לתבוע את הנותר מהמפגר, רשימות (החשבונות) של החברה, בכל הנוגע לעסקות המכירה הפומבית, ייחשבו לנכונות כל עוד לא הוכח ההיפך.

סעיף 64. לאחר סילוק מלוא שוויין של המניות, תינתן לבעל המניות תעודת מניות בה יצויין כי שווי המניות נפרע בשלמות. המחזיק בתעודה ייהנה מזכות קניין מוחלטת על המניות המפורסות בה ומכל הזכויות של בעל מניות, כגון: התחלקות ברווחים, נוכחות באסיפות הכלליות והצבעה בהן.

סעיף 65. האחריות הכספית של חברה מניות היא עצמאית ואיננה חלויה באחריות הכספית של כל בעל מניות. יראו את החברה לבדה - עם נכסיה ורכושה - כאחראית לחובותיה, התחייבויותיה והפסדיה, ואין בעלי המניות אחראים אישית להפסדי החברה ולהתחייבויותיה אלא בשיעור כל יתרה שנשארה ללא פרעון מתשלומי המניות שבהחזקתו של כל בעל מניות.

סעיף 66. מותר להעביר מיד ליד ולמכור מסמכי מניות לאחר שסולק סכום השווה לחמישים אחוז לפחות משווי המניות.

סעיף 67. (1) מכירת מניות והעברתן, ביחס לחברה, לא יתבצעו אלא לאחר הסכמת מועצת המנהלים ובכל דרך או שיטה - אם יש כזו - המותווית בתקנות החברה.
(2) בכל מקרה אין מועצת המנהלים רשאית להסכים למכירה מניה או העברתה במקרים דלקמן:

- א. אם המניה ממושכנת, מעוקלת או נתונה לעזבוך.
- ב. אם המניה אבדה ולא ניתנה במקומה תעודה חדשה.
- ג. אם המניה או ההעברה נוגדת חוק זה או את תקנות החברה או את טובתה.
- ד. בכל המקרים האחרים שבהם חל איסור לפי החוקים והתקנות הנהוגים.

- סעיף 68. (1) מותר למשכן מניה ובלבד שהדבר יאומת בפנקס החברה והמשכון יצויין במסמך המניה או בתעודת המניות.
- (2) בחוזה המשכנתא יש לקבוע את גודל הרווחים המגיעים בתקופת המשכנתא ואת שאר התנאים הנוגעים למשכנתא.
- (3) אין להסיר את סימול המשכנתא אלא לאחר רישום הודאתו של בעל המשכנתא במימוש זכותו ברישום החברה, או בהתאם לפסק-דין בעל דרגה סופית.

- סעיף 69. (1) ניתנה החלטה בדבר עיקול מניותיו של בעל מניות בחברה, יושם סימול העיקול על מסמך המניות או על תעודת המניות השייכת לו, והדבר יצויין בפנקס החברה, בהתאם להודעה שנמסרה ממקור מוסמך.
- (2) אין לעקל נכסים של חברה לשם הבטחת חובותיו של אחד מבעלי המניות או לשם גביית חובות אלה.
- (3) אולם מותר לעקל את מניותיו של החייב ואת רווחיהן ולמכור מניות אלה, בתנאי שהדבר ייעשה בהתאם לכללים הנוגעים לעיקול מניות ומכירתן.

סעיף 70. על המעקל ובעל המשכנתא יחולו כל ההחלטות שיתקבלו באסיפות הכלליות, כשם שהן חלות על בעל המניות ועל מי שנעשה עיקול במניותיו.

סעיף 71. לאחר ביצוע העסקות של רישום המכירה, חתך החברה לקונה תעודה על המניות או האיגרות שקנה, ובה יפורשו כמות המניות שנמכרו, מספריהן, החשלומים שסולקו, ושם הקונה. התעודה תיחתם בידי מי שיש לו זכות חתימה מטעם החברה.

סעיף 72. (1) עסקות רישום של מניות המועברות במחנה יבוצעו ע"י החלטת מועצת המנהלים, בהתאם לכללים שנקבעו לרישום מכירה.

(2) העברת מניות בירושה ורישומן יבוצעו בהתאם לכללי רישום מכירה, לפי בקשה שתוגש ע"י היורשים, או באי-כוחם או אפוטרופוסייהם למועצת המנהלים. העברת מניות הנפטר על שם בעל הזכות תבוצע בהתאם לעקרונות הנהוגים.

(3) בכל המקרים הנזכרים בסעיף זה חינוחן לבעל המניות החדש תעודה על המניות שהועברו אליו.

סעיף 73. (1) אבדו מסמך המניות או תעודת המניות, רשאי בעליהן הרשום בפנקס החברה לבקש ממנה להח לו מסמך או תעודה חדשים במקום אלה שאבדו.

(2) אבדן זה יפורסם בשני עתונים יומיים עם ציון מספרי המסמכים והתעודות וכמותם.

(3) כעבור חודשים מיום הפרסום יינתנו לבעל המניות מסמך או תעודה חדשים, בתנאי שיצויין עליהם כי ניתנו במקום אלה שאבדו.

סעיף 74. (1) בעל מניות רשאי לפרוע תשלום אחד או יותר לפני מועד פרעונו.

(2) במקרה זה ייזקפו הסכומים ששולמו אצל החברה בחשבון מיוחד, באופן שלא יותר לאותו בעל מניות, או לזולתו, לבקש החזרתם או לעקלם.

(3) החשלום הנ"ל שנעשה ע"י בעלי המניות ייחשב כפרעון שאר החשלומים במידה שפירוק החברה נעשה לפני פרעון החשלומים עצמם בזמן.

פרק רביעי

מניות בשווה-כסף

- סעיף 75. (1) היתה הבקשה לייסוד החברה נוגעת לייסוד חברה אשר הונה, כולו או מקצתו, מורכב ממניות בשווה-כסף, שניתנו תמורת מקדמות בשווה-כסף, חייב המפקח, לפני שמליץ על ההסכמה לרישום החברה, למנות מומחה אחד או יותר על חשבון החברה כדי לאמוד את שווי הנכסים שניתנו בשווה-כסף.
- (2) זכויות על זכיונות ופטנטים וכל הזכויות המוסריות, יראו אותן כמקדמות בשווה-כסף.
- סעיף 76. (1) על המומחים להשלים את עבודתם ולהגיש דו"ח על שומת השווי הנוכחי של המקדמות בשווה-כסף תוך שלושה חודשים.
- (2) היתה שומת המומחים תואמת את אומדן שוויין של מקדמות אלה שנעשה ע"י המייסדים, יושלמו העסקות הדרושות לרישום החברה.
- (3) נחברר משומת המומחים ששווי אותן מקדמות אינו מגיע לשווי שנאמד ע"י המייסדים, רשאי המפקח להמליץ בפני השר לסרב לרישום החברה.
- (4) המייסדים רשאים להגיש בקשה חדשה, הכוללת הפחתה במספר המניות בתיאום עם שומת המומחים, או להגיש מקדמות נוספות שעסקת שומתן תבוצע בהתאם לעקרונות דלעיל בידיעתם של אותם מומחים, ואם נבצר הדבר - ימנה המפקח מומחים אחרים.
- (5) היתה השומה השנייה, שניתנה ע"י המומחים, תואמת את השומה המקורית, יושלמו עסקות רישום החברה.
- סעיף 77. המניות בשווה-כסף יכללו אותם הפרטים הכלולים במניות שבמזומנים יינתנו להן מספרים סידוריים מיוחדים ויצויין בהן כי הן מניות בשווה-כסף.
- סעיף 78. מניות בשווה-כסף לא יינתנו אלא כהגם מסירת המקדמות המקבילות להן, ויראו את שוויין כאילו שולם במלואו.

- סעיף 79. (1) אין להעביר מיד ליד מניות בשווה-כסף אלא כחום שנתיים מהוצאתן.
- (2) הוצאו מניות אלה בעת הייסוד, יראו את התאריך שבו החליטה האסיפה המכוננת להסכים ליסוד החברה סופית, כתאריך הוצאתן.
- (3) הוצאו מניות אלה לאחר הייסוד, יראו את תאריך מהן החלטה על האסיפה הכללית על ההסכמה ליצירת מניות אלה, כתאריך הוצאתן.
- (4) איסור ההעברה מיד ליד לא יחול על מניות בשווה-כסף שניתנו לבעלי מניות של חברה שנתמזגה ואשר מניותיה ניתנו להעברה לפני ההחמזגות.
- סעיף 80. בעלי מניות בשווה-כסף ייהנו מאותן זכויות שהן מנת חלקם של בעלי מניות במזומנים, למעט הזכויות שנמנעו מהם במפורש בחוק זה.

פרק חמישי

הגדלת הון והפחתתו

- סעיף 81. (1) חברת מניות רשאית להגדיל את הונה, אם הונה המקורי נוכח בשלמותו או שסולקו כל חשלומי המניות.
- (2) האסיפה הכללית תתן את החלטה על הגדלת הון החברה ברוב של 75% מהמניות המיוצגות בעת התכנסותה.
- (3) במקרה זה תגיש מועצת המנהלים בקשה לשר, הרשאי לפי המלצת המפקח, לקבל או לדחות הגדלה זו.
- (4) השווי הנקוב של המניות החדשות יהיה שווה לשווי הנקוב של המניות הישנות. הוצאו המניות החדשות במחיר העולה על שווי המקורי, ייזקף הפרש שבין השווי הנקוב למחיר ההוצאה כרווח לחשבון קרן החובה.*

* עיינו להלן סעיף 176 (המחרגמת).

- (5) החלטה זו תימסר למפקח עם בקשת ההגדלה, וינהגו לפי הליכי ההסכמה, הרישום והפרסום שבסעיף 41 כאילו חל שינוי בתזכיר ההתאגדות ובתקנות החברה.
- (6) על המניות החדשות יחולו הוראות הרכישה המקורית.

סעיף 82. ראתה מועצת המנהלים צורך להגדיל את המניות בדרך של יצירת מניות חדשות בשווה-כסף, חייבת היא לנהוג לפי העקרונות שנקבעו בענין מניות בשווה-כסף שהוגשו בעת היסוד, ואז תמלא האסיפה הכללית את תפקידי האסיפה המכוננת.

סעיף 83. (1) חברת מניות רשאית להפחית את הונה אם הוא עולה על צרכיה או אם נגרם לה הפסד ומצאה לנכון להפחית את הונה לכדי שווי נכסיה.

(2) לא תיקבע הפחתה אלא תוך שמירה על זכויות הזולה בהתאם לסעיף 84.

(3) ההפחתה חסומה על החלטת האסיפה הכללית ברוב של 75% מקולות המניות המיוצגות בעת כינוסה, ובקשת ההפחתה תוגש למפקח בצירוף ההחלטה האמורה. ינהגו לפי הליכי ההסכמה, הרישום והפרסום בהתאם לסעיף 41, ולבקשה תצורף גם רשימה מאושרת ע"י החזרת חלק ממנו אם החברה רואה שהונה עולה על צרכיה.

סעיף 84. (1) המפקח ימסור לנושים, ששמותיהם מפורטים ברשימה האמורה בסעיף הקודם, הודעה בדבר החלטת החברה להפחית את הונה. ההודעה תפורסם בעתון הרשמי ובשני עתונים יומיים.

(2) כל נושה רשאי להגיש למפקח, תוך חודש מיום ההודעה האחרונה, ערר על ההפחתה.

(3) המפקח ישחדל להסידר את העררים בדרכי ירידות תוך חודש מתאריך סיום תקופת הערר.

(4) לא בוצע הסדר העררים תוך התקופה האמורה, יסיל המפקח על העוררים להגיש הביעה לבית המשפט תוך חודש מתאריך ההסלה.

(5) הודיע החובע למפקח על הגשת התביעה תוך אותה התקופה, יידחו הליכי ההסכמה להפחתה, רישומה ופרסומה, עד שתנתן החלטת בית המשפט אשר תחשב כסופית. לאחר נתינתה.

(6) לא הוגש ערר למפקח, או לא הוגשה תביעה לבית המשפט, תוך התקופות שנקבעו, או הוגשה תביעה והחליט בית המשפט להרשות את ההפחתה, תבקש החברה מהמפקח להמליץ בפני השר על הסכמה להפחתה, רישומה ופרסומה, כאמור בסעיף הקודם, או רשאי השר לתת החלטה על הסכמה להפחתה ולאחר מכן תירשם ההפחתה ותפורסם לאחר גביית האגרות החוקיות.

(7) אחרי רישום ההפחתה יראו את ההון המופחת כאילו הוא בא בתזכיר ההתאגדות ובתקנות החברה במקום ההון המקורי. תיקון זה יוכנס בכל עותק של תזכיר ההתאגדות והתקנות, שיוצא או יימסר לבעלי המניות, או לזולת לאחר תאריך זה.

סעיף 85. חברת מניות אינה רשאית לקנות את מניותיה לחשבונה הפרטי.

פרק ששי

איגרות חוב*

סעיף 86. (1) חברת מניות רשאית להוציא איגרות חוב.

(2) איגרות חוב הן מסמכים בעלי שווי נקוב אחד, הניתנים להעברה מיד ליד ואינם ניתנים לפיצול, והנותנים לרוכשיהם, תמורת הסכומים שהלוו לחברה, מלווה לזמן ארוך.

(3) מלווה זה מתבצע בדרך של הזמנת הציבור לרכישה.

סעיף 87. איגרות חוב מעניקות לבעליהן זכות לקבל ריבית קבועה המשחלמת בזמנים קבועים, ולקבל בחזרה את סכום החוב מכספי החברה.

* מילולית: אגרת מלווה (המחרגמת)

סעיף 88. הוצאת איגרות חוב מותנית במילוי התנאים הבאים בשלמותם:

- א. הון החברה שולם במלואו.
- ב. המלווה לא יעלה על הון החברה, למעט חברות אשראי למקרקעין, חקלאות ותעשייה.
- ג. הסכמה מוקדמת של השר להוצאת האיגרות.
- ד. החברה תקבל את הסכמת האסיפה הכללית.

סעיף 89. על מועצת המנהלים, לפני שתזמין (את הקהל) לרכוש איגרות חוב ולפני פרסום כל הודעה למטרה זו בעתונים היומיים, לפרסם בעתון הרשמי פחספקס הכולל את האריך החלטת האסיפה הכללית על ההסכמה להוצאה, עם ציון הסכמת השר, מספר האיגרות שרוצים להוציאן, שוויין הנקוב, שיעור הריבית שלהן, מועד תשלומיהן, תנאי ההוצאה, ערבויותיהן, מספר איגרות החוב שהוציאה החברה לפני כן עם ערבויותיהן, סכום הון החברה, שוויין של המקדמות בשוה-כסף ותוצאות המאזן האחרון המאושר. פרוספקט זה ישא את שמות חברי מועצת ההנהלה, ולמפקח יימסר העתק ממנו.

סעיף 90. ההסברים הנ"ל יצויינו במסמך הרכישה ובאיגרת, עם ציון מספר העתון הרשמי שבו פורסם הפרוספקט.

סעיף 91. רוכשי האיגרות רשאים לבטל את רכישתם ולבקש בחזרה את הסכומים ששילמו, אם לא יזשם לב להליכים המפורשים בסעיפים הקודמים.

סעיף 92. על חברי מועצת המנהלים, לאחר נעילת רכישת האיגרות, להגיש למפקח הצהרה על כמות האיגרות שנרכשו.

סעיף 93. לא שולם מחיר האיגרות במלואו בזמן הרכישה, ולא נענו הרוכשים להזמנה שהופנחה אליהם לתשלום היתרה בזמן פרעונה, רשאים החברה למכור איגרות אלה בין במכירה פומבית ובין בבורסה - אם ישנה - בהתאם להליכים הנהוגים במכירת מניות שביצוע תשלומיהן נחעכב.

סעיף 94. מותר להוציא איגרות חוב נושאות פרס שישתלם בעת פדיונן או פרעונן.

- סעיף 95. (1) פרעון שווי האיגרות ע"י החברה ייעשה לפי התנאים שנקבעו בעה ההוצאה.
- (2) החברה אינה רשאית להקדים את מועד הפרעון או לאחרו.
- סעיף 96. (1) מקרב בעלי איגרות תוקם כדין אסיפה מאוחדת שתורכב מאליה בזמן כל הוצאה.
- (2) החלטות אסיפה זו יחולו על הנעדרים ועל הנוכחים בעלי דעה מתנגדת.
- סעיף 97. (1) אסיפת בעלי איגרות החוב תתכנס לראשונה לפי הזמנת החברה שהוציאה את המילווה.
- (2) על החברה, תוך שבועיים מיום נעילת הרכישה, להזמין את האסיפה להתכנסות.
- (3) לסדר היום של אסיפה זו יוכנסו ההסכמה לתקנות האסיפה ובחירת נציגיה.
- סעיף 98. (1) התכנסויות האסיפה שלאחר מכן ייערכו לפי הזמנת נציגיה.
- (2) עליהם להזמין את האסיפה להתכנס לבקשת קבוצה של בעלי איגרות המייצגים 5% משווי האגרות כולן.
- (3) אסיפה זו תתכנס גם לפי הזמנת מועצת המנהלים של החברה.
- סעיף 99. (1) ההזמנה תבוצע ע"י הודעה שתפורסם באחד העתונים היומיים.
- (2) ההזמנה תכלול את סדר היום.
- (3) הדיון באסיפה לא יגע אלא בנושאים הכלולים בסדר היום.
- סעיף 100. נציגי האסיפה רשאים לנקוט בכל אמצעי הזהירות כדי לשמור על זכויות בעלי האיגרות.
- סעיף 101. (1) החלטות האסיפה אינן חוקיות אלא אם הנוכחים מייצגים רוב מוחלט של האיגרות.

(2) לא הושלם מניין זה, יגשו להזמין את האסיפה להתכנסות שניה במועד ובזמן שבהם הוזמנה האסיפה להתכנסות הראשונה, וזאת תוך ארבעה עשר יום מתאריך התכנסות זו, ובלבד שההזמנה הכלול שוב אה סדר היום להתכנסות החדשה.

(3) בהתכנסות השניה יספיק ייצוג של רבע משווי המניות.

(4) ההחלטות יתקבלו בהסכמת האנשים שבבעלות שני שלישי האיגרות המיוצגות בהתכנסות.

סעיף 102. כל צעד שיביא לידי הארכת מועד הפרעון, הפחתת שיעור הריבית או קרן החוב, או צמצום הבטחונות הערבים לו, ובאופן כללי - כל צעד הפוגע בזכויות בעלי האיגרות, אסור לנקוט בו אלא ברוב של שלוש רבעי קולות האיגרות שבהתכנסות.

סעיף 103. (1) נציגי בעלי איגרות החוב רשאים להיות נוכחים באסיפות הכלליות של בעלי המניות בחברה.

(2) החברה תשלח אליהם אותה ההזמנה הנשלחת לבעלי המניות.

פרק שביעי

הנהלת חברת מניות

מועצת המנהלים

=====

סעיף 104. (1) ניהול חברת מניות ציבורית יבוצע ע"י מועצת מנהלים, שמספר חבריה לא יפחת מחמישה ולא יעלה על אחד עשר.

(2) א. קטן מספר בעלי המניות בחברת מניות פרטית מעשרים איש, יבוצע ניהולה בצורה שיוסכם עליה מטעם השותפים, ודינה בכך כדין שותפות.

ב. אולם אם מספר בעלי המניות בחברת מניות פרטית עולה על עשרים איש, יבוצע ניהולה בידי מועצת מנהלים של לא פחות משניים ולא יותר מחמישה חברים שתיבחר באותו אופן שבו נבחרת מועצת המנהלים של חברת מניות ציבורית.

ג. על המנהלים או מועצת המנהלים של חברת מניות פרטית יחולו אותן ההוראות הנוגעות לסמכויות, חובות ותנאים של מועצת מנהלי חברת מניות ציבורית המפורשות בפקודה זו, אלא אם יש חריגה מפורשת מכך.

ד. בשני המקרים הנזכרים בסעיף משנה 1 ובפסקה ב' לסעיף משנה 2 דלעיל, מותר להגדיל את מספר החברים בהסכמת השר, אם שוכנע שיש סיבה לכך.

סעיף 105. (1) תקופת כהונתה של מועצת המנהלים לא תעלה על ארבע שנים והסתיים בבחירת מועצה חדשה.

(2) מועצת המנהלים הקיימת תמשיך בהנהלת עניני החברה עד שהיבחר המועצה החדשה.

(3) האסיפה הכללית תתכנס תוך תקופה שלא תעלה על שלושה חודשים מיום סיום תפקידה של המועצה הקודמת ותבחר חברים למועצה החדשה. יוצאים מכלל זה החברים שהם נציגי הממשלה, במקרה שלממשלה יש מניות בחברה.

סעיף 106. (1) בתקנות חברה ייקבע מספר המניות שיש לרכוש, כדי שיכשירו את בעליהן להציג מועמדותם לחברות במועצת המנהלים. השר רשאי לאמור מספר זה בהתאם למצב החברה ולהבטחת טובתה וטובת בעלי מניותיה.

(2) לא ייבחר מועמד שאין בבעלותו אותו מספר מניות.

(3) כל חבר שמניותיו יפחתו מאותו מספר במשך תקופת החברות - תפקע חברותו מאליה.

סעיף 107. (1) מניין מניות ההכשרה של חברי מועצת המנהלים יישאר בעיקול כל עוד הם חברים, עד שיחלפו ששה חודשים מיום סיום תקופת חברותם, ואין לסחור בו במשך אותה התקופה.

(2) על מניות אלה יושם סימול של עיקול, ויראו עיקול זה כמשכנתא לטובת החברה להבטחת האחריות המוטלת על מועצת המנהלים. הדבר יצויין בפנקס המניות.

(3) סעיף זה לא יחול על מניות הממשלה.

סעיף 108. (1) היה תאגיד כללי, כמדינה או העיריות וזולתן, בעל מניות באחת החברות, רשאי הוא לשלוח נציגים למועצת המנהלים, כפי שהוסכם או יוסכם בין הצדדים המעוניינים.

(2) נציגי התאגיד הנ"ל ייהנו מהזכויות שמהן נהנים החברים הנבחרים ויחוייבו באותן החובות, אולם לא ישתתפו עם בעלי המניות בבחירת שאר החברים.

(3) התאגיד הנ"ל אחראי לפעולות נציגיו כלפי החברה, בעלי מניותיה ונושיה.

סעיף 109. לא יהיה חבר במועצת מנהלים של חברה כלשהי מי שנדון:
א. על כל פשע שהוא.

ב. על חטא מוסרי, גניבה, הונאה, מעילה באימוץ, זיוף, פשיטת רגל שבהזנחה ועדות זשבועה כוזבות.

סעיף 110. בעלי המניות יבחרו את חברי מועצת המנהלים בהצבעה חשאית.

סעיף 111. (1) כל חברת מניות חכין מדי שנה בשנה רשימה הכוללת את שמות יו"ר וחברי מועצת המנהלים שלה, נתינותו של כל אחד מהם, גילו, מקצועו, גודל השתתפותו בהון החברה, תאריך בחירתו ותאריך תום כהונתו.

(2) החברה תשלח רשימה זו למפקח, תוך החודש הראשון לשנת הכספים שלה.

(3) החברה חודיע למפקח על כל שינוי שחל ברשימה זו, תוך חודש מתחולתו.

סעיף 112. (1) כל חבר במועצת מנהלי החברה ומנהלה, ימסור בהתכנסותה הראשונה של המועצה אישור על מניות החברה שבעלותו, על שמו, שם אשתו ושמות ילדיו הקטינים, ועל כל שינוי שיחול באותה בעלות, וזאת תוך שבועיים מתחולת השינוי.

(2) המפקח רשאי לדרוש אישורים אלה ממועצת המנהלים, ועל המועצה לספקם לו תוך שבועיים מיום קבלת הדרישה.

סעיף 113. חברה אינה רשאית לתת הלוואה כספית מכל סוג שהוא לאף חבר מחברי מועצת מנהליה, למעט בנקים וחברות נאמנות, שכן אלה רשאים, תוך כדי עיסוקם בפעולות הכלולות במטרותיהם, ובאותם התנאים שהם נוקטים לגבי הסוכנים, לתת הלוואות לחברי מועצות מנהליהם.

סעיף 114. (1) מועצת המנהלים תעמיד מדי שנה בשנה לרשותם של בעלי המניות, לשם עיון, במשרד הרשום של החברה, שבוע לפחות לפני התכנסותה של האסיפה הכללית הרגילה ועד לסיום התכנסותה, דו"ח מפורט הכולל את הפרטים דלקמן:

א. כל סכומי השכר, שכר טרחה, משכורות ותגמולים שקיבלו מהחברה יו"ר מועצת המנהלים שלה וכל חבר מחבריה בשנת הכספים.

ב. כל התחייבות ששוויה עולה על חמש מאות דינר, שהעבירה החברה באותה שנה, והצד או הצדדים שאליהם הועברה התחייבות זו.

ג. מועצת המנהלים תספק למפקח עותקים של פרטים אלה.

ד. מועצת המנהלים תהיה אחראית לביצוע הוראות סעיף זה ולאמיתות הפרטים.

סעיף 115. (1) מועצת המנהלים תכין, תוך שלושה חודשים מתאריך סיום שנת הכספים, את מאזן החברה ופירוט הכולל חשבון רווח והפסד, לאתר שהללו ייבדקו ע"י רואי חשבון חוקיים, עם פירוט נוסף הכולל הסבר מלא של החשובים שבסעיפי ההכנסות וההוצאות.

(2) פירוטים אלה עם דו"ח רואי החשבון יישלחו לכל בעל מניות בדואר רשום, עם הזמנה לאסיפה הכללית הרגילה, שיש לשלחה ארבעה עשר יום לפחות לפני מועד ההתכנסות.

(3) ההזמנה תכלול את סדר היום.

(4) העתקים של כל הפירוטים דלעיל יישלחו למפקח ולרואי החשבון של החברה.

סעיף 116. בנוסף לאמור בסעיף הקודם תפרסם מועצת המנהלים אה
ההזמנה לבעלי המניות להשתתף באסיפה הכללית בשני
עיונים יומיים, ההודעה תפורסם שבוע לפחות לפני
התכנסות האסיפה.

סעיף 117. (1) מועצת המנהלים תפרסם את המאזן הכללי, חשבון
הרווח וההפסד וחמציח דו"ח מועצת המנהלים באחד
מהעיונים היומיים, וזאת תוך חודשיים מיום
התכנסות האסיפה הכללית.

(2) חברות שלא הזמינו את הציבור לרכוש אה מניותיהן
בעת ייסודן וחברות מניות פרטיות - פטורות מביצוע
הליכים אלה.

סעיף 118. (1) שום איש אינו רשאי להיות חבר במועצת מנהלים
של יותר משלוש חברות מניות ציבוריות, ולא להיות
מנהל של יותר מחברת מניות ציבורית אחת.

(2) בחברות בעלות זכיון, או בחברות שהממשלה משתתפת
בהן, אסור שאיש אחד, גם אם הוא משמש נציג של
תאגיד, יהיה חבר במועצת מנהלים של יותר משתי
חברות כאלה.

(3) בשום מקרה לא יורשה אדם להציג מועמדות לחברות
במועצת מנהלים של כל חברת מניות ציבורית, אם
מספר החברות, שבהן הוא משמש כחבר במועצת המנהלים
בזמן הצגת המועמדות, שווה למספר שנקבע בסעיף
זה.

סעיף 119. מי שטרם מלאו לו עשרים ואחת שנה לא יוצג כמועמד
לחברות במועצת המנהלים.

סעיף 120. מי שמשרת בתפקיד ציבורי לא יצרף לתפקידו זה חברות
במועצת מנהלים של חברה כלשהי, אלא בתור נציג מטעם
הממשלה.

סעיף 121. מותר להתנות בתקנות החברה בחירת מספר של לא פחות
מחציית חברי מועצת המנהלים הראשונה מקרב מיסדי
החברה.

סעיף 122. מי שנבחר לחברות במועצת המנהלים ואיננו מעוניין לקבל חברות זו, יודיע להנהלה על כך תוך עשרה ימים מיום שקיבל את תוצאת הבחירה. שתיקתו תיחשב כהסכמה מצידו לחברות.

סעיף 123. (1) נתפנה מקום של חבר שנבחר למועצת המנהלים מכל סיבה שהיא, יבוא במקומו חבר, שייבחר ע"י מועצת המנהלים מקרב בעלי המניות שיש להם כשירות לחברות.

(2) ינהגו לפי הליך זה כל אימת שיחפנה מקום במועצה ומינורי זה יהיה זמני עד שיובא בפני האסיפה הכללית בהתכנסותה הראשונה, על מנת שתאשרו או תבחר בחבר שיכהן במקום שנחפנה, בהתאם לתוק זה. במקרה דנן ישלים החבר החדש את תקופת קודמו בחברות במועצת המנהלים.

סעיף 124. (1) למועצת המנהלים הסמכויות לביצוע כל הפעולות המבטיחות את מהלך העבודה בחברה בהתאם למטרותיה.

(2) אולם המועצה כפופה להנחיות האסיפה הכללית, ואין היא רשאית לפעול בניגוד להתלוותיה, לתקנות החברה ולהוראות חוק זה.

(3) בחקנות-החברה ייקבעו המגבלות והתנאים שלפיהם מותר למועצת המנהלים להיכנס לחובות, למשכן את מקרקעי החברה ולתת ערבויות, יוצאות מכלל זה חברות מניות העוסקות בפעולות בנקאיות.

סעיף 125. (1) מועצת המנהלים תתכנס במשרדה תוך שבוע מתאריך בחירתה, ותבחר בהצבעה חשאית, או בדרך שתיראה לה, את היו"ר זאת סגנו.

(2) מועצת המנהלים רשאית לבחור בהצבעה חשאית, כאשר תמצא זאת לנכון, חבר מורשה, אחד או יותר, שתהיה לו, או להם, זכות חתימה מטעם החברה, כולם ביחד או כל אחד לחוד, כפי שיורשו ע"י מועצת המנהלים.

(3) החברה תספק למפקח העתק מהחלטות בחירת היו"ר, סגנו והחברים המורשים, תוך שבוע מתאריך כל החלטה.

סעיף 126. (1) יו"ר מועצת המנהלים הוא יו"ר החברה ונציגה בפני הזולה ובפני כל הרשויות, יראו את חתימתו כחתימת מועצת המנהלים כולה בקשרי החברה עם הזולה, כל עוד אין תקנות החברה קובעות אחרת.

(2) יו"ר מועצת המנהלים יבצע, בשיתוף עם ההנהלה הכללית את החלטות המועצה, ויהיה כפוף להנחיותיה (של המועצה).

(3) סגן יו"ר מועצת המנהלים ימלא את מקום היו"ר בהעדרו.

סעיף 127. (1) יו"ר מועצת המנהלים בחברת מניות ציבורית, או כל חבר אחר במועצה, רשאי למלא תפקיד של מנהל כללי בחברה, סגן מנהל כללי או עוזר למנהל הכללי, ע"י החלטת מועצת המנהלים ברוב של שני שלישים מחבריה.

(2) חברי מועצת המנהלים אינם רשאים לכהן בתפקיד חמורת שכר או פיצוי בחברה, בניגוד לאמור בסעיף משנה (1) דלעיל, אלא אם תקנות החברה מתירות זאת, מועצת המנהלים, ברוב של שני שלישים מחבריה לפחות, תקבע את גודל השכר או הפיצוי.

סעיף 128. (1) יו"ר וחברי מועצת המנהלים אחראים לכל עבירה שביצעו בניגוד לחוקים, לתקנות ולהוראות הכלליים או נגד תקנות החברה.

(2) חביעה שניזוק רשאי להגישה היא חביעה אישית, ואין בכוחה של הצבעה באסיפה הכללית, שנועדה לפתור מועצת המנהלים מכל אחריות, למנוע הגשת חביעה זו ביחס לבעלי המניות.

סעיף 129. (1) יו"ר וחברי מועצת המנהלים אחראים כלפי בעלי המניות על הזנחה שבזדון או רשלנות חמורה מצידם, אולם ביחס לזולת - אין הם אחראים עקרונית לשגיאה זו.

(2) אולם במקרה של פירוק החברה וגילוי גרעון בנכסים כחוצאה מהזנחה שבזדון או הרשלנות החמורה, רשאי בית המשפט להחליט שיו"ר וחברי מועצת המנהלים, או מנהלי החברה, או רואי החשבון שלה, ישאו בחובות החברה, כולם או מקצתם.

(3) בית המשפט יקבע מהם הסכומים המוטלים על אחרייתם ואם אחרייתם משותפת או לא.

(4) כדי להסיר אחריות זו מעצמם, עליהם להביא ראיה לכך שטיפלו בהנהלת פעולות החברה כטיפולו של סוכן בשכר.

סעיף 130. הזכות להגשת תביעה בההאם לשני הטעופים הקודמים היא זכותה של החברה. לא השתמשה החברה בזכות זו, ושאי כל בעל מניות לטעון מטעמה לפי גודל האינטרס שיש לו בחברה.

סעיף 131. (1) אין להביא כראיה את הזיכוי (מאחריות) שניתן ע"י האסיפה הכללית, אלא אם כן קדם לו פירוס החשבונות השנתיים של החברה ופרסום דו"ח רואי החשבון.

(2) זיכוי זה אינו כולל אלא ענינים מינהליים שהאסיפה המינהלית הכללית יכלה לידעם.

סעיף 132. (1) האחריות היא אישית ומוטלת על חבר אחד מחברי מועצת המנהלים, או משותפת בין כולם.

(2) החלוקה הסופית של האחריות בין האחראים תהיה כחלק כל אחד מהם במשגה שנעשה.

סעיף 133. תביעת האחריות תפקע ע"י התישנות, כעבור חמש שנים מיום התכנסותה של האסיפה הכללית שבה הגישה מועצת מועצת המנהלים חשבון על פעולותיה.

סעיף 134. מועצת המנהלים תמנה מקרב בעלי ההקשר מנהל כללי לחברה ותייפה את כוחו לעסוק בהנהלה כללית של החברה בשיתוף עם המועצה, למועצה גם הזכות לפטרו אם טובת החברה דורשת זאת, ובשני המקרים עליה להודיע על כך למפקד בכתב.

סעיף 135. (1) א. היו"ר וחברי מועצת המנהלים יקבלו את שכרם בשיעור יחסי לרווחים נטו, והוא יחולק ביניהם לפי מספר הישיבות שנכת בהן כל חבר, שיעור זה לא יעלה על עשרה למאה (10%) מהרווחים שנועדו לחלוקה ובלבד שאותו שכר לא יעלה על 750 דינאר לשנה חבר אחד.

ב. שכרם של חברים שהם נציגי הממשלה ייקבע בהתאם לתקנות שיוצאו לפי חוק זה למטרה זו.

(2) חברי מועצת המנהלים, לרבות נציגי הממשלה, החברות שלממשלה יש חלק בהן, העוסקים בניהול החברה במשך תקופה שבה טרם הגיעה החברה לשלב של מימוש רווחים, יקבלו פיצוי על מאמציהם בשיעור של חמישה דינארים לכל ישיבה משיבוה המועצה, ובלבד שפיצוי זה לא יעלה על סכום של שלוש מאות דינאר לשנה.

סעיף 136. (1) מועצת המנהלים תחכנס ע"י הזמנה בכתב מאת היו"ר או לבקשת רבע מחבריה לפחות.

(2) כדי שהחלטות המועצה יהיו חוקיות, חייבים יותר ממחצית החברים להיות נוכחים.

(3) המועצה תחכנס לאסיפותיה במשרד הרשום של החברה או במקום שייקבע ע"י היו"ר אם אין אפשרות להחכנס במשרד הרשום.

(4) אסיפות המועצה יתקיימו לא פחות משש פעמים בשנה.

סעיף 137. (1) בכל ישיבה ינוהל פרוטוקול שיירשם בפנקס מיוחד וייחתם בידי היו"ר והחברים שנכחו בישיבה.

(2) חבר שיש לו דעה מתנגדת ירשום את סיבת התנגדותו בכתב מעל לחתימתו.

(3) מותר לחת העתק מכל פרוטוקול כשהוא חתום בידי היו"ר.

סעיף 138. בתקנות הפנימיות ייקבעו הפרטים הנוגעים להנהלת הישיבה ולהזמנה אליה, וענינים אחרים שלא פורטו בחוק זה.

סעיף 139. החלטות מועצת המנהלים יינתנו ברוב מוחלט של החברים הנוכחים. היו הדעות שקולות - תכריע הדעה שבה מצדד היו"ר.

סעיף 140. אין להצביע ע"י ייפוי כוח או בהתכתבות באסיפות מועצת המנהלים.

סעיף 141. (1) התפטרותו של חבר מועצת המנהלים תוגש בכתב ותימסר למועצה.

(2) יראו את ההתפטרות כבעלת חוקף מיום מסירתה למועצה. אין היא תלויה בהסכמת איש והמהפטר אינו רשאי לחזור בו.

סעיף 142. (1) האסיפה הכללית רשאית לפטר את יו"ר מועצת המנהלים או אחד מחבריה, לפי הצעת המועצה ע"י החלטה שהתקבל במועצה ברוב של שני שלישי מחבריה, או בהתאם לבקשה חתומה ע"י בעלי מניות שבבעלותם לא פחות מ-20% מהמניות, ולאחר עמיעת דברי החבר שמבקשים לפטר. העתק מהחלטת הפיטורין יישלח למפקח.

(2) הוגשה בקשת הפיטורין למועצת המנהלים חודשיים או יותר לפני מועד התכנסות האסיפה הכללית הרגילה חייבת המועצה, הן עתה ימים מיום שהגיעה אליה הבקשה, לשלוח הזמנה לכינוס האסיפה הכללית, לא עשתה המועצה כן, ישלח הכפקח את ההזמנה לאסיפה על השבון החברה.

(3) אין לדון בפיטורי יו"ר המועצה או אחד מחבריה בכינוס האסיפה הכללית, אלא אם נזכר הדבר במפורש בסדר יומה של האסיפה, עם פירוט שם האיש שמבקשים לפטר.

(4) ההצבעה על הפיטורין תהיה חשאית ותתנהל לפני ההצבעה על אישור הדו"ח השנתי של מועצת המנהלים ודו"ח רואי החשבון.

סעיף 143. (1) נעדר יו"ר המועצה או אחד מחבריה מארבע ישיבות רצופות ללא הצדקה חוקית, יראו אותו כמתפטר בהחלטה שתתקבל ע"י מועצת המנהלים ותימסר לנוגעים בדבר, יוצא מכלל זה חבר שהוא נציג הממשלה.

(2) יראו אותו כמתפטר אם נעדר מאסיפות למועצת המנהלים במשך ששה חודשים רצופים, גם אם יש להעדרות זו הצדקה חוקית.

סעיף 144. (1) ליו"ר מועצת המנהלים, או אחד מחבריה, לא יהיה ענין, במישרין או בעקיפין, בחוזים, תכניות וההקשרויות הנערכים עם החברה או לחשבונה.

(2) יוצאים מכלל זה עבודות בקבלנות, התחייבויות ומכרזים כלליים, שבהם ניתנת אפשרות לכל הממחרים להשתתף בהצעות במידה שווה, בתנאי שחבר מועצת המנהלים יהיה בעל ההצעה המחאימה ביותר, וכי הסכמת המועצה להצעה זו תינתן ברוב של לא פחות משני שלישי חברי המועצה, למעט החברה הנוגעת בדבר.

(3) הסכמה זו תחודש כל שנה אם החוזים וההקשרויות כוללים התחייבויות לזמן ארוך.

(4) יו"ר וחברי מועצת המנהלים לא ישתתפו בהנהלת חברה דומה או מתחרה לחברתם, ולא יבצעו פעולה מתחרה.

סעיף 145. תוך תקופה מכסימלית של שלושה חודשים מתאריך החילת תוקפו של חוק זה, תסתיים תקופת כהונתן של מועצות המנהלים הקיימות, וכל החברות יזמינו את אסיפותיהן הכלליות לבחירת מועצות חדשות לפני חום תקופה זו, פרט למועצות שנבחרו בהתאם להוראות החוק הזמני מס' 33 לשנת 1962 ותיקוניו.

סעיף 146. התפטרו כל חברי מועצת המנהלים, או איבדה המועצה את מנינה החוקי מחמת התפטרות כמה מחבריה, רשאי השר, לאחר שיקבל התפטרות זו, להרכיב ועדה זמנית מקרב בעלי נסיון ויכולת, בכל מספר שימצא לנכון, לניהול פעולות החברה, ובלבד שיזמין את האסיפה הכללית, תוך שלושה חודשים מיום הרכבת ועדה זו, לבחירת מועצת מנהלים חדשה.

סעיף 147. הוכח לשר, לאחר ששאל לחוות דעתו של המפקח, המבוססת על סיבות מצדיקות, כי החברה סובלת ממצב כספי ומינהלי רע, שאין מועצת המנהלים יכולה לספל בו ולתקנו, ואשר המשכו מהווה איום על טובת החברה ובעלי מניותיה, רשאי הוא להזמין את האסיפה הכללית לאלתר לכינוס חירום, להציג בפניה את מצבה הכספי והמינהלי של החברה ולשאול לדעתה בענין. והיה אם הסכימה האסיפה ברוב מוחלט לפרק

אה המועצה הקיימת, רשאי השר להרכיב וועדה לניהול פעולות החברה, לתקופה מכסימלית של שנה, הניחנת להארכה מכסימלית של שנה נוספת, בהסכמת האסיפה הכללית. במקרה זה חייב השר להזמין את האסיפה תוך אותה התקופה לבחירת מועצת מנהלים חדשה. הוועדה הנזכרת בסעיף זה תקבל שכר על חשבון החברה כהערכת השר.

אסיפות כלליות

1. האסיפה הכללית המכוננת

סעיף 148. על האסיפה הכללית המכוננת יחולו ההוראות הנוגעות לה והמפורשות בחלק ייסוד החברות שבשער זה (השער השני).

2. אסיפה כללית רגילה

סעיף 149. האסיפה הכללית הרגילה תתכנס אחת לשנה לפחות, בהתאם להזמנת מועצת המנהלים, בתאריך שייקבע בתקנות החברה, אולם לא יאוחר מארבעה חודשים לאחר תום שנת הכספים של החברה, כן מותר להזמין במקרים המפורטים בחוק זה.

סעיף 150. (1) יו"ר האסיפות הוא יו"ר מועצת המנהלים, סגנו או מי שמועצת המנהלים חמנה אותו לכך.

(2) לא הושלם המניין בישיבה הראשונה, ישלח היו"ר הזמנה להתכנסות שניה.

סעיף 151. (1) לא יראו את הישיבה הראשונה כחוקית, אם לא נכח בה מניין חזקי של בעלי מניות, המייצגים יוחר ממחצית מניות החברה.

(2) לא היה מניין בישיבה הראשונה, יראו את הישיבה השניה כחוקית ויהא מספר המניות המיוצגות בה אשר יהא.

סעיף 152. ההחלטות יינתנו ברוב רגיל של המניות המיוצגות באסיפה.

סעיף 153. בסמכותה של האסיפה הכללית הרגילה להחליט בהתכנסויותיה על כל דבר הנוגע לטובת החברה, ועל סדר יומה של התכנסותה השנתית יעלו הדברים דלקמן:

- א. שמיעת דו"ח מועצת המנהלים.
- ב. שמיעת דו"ח רואי החשבון של החברה על מצבה, חשבונותיה ומאזנה.
- ג. דיון בחשבונות החברה ומאזנה המאושר.
- ד. בחירת חברי מועצת המנהלים ורואי החשבון לשנת הכספים הבאה.
- ה. קביעת הרווחים שיש לחלקם בהתאם להצעת מועצת המנהלים.
- ו. דיון בהצעות לכניסה לחובות, למשכנתא או למתן ערבויות כפי שמחייבות תקנותיה, וקבלת החלטות על כך.

3. אסיפה כללית שלא מן המניין

- סעיף 154. (1) האסיפה הכללית תתכנס לאסיפה שלא מן המניין, לפי הזמנה מועצת המנהלים ישירות, או לפי בקשה בכתב שנמסרה לה ע"י בעלי מניות שבבעלותם לא פחות מרבע מניות החברה, או לפי בקשה בכתב שתוגש ע"י המפקח או ע"י רואי החשבון לבקשתם של 15% לפחות מבעלי המניות באותה החברה ולאחר שמפקח ישובנע בסיבות אלה.
- (2) מועצת המנהלים תזמין את האסיפה הכללית בשלוש המקרים האחרונים תוך תקופה שלא תעלה על חמישה עשר יום מתאריך קבלת הבקשה.
- (3) יו"ר האסיפה כללית שלא מן המניין הוא יו"ר מועצת המנהלים, סגנו או מי שיחמנה ע"י מועצת המנהלים.

- סעיף 155. (1) התכנסות האסיפה הכללית שלא מן המניין לא תהיה חוקית אם לא נכח בה מניין חוקי של בעלי מניות המייצגים יותר ממחצית מניות החברה.

(2) לא הושלם המנין החוקי בישיבה הראשונה, יוצגו 40% לפחות מבעלי מניות החברה בישיבה השנייה, ע"מ שהמנין יהיה חוקי, לא הושלם המנין החוקי בישיבה זו - תבוטל האסיפה ויהיו סיבות הזמנתה אשר יהיו.

(3) במקרים של פירוק החברה או חיסולה - לא יפתח הייצוג בה משני שלישי מניות החברה.

סעיף 156. (1) ההחלטות יינתנו ברוב של בעלי המניות המייצגים לפחות שני שלישי המניות המיוצגות באסיפה, כשלכל מניה קול אחד.

(2) בניגוד לכלל דלעיל, יינתנו ההחלטות ברוב של 75% מכלל המניות המיוצגות באסיפה במקרים דלקמן:

א. תיקון בתקנות החברה.

ב. התמזגות החברה בחברה או מוסד אחד.

ג. פירוק החברה וחיסולה.

ד. פיטורי אחד מהברי מועצת המנהלים או יו"ר המועצה.

ה. העברת משרדה הרשום של החברה אל מחוץ לממלכה, זבלבן שהחלטה זו תלווה גם בהסכמת השר.

(3) אין לדון בנושאים הנזכרים בסעיף משנה (2) לסעיף זה, אלא אם צוייננו נושאים אלה במפורש ובניכוח מלא בהזמנה שנשלחה לבעלי המניות.

(4) כלל סדר היום של האסיפה הכללית שלא מן המנין נושא של תיקון בתזכיר התאגדות החברה או בתקנותיה הפנימיות, יש לצרף את התיקונים המוצעים להזמנה על מנת לאפשר לבעלי המניות לעיין בהם לפני ההתכנסות.

סעיף 157. (א) לאסיפה הכללית שלא מן המנין הזכות לתת התלטות העניינים שבתחום סמכותה ובעניינים הנחונים לסמכותה של האסיפה הכללית הרגילה.

(ב) דנה האסיפה הכללית שלא מן המנין בעניינים שבתחום סמכותן של האסיפות הכלליות הרגילות, תיתן את

החלטותיה, בנוגע לענינים אלה, ברוב מוחלט של המניות המיוצגות באסיפה, ודינה בכך כדין האסיפה הכללית הרגילה.

4. עקרונות כלליים לשלוש האסיפות הכלליות

סעיף 158. סדר יומה של האסיפה הכללית המכוננת ייערך ע"י המייסדים, וסדר יומן של האסיפה הכללית הרגילה והאסיפה הכללית שלא מן המניין ייערך ע"י מועצת המנהלים.

159. אין לדון בדברים שלא נכללו בסדר היום.

סעיף 160. (1) לכל בעל מניות שפרע, שלושה ימים לפחות לפני ההכנסותה של האסיפה הכללית, את כל התשלומים, או הריבית על תשלומים, המגיעים ממנו לחברה, הזכות להשתתף בדיוני האסיפה הכללית - למרות כל קביעה אחרת.

(2) לכל בעל מניות מספר קולות השווה למספר מניותיו.

סעיף 161. (1) מותר ליפות כוחו של בעל מניות להיות נוכח בהתכנסות האסיפות הכלליות.

(2) יפוי הכוח הניתנים לנוכחים בהתכנסות האסיפות הכלליות ולהצבעה בהן, יינתנו על גבי טופס מיוחד שיוכך ע"י החברה למטרה זו בהסכמת המפקח, וישלח על ידיה לכל בעל מניות יחד עם ההזמנה לאסיפה.

(3) בכל מקרה לא יעלה מספר המניות שברשותו של מיופה הכוח בחור שכזה על חמישה למאה (5%) מהון החברה הנפרע.

סעיף 162. (1) בעת ההכנסות האסיפה הכללית תיערך רשימת נוכחות בה יירשמו שמות חברי האסיפה הנוכחים ומספר קולות שיש לכל אחד מהם בשם עצמו או כמיופה כוח, יחד עם חתימותיהם, רשימה זו תוחזק ברשות החברה.

(2) בעלי המניות יקבלו כרטיסי כניסה לאסיפה, בהן יצויין מספר הקולות של כל אחד מהם.

(3) המפקח, או מי שיתמנה על ידו, יפקח על פעולה רישום שמוחיהם של בעלי המניות הנוכחים בהתכנסות האסיפה הכללית, ועל קביעת המניות שהם מייצגים בין בשם עצמם ובין כמיופי כוח, להגשמת מטרה זו, רשאי הוא להעזר בפקידי הממשלה, או בפקידי החברה הנוגעת בדבר, שהוא נזקק להם, ועל האחראים בחברה לתת לו את כל ההקלות הדרושות.

(4) המפקח, או מי שיתמנה על ידו, יתן כרטיסי נוכחות לאסיפות הכלליות. כרטיסים אלה ישאו את חותם החברה וחתמת המפקח או מי שיתמנה על ידו, והנוכחות באסיפה לא תותר אלא לבעלי כרטיסים בלבד.

סעיף 163. (1) יו"ר האסיפה הכללית ימנה מזכיר לרישום אירועי הישיבה, מקרב בעלי המניות או זולתם, ויבחר מפקחים לאיסוף הקולות וספירתם.

(2) מועצת המנהלים תזמין את המפקח, או את נציגו, להיות נוכח בכינוסי כל האסיפות הכלליות.

(3) המפקח, יחד עם המפקחים המפורטים בסעיף משנה (1) יבצעו את פעולת איסוף הקולות, ספירתם ופרסום תוצאות בחירת מועצת המנהלים.

(4) המועצה תודיע למפקח את כל ההחלטות שיתקבלו באסיפה הכללית תוך חודש מתאריך קבלתן.

(5) על אירועי הישיבה, דיוניה והחלטותיה ינוהל פרוטוקול שיחתם בידי היו"ר, המפקח והמזכיר.

(6) המפקח ופקידי הממשלה יקבלו, תמורת המאמץ המושקע על ידם במקרה של ביצוע הוראות סעיף זה או הסעיף שלפניו, תגמול של לא פחות ממאה דינאר, שייקבע ע"י מועצת המנהלים ויחולק בידיעת המפקח.

סעיף 164. מותר לתת העתקים מהפרוטוקול חתומים בידי היו"ר.

סעיף 165. ההצבעה תיעשה בדרך שתיקבע ע"י היו"ר, אולם בבחירות ובפיטורים מחברות - תהיה ההצבעה חשאית.

סעיף 166. (1) החלטות הניתנות ע"י אסיפה כללית, שהחלה את התכנסותה במנין חוקי, מהייבות במסגרת הוראות החוק את מועצת המנהלים ואת כל בעלי המניות, בין אם הם נוכחים או נעדרים.

(2) אין לערור על החלטות האסיפות הכלליות אלא בהתאם לחוק.

(3) הערר לא יעבד את ביצוע ההחלטות אלא לאחר מתן פס"ד על ביטולן.

(4) בכל מקרה, לא תישמע תביעה לביטול החלטה כלשהי שתחגבל באסיפה כללית, כעבור שנה אחת מאריק קבלתה.

סעיף 167. החלטות האסיפה הכללית על שינוי בתזכיר ההתאגדות או בתקנות החברה, כפופות להליכי ההסכמה, הרישום והפרסום בהתאם לסעיף 41. לאותם הליכים כפופות גם החלטותיה על פירוק החברה או התמזגותה בחברה אחרת, תוך כפיפות להוראות הפירוק שבפרק העשירי לסער זה. במקרה של התמזגות - ירשמו מחדש שתי החברות המתמזגות יחד כחברה אחת המהווה תאגיד חדש.

פרק שמיני

רואי - חשבון

סעיף 168. (1) האסיפה הכללית חבחר מקרב החשבים החוקיים רואה-חשבון אחד או יותר לתקופה של שנה אחת הניתנת לחידוש.

(2) התרשלה האסיפה הכללית בבחירת רואה החשבון, או סירב רואה החשבון או נמנע מעבודה, תמליץ מועצת המנהלים בפני המפקח על שלושה שמות שמתוכם יבחר בממלא המשרה הפנויה.

סעיף 169. לא יתמנה כרואה חשבון שותפו של אחד מחברי מועצת המנהלים בפעולות החברה.

סעיף 170. (1) רואי החשבון, כולם יחד או כל אחד לחוד, יבקרו את מהלך פעולות החברה ויבדקו את חשבונותיה, ובמיוחד חייבים הם לחקור אם הספרים מנוהלים כדין ואם המאזן וחשבונות החברה נערכו באופן המשקף את מצבה האמיתי של החברה.

(2) רואי החשבון רשאים לעיין, כל אימת שירצו, בפנקסי החברה, חשבונותיה, מסמכיה וקופתה, ולבקש ממועצת המנהלים לספק להם את הידיעות הדרושות למילוי תפקידם. על מועצה זו להעמיד לרשותם כל דבר העשוי להקל על עבודתם.

סעיף 171. (1) רואי החשבון יערכו דו"ח בכתב, שיגישוהו לאסיפה הכללית ולמפקח, על מצב החברה, מאזנה, החשבונות שהוגשו ע"י חברי מועצת המנהלים וההצעות הנוגעות לחלוקת הרווחים, ויציעו בדו"ח זה לאשר את המאזן השנתי, באופן מוחלט או עם הסתייגות, או להחזירו למועצת המנהלים.

(2) הדו"ח ידון בעניינים הבאים:

א. התאמת המאזן וחשבון הרווח וההפסד, שהובאו בפני האסיפה הכללית, לחוקים, לספרי החברה ולמצבה הכספי.

ב. עמדת המנהלים וחברי מועצת המנהלים, מבחינת המצאת כל הפרטים מצידם, כפי שנדרשו ע"י רואי החשבון, לשם ביצוע תפקידם והקלת ביצוע החקירה החמרית בכל העניינים שרצו לעיין בהם.

(3) גילו רואי החשבון עבירות על החוק או על תקנות החברה, עליהם להודיע זאת בכתב ליו"ר מועצת המנהלים ולמפקח.

(4) במקרים חמורים עליהם להביא את הדבר בפני האסיפה הכללית.

(5) רואי החשבון יערכו את דו"חותיהם תוך הסכמה פה-אחד או ע"י רוב, והמתנגד יגיש את התנגדותו בדו"ח עצמאי.

(6) לא הוגש דו"ח רואי החשבון או לא הוקרא באסיפה הכללית, הרי החלטת אסיפה זו על אישור החשבונות וחלוקת הרווחים בטלה.

סעיף 172. (1) התרשל יו"ר מועצת המנהלים בהזמנת האסיפה הכללית להכנס במועדים שנקבעו בתקנות החברה או בחוק זה, חייבים רואי החשבון לדרוש ממנו לכנסה.

(2) כן רשאים הם, כל אחד לחוד וכולם יחד, לבקש ממנו את כינוס האסיפה הכללית בכל עת, אם מצאו שהדבר מועיל.

סעיף 173. (1) רואי-החשבון אחראים לטעויות שהם מבצעים בעבודתם.

(2) הביעת האחריות תפקע ע"י החישובות, כעבור חמש שנים מתאריך התכנסותה של האסיפה הכללית שבה נדון דו"חם.

סעיף 174. רואי החשבון לא יעבירו לבעלי המניות באופן פרטי, או לזולת (למעט המפקח), ידיעות שבילו חוץ כדי מילוי תפקידם, ואם יעשו כן, צפויים הם לפיטורין ולחלול פיצויים.

פרק חשיעי

חשבונות החברה

סעיף 175. (1) שנה הכספים של החברה חיקבע לפי שנת השמש, ומותר שבתקנות החברה ייקבע תאריך חחילתה וסופה.

(2) כל חברה תנהל פנקסי חשבונות מסודרים כדין.

סעיף 176. (1) כל שנה יש להפריש עשרה למאה (10%) מהרווחים נטו, שייזקפו לחשבון קרן רזרבה חובה.

(2) אין לחדול מהפרשה זו לפני שהסכומים שנצטברו לחשבון זה יגיעו לכדי רבע הונה של החברה, מותר להגדיל שיעור זה, ע"י החלטת מועצת המנהלים, עד שהפרשות יגיעו לגודל ההון ואז יש להפסיקן.

(3) קרן החובה לא תחולק בין בעלי המניות ומותר להשתמש בה רק לצורך הבטחת מינימום הרווח, שנקבע בהסכמי זכיון של חברות בעלות זכיון, וזאת בשנים שבהן אין רווחי החברה מאפשרים הבטחת מינימום זה.

(4) הקרן תהיה שווה למה שנילקח ממנה, כאשר רווחי השנים הבאות יאפשרו זאת.

(5) אין לחלק רווחים אלא לאחר ההפרשה לקרן החובה, ואין לחלק לבעלי המניות דיבידנדים אלא מתוך הרווחים.

(6) מועצת המנהלים של הברה, אשר הממשלה משתתפת בשיעור של לא פחות מ-45% מהונה, רשאית להפוך את אח נכסיה היציבים, לאחר עריכת אומדנא כדין בידי ועדה שתתמנה ע"י מועצת המנהלים - להון החברה.

סעיף 177. חברי מועצת המנהלים ורואי-החשבון אחראים להפרשת הסכומים שהוקצו לקרן החובה, לקרנות אחרות ולפדיון, בהתאם לשיעורים שנוכרים בתקנות החברה או המקובלים מבחינה טכנית.

סעיף 178. (1) האסיפה הכללית רשאית, לפי הצעת ההנהלה, להחליט מדי שנה בשנה על הפרשת חלק מהרווחים נטו לקרן רשות, ובלבד שהסכום השנתי שנקבע לא יעלה על עשרים למאה מהרווחים נטו של אותה שנה.

(2) סה"כ הסכומים שהופרשו לקרן-הרשות לא יעלה על מחצית שוויו של הון החברה, למעט חברות ביטוח ובנקים.

(3) הקרן תשמש למטרות שנקבעו ע"י מועצת המנהלים, לא השתמשו בה - רשאית מועצת המנהלים להחזיר לבעלי המניות בצורת רווחים.

סעיף 179. יש להפריש חלק מהרווחים, ההולם את טבעה של עבודת החברה, כנגד ההתחייבויות המוטלות על החברה בהתאם לחוקי העבודה. יראו הפרשות אלה כחלק מהוצאות הכלליות וזאת למטרות מס הכנסה.

סעיף 180. מותר שתקנות החברה יקבעו הקמת קרן מיוחדת לעזרה עובדי החברה.

פרק עשירי

פירוק חברות מניות וחיסולה

סעיף 181. חברת מניות לא תחוסל אלא לאחר השלמת הליכי פירוק בהחאם להוראות פרק זה.

סעיף 182. חברת מניות תפורק:

1. פירוק מרצון, או
2. פירוק מאונס ע"י בית המשפט.

1. פירוק מרצון

סעיף 183. (1) מותר לפרק חברת מניות פירוק מרצון במקרים הבאים:

- א. כחום התקופה שנקבעה לה, או עם השלמת המטרה שלשמה נוסדה או אם אין אפשרות להגשימה.
 - ב. כאשר אירע לה מקרה שבעטיו קובעות תקנות החברה את פירוקה וחיסולה.
 - ג. עם מתן החלטת החברה על התמזגותה או על פירוקה וחיסולה.
 - ד. במקרים המפורטים בתקנות החברה או בחוק זה.
- (2) על פירוק מרצון תחליט האסיפה הכללית של החברה בהחאם לחוק זה.

סעיף 184. (1) לא נחמנו בתקנות החברה מפרק אחד או יותר, יחמנו הללו ע"י האסיפה הכללית בתחה את החלטת הפירוק. לא ניתנה החלטה מצידה על מינוי מפרק, יתבקש בית המשפט למנוחו.

(2) המפרק יבצע את פירוק עסקי החברה וחלוקת נכסיה, ובית המשפט רשאי לקבוע את שכרו.

- סעיף 185. (1) החלטת הפירוק מרצון ומינוי המפרק תישלח למפקח מיד, ויש לפרסמה בעתון הרשמי ובעתון היומי.
- (2) הקופת הפירוק תתחיל בתאריך מתן ההחלטה אודותיו.
- (3) חברה בפירוק תחדל מפעולותיה עם תחילת הפירוק, רק במידה שהדבר הכרחי לשיפור מהלך הפירוק, אישיותה המעפטית של החברה והסמכויות הנתונות לה ימשיכו להתקיים בחור חברה בפירוק, והמפרק ייצגנה עד לחיסולה כתום הליכי הפירוק.

סעיף 186. פירוק החברה מרצון מחייב את התוצאות דלקמן:

- א. רכוש החברה ונכסיה ישמשו לסילוק התחייבויותיה שווה בשווה.
- ב. עם מינוי המפרק יבוטלו כל סמכויות מועצת המנהלים פרט לאלה שהמפרק יסכים להשאירן.
- ג. המפרק ישחמש בסמכויות הנתונות לו עפ"י החוק בפירוק מאונס.
- ד. המפרק יערוך רשימה של שמות החייבים ודו"ח על פעולות דרישה לסילוק תשלומים וחובות. יראו רשימה זו כראיה לכאורה שהאנשים הנזכרים בה הם החייבים.
- ה. המפרק ישלם את חובות החברה ויסדיר את זכויותיה וחובותיה.
- ו. מונו מפרקים אחדים - רשאי כל אחד מהם להשתמש בסמכות הנתונה בחוק זה כהתאם להחלטה שנתקבלה על מינויים, לא נתקבלה החלטה כזו - ישתמשו בסמכות שניים מהם לפחות.
- ז. בית המשפט רשאי, מטעמים הנראות לו צודקות, לפטר את המפרק, או למנות מפרק אחר במקומו או יחד איתו.

- סעיף 187. (1) כל הסכם שנעשה בין מועצת המנהלים של חברה בפירוק מרצון, או בין מפרקה לבין נושיה, יחייב את החברה - אם צורפה אליו הסכמת האסיפה הכללית, ויחייב את הנושלים - אם נתקבל ע"י נושלים שחובותיהם מגיעים לכדי שלושת רבעי החוב המוטל על החברה.

(2) כל נושה או חייב רשאי לערור על ההסכם בפני בית המשפט, תוך עשרים ואחד יום מתאריך אישורו, בית המשפט רשאי אז לתקנו, לאשרו או לדחותו, כפי שהדבר יראה לו צודק, והחלטתו היא סופית.

סעיף 188. (1) המפרק או כל חייב או נושה של החברה, רשאי לבקש מבית המשפט לפסוק בכל שאלה הנוצרת תוך כדי הפירוק מרצון, כפי שהדבר נעשה בפירוק מאונס.

(2) שוכנע בית המשפט כי הצדק וטובת החברה מחייבים שהוא יפסוק באותה שאלה בכל צורה שהיא, רשאי הוא לתת החלטה כפי שימצא לנכון ולצודק.

סעיף 189. (1) המפרק בפירוק מרצון רשאי לכנס את האסיפה הכללית של החברה לשם קבלת הסכמתה לכל דבר שימצא לנחוץ.

(2) המפרק יזמין את הנושים, בהודעה שתתפרסם על ידו בשני עתונים יומיים, לאסיפה כללית, תוך חודשיים מכניסתו לתפקידו, על מנת למסור להם פירוט מלא של פעולות החברה ומצבה, ורשימה של שמות הנושים וגודל דרישותיהם, הנושים רשאים למנות מפקחים לשם השגחה על הפירוק והגשת עזרה למפרק.

סעיף 190. (1) הביטוי "חייב" כל אימח שהוא מופיע בפרק זה, מובנו: כל אדם החייב, בתאריך פירוק החברה, להשתתף בתשלום כסף לנכסיה, ולרבות כל אדם החייב בתשלום במשך הליכי הפירוק ועד להכרעה הסופית בשאלה: מי יש לראותו כחייב.

(2) נפטר החייב או פשט רגל, יוטל החוב על עזבונו או על מערכת חביעות פשיטת הרגל שלו.

סעיף 191. מחוץ נכסי החברה ישולמו כל ההוצאות שהוצאו על פירוקה מרצון, לרבות שכר המפרק, להוצאות אלה תהיה זכות ברורה על פני כל התביעות האחרות.

סעיף 192. הפירוק מרצון לא ימנע מכל נושה או חייב לבקש את פירוקה מאונס ע"י בית המשפט, שעליו קודם כל להשתכנע כי הפירוק מרצון פוגע בזכויות החייבים או הנושים.

סעיף 193. החליטה החברה לבצע פירוק מרצון, ושאי בית המשפט
- בהתאם לבקשתו של כל נושה או חייב - לתת החלטה
על המשכת הפירוק מרצון, כתנאי שיבוצע בהשגחתו
ובהתאם לתנאים ולטובלות הנראים לבית המשפט צודקים.
במקרה זה ישמש המפרק בסמכויותיו ללא התערבות בית
המשפט אולם נשים לב לכל המגבלות שיקבע לו.

2. פירוק מאונס

סעיף 194. בית המשפט ושאי להחליט על פירוק חברת מניות מאונס:

- א. אם החברה קיבלה החלטה על פירוקה.
- ב. אם היא ביצעה עבירות חמורות נגד החוק או נגד תקנותיה.
- ג. אם לא החלה בפעולותיה תוך שנה מרישומה או חילה מפעולותיה למשך שנה תמימה.
- ד. אם פחת מספר בעלי מניותיה לברי פחות משניים בחברת מניות פרטית ופחות משבעה - בכל חברת מניות אחרת.
- ה. אם נבצר ממנה לשלם את חובותיה.

סעיף 195. בית משפט בודקת האהודות, במקום מוטבנו על המשרד הראשון של חברת המניות, הוא בית המשפט המוסמך לדון בהכרעת פירוק או בכל בקשה הנובעת מפעולות פירוק בהתאם להוראות פרק זה (העשירי).

סעיף 196. (1) הבקשה לפירוק מאונס תוגש לבית המשפט ע"י כתב-הגיועה, ואשר לבקשתו שיוגשו לבית המשפט בעניין כל שאלה הנובעות מפעולות הפירוק - הרי הן יוגשו לפי בקשת הודעה.

(2) התובע או המבקש, הכל לפי העניין, היא החברה או כל נושה, חייב שלה או המפרק.

(3) המפקח ואף התובע הכללי רשאים להגיש תביעה לפירוק חברת מניות.

סעיף 197. (1) יראו את בית המשפט כאילו החתיל בפירוק החברה מיזם שהוגש לו כתב הגיועה לפירוקה.

(2) בעת הדיון בחביעה זו רשאי בית המשפט לדחות את מועד הדיון בה, לדחות את החביעה, לפסוק על פירוק או לתת החלטת ביניים, לפי מה שיחייב הצדק, ולהטיל את ההוצאות על האחראים, לדעתו, לסיבות הפירוק.

(3) לבקשת החובע או המבקש, רשאי בית המשפט לעכב או למנוע המשך כל תביעה או הליכים שכבר בוצעו או ננקטו נגד החברה ואשר עודם חלויים ועומדים בפניו בחי המשפט, אין להמשיך בכל חביעה שהיא, או בהליכים חדשים שבוצעו נגד החברה, לאחר הגשת החביעה לפירוק.

(4) בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר הגשת החביעה לפירוק ולפני מתן החלטה על פירוק, למנות מפרק זמני שיהן לבית המשפט ערבות, החלטת מינויו חקבע את סמכויותיו, והחלטה זו תימסר מיד למפקח.

(5) בתתו פס"ד על פירוק רשאי בית המשפט למנות מפרק, אחד או יותר, ומזמן לזמן רשאי הוא להחליפו, לפטרו או לצרף אליו מפרק אחר.

סעיף 198. ניתנה החלטה על פירוק חברת מניות ומינוי מפרק זמני בעבודה, יקבל מפרק החברה או המפרק הזמני על עצמו את השמירה וההשגחה על כל הנכסים שבבעלות החברה.

סעיף 199. (1) לבקשת המפרק רשאי בית המשפט לתת החלטה המסמיכה את המפרק לשים ידו על כל הנכסים השייכים לחברה, נכסים אלה יימסרו למפרק בביצוע ההחלטה האמורה.

(2) לאחר מתן החלטת הפירוק רשאי בית המשפט לתת החלטה שבה יצווה על כל חייב, נאמן, בא בוח, בנק, נציג או פקיד לשלם למפרק, למסור לו או להעביר אליו לאלתר, בעת מינויו, את כל הכספים הנכסים, הספרים והמסמכים שברשותו ואשר נראה כי הם נוגעים לחברה.

(3) יראו את החלטת בית המשפט, שהוצאה לכל חייב, כראיה חותכת לכך שהסכום האמור בה או הסכום שניתנה החלטה על השלמו, אמנם מגיע, תוך שימת לב לזכוה הערעור.

(4) כל הדברים הנזכרים בהחלטה ייחשבו לנכונים ויהולו על הכל ואף בכל ההליכים האחרים.

(5) בית המשפט רשאי לקבוע תקופה או תקופות שבהן חייבים הנושים לאמת את חובותיהם או הביענותיהם, ואם לאו - ישלל מהם חלקם בחלוקה שתיעשה לפני אימות חובות אלה.

(6) בית המשפט יסדיר את זכויות החייבים בינם לבין עצמם ויחלק כל יתרה לזכאיהם לה.

סעיף 200. (1) המפרק רשאי להגיש כל תביעה ולנקוט בכל הליך תוקף גמל החברה או מטעמה, לגבי נכסים השייכים לה למטרות ביצוע פירוקה ומימוש זכויותיה.

(2) הוא רשאי להגן ולהתקדם כצד בתביעות ובהליכים תובענים לנכסי החברה ואיגברותיה.

(5) הוא רשאי לעסוק בפעולות החברה במאבי הדרישה לפירוקה, לנהל את עניניה ולמשש את נכסיה וחלוקותיה.

(4) כן רשאי הוא למנות עו"ד או בא-כוח אחר שיפוער לו במליון הונטריון.

(5) כל נוסח או היתר מסויים להגיש בקשה לבית המשפט אודות השתמשו על המפרק בסמכויותיו אלה, והחלטה בית המשפט במקשה זו היא סופית.

סעיף 201. (1) חוץ הנושעים מתאריך מינויו הליך המפרק לחזמין את נושי החברה וחייביה לאסיפה, כל צד מהם לתוד ובנוכחות המפקח, כדי לקבוע אם יש למנות וועדה ביקורת שהשתתף בעבודתה עם המפרק, ואת שמות אנשיה.

(2) בהתאם לקביעותיהם של הנושים או החייבים רשאי המפרק לבקש מבית המשפט למנות וועדה ביקורת שתעזור לו. אז רשאי בית המשפט למנות וועדה זו.

סעיף 202. (1) המפרק ישלם את הכספים שיקבל לחשבון החברה שבפירוק. בבנק שייקבע ע"י בית המשפט, בצורה ובמועדי שיקבע, אין הוא רשאי להפקיד בבנק לחשבון הפרטי מספיה שהוא מקבל בתור מפרק.

- (2) המפרק ישלח לביח המשפט ולמפקח חשבון על הכספים שהוא מקבל ומשלם כמפרק, במועדים שייקבעו, וחשבון זה יאשר ע"י רואה-החשבון של הפירוק וע"י ביח המשפט או המפקח.
- (3) המפרק ינהל ספרים מסודרים ופנקסים, וכל נושה או חייב רשאים לעיין בהם בהשגחת ביח המשפט.
- (4) בניהול נכסי החברה וחלוקתם לנושים, חייב המפרק להחשב בכל הוראה שניתנה בהחלטת הנושים או החייבים באסיפה כללית, או בהחלטת ביח המשפט.
- (5) המפרק רשאי להזמין את הנושים או החייבים לאסיפות כלליות, כדי לוודא את רצונם והוראותיהם.
- (6) המפרק רשאי לבקש מביח המשפט שיחליט בכל בעיה הנוצרת תוך כדי הפירוק, והחלטתו בה תהיה סופית.
- (7) בשים לב להוראות חוק זה, ישחמש המפרק בשיקול בניהול נכסי החברה וחלוקתם לנושים.
- (8) אדם שנפגע מפעולה כלשהי של המפרק או מהחלטה שניתנה על ידו, רשאי להגיש בקשה לביח המשפט בענין זה. ביח המשפט רשאי לאשר, לבטל או לתקן פעולה או החלטה זו בהתאם לדעתו, והחלטתו תהיה סופית.

סעיף 203. היו נכסי החברה בלתי מספיקים לסילוק חובותיה, רשאי ביח המשפט לתת החלטה אודות תשלום ההוצאות שהוצאו תוך כדי הפירוק, לרבות שכר המפרק, מחוץ נכסי החברה, ותינתן להן זכות בכורה.

סעיף 204. עם השלמת הפירוק, יתן ביח המשפט החלטה על היסול החברה ויראו אותה המפורקת מיום החלטה זו. המפרק ימסור החלטה זו למפקח לשם פרסומה בעתון הרשמי ובשני עתונים יומיים. החרשל המפרק בניצוץ האמור תוך 14 יום מאריך מחן ההחלטה, ייקנס בסכום של חמישה דינאר עבור כל יום שבו נמשכת התרשלותו.

סעיף 205. החלטות ביח המשפט וצויו שניתנו בהתאם להוראות פרק עשירי זה, יבוצעו כדרך ביצוץ הוראות אחרות.

סעיף 206. בשים לב להוראות פרק זה בענין כמה החלטות סופיות, הרי כל החלטה אחרת שניתנה ע"י בית המשפט לפירוק חברה, או תוך כדי כך, נידחת לערעור בפני בית דין לערעורים, בהתאם לכללים ולתנאים שהותוו לערעור בפקודת הפרוצדורה האזרחית שבתוקף.

הוראות כלליות לפירוק

סעיף 207. (1) העתק מהחלטת הפירוק יישלח למפקח ויפורסם בעתון הרשמי ובעתון יומי תוך שבעה ימים מתאריך מתן ההחלטה.

(2) יש לציין בכל מסמכי החברה, תחת שמה, כי היא בפירוק.

סעיף 208. (1) כל פעולה בנכסי החברה, העברה של מניותיה, או שינוי במעמד חבריה, שנעשו לאחר תחילת הפירוק, ייחשבו לבטלים, כל עוד לא קבע בית המשפט אחרת.

(2) כל עיקול, ביצוע או הליך שנעשה בנוגע לרכוש החברה או לנכסיה, לאחר תחילת הפירוק, ייחשב לבטל, וחהא מטרתו אשר תהא.

(3) מי שיצא זכאי בדין, לא יחזיק ברשותו רכוש ונכסים של החברה, שהוטלו עליהם עיקול או הוצאה לפועל לפני תחילת הפירוק, אלא אם הביצוע הושלם לפני תחילת הפירוק.

(4) נמסרה לפקיד ההוצאה לפועל, לפני מכירת הנכסים המעוקלים או לפני השלמת עיסקת ההוצאה לפועל, הודעה בדבר מינוי מפרק זמני או בדבר מתן החלטת פירוק, ימסור פקיד ההוצאה לפועל למפרק את הנכסים המעוקלים או הנכסים שקיבל מהחברה, והוצאות ההוצאה לפועל יהיו חוב (בעל זכות) בכורה על אותם נכסים.

(5) כל משכנתא על ספקל החברה או על נכסיה, שנוצרה תוך ששה תודשים מתאריך תחילת הפירוק, תיחשב לבטלה, אלא אם הוכח שביכולתה של החברה לפרוע את תובותיה קיד לאחר יצירת המשכנתא.

(6) כל העברה, משכון או מכירה של סחורות, חשלים או ביצוע, או כל התנהגות או פעולה אחרת, הנוגעים לנכסים ואשר בוצעו ע"י החברה או עמה לאחר תאריך היווצרותה של סיבת הפירוק - ייחשבו לבטלים ולהליכי הונאה כלפי נושי החברה.

סעיף 209. (1) החובות דלקמן יועדפו על פני כל החובות האחרים במשך הפירוק וישולמו לפניהם:

- א. כל המיסים וארנונות העיריה והממשלה.
- ב. כל סוגי השכר והמשכורות המגיעים לכל פקיד או עובד בחברה.
- ג. כל סוגי השכר והפיצויים המגיעים לכל פועל או עובד בחברה.
- ד. כל דמי השכירות המגיעים לכל משכיר עבור מקרקעין שהושכרו לחברה.

(2) החובות האמורים יושוו זה לזה ויסולקו במלואם, אלא אם כן לא יספיקו נכסי החברה כדי תשלום כולם. במקרה זה יופחתו החובות יחסית שווה בשווה. החובות האמורים ישולמו מיד לאחר קבלת הסכומים הדרושים להוצאות הפירוק, ותהא להם זכות בכורה על פני הביעות של בעלי שערי - חוב בהחאס למשכנתא.

סעיף 210. (1) עשה כל מייסד בחברה, חבר במועצת מנהליה, מנהל, פקיד בה, או המפרק, שימוש לרעה בכספים או בנכסים כלשהם השייכים לחברה, השאירם ברשותו או נעשה חייב בחשלומו או אחראי להם - רשאי בית המשפט להטיל עליו את החזרתם לחברה בצירוף ריבית חוקית, ותשלום פיצוי מצידו בעבור חטאו, בנוסף לכל אחריות פלילית.

(2) נתגלה כי החברה שבפירוק לא ניהלה ספרי חשבונו מסודרים תוך השנחיים שקדמו לתאריך תחילת הפירוק, יראו כל חבר מחבדי הנהלחה וכל פקיד בה, אשר נטל חלק ביודעין בהחשלותה של החברה או קשר קשר לכך, כאילו ביצע פשע שדינו מאסר לשנה אחת.

(3) נתגלה תוך כדי הפירוק כי כמה מפעולות החברה נעשו לשם הונאת נושי החברה, רשאי בית המשפט לראות כל חבר במועצה המנהלים, בעבר או בהווה, שהשתתף בהנהלת פעולותיה כשהוא יודע זאת, כאילו הוא חייב אישית בכל חובות החברה והתחייבויותיה, או באיזה שהוא (חוב) מתוכם, כפי שורה בית המשפט בלי לקבוע את גודל) התחייבותו.

סעיף 211. (1) לא נסתיים הפירוק תוך שנה מתחילתו, ישלח המפרק למפקח פירוט הכולל את הפרטים הנוגעים להליכי הפירוק ואת המצב שהגיע אליו.

(2) כל נושה או חייב של החברה רשאי לעיין בפירוט זה, ואם נתברר ממנו או מפירוט כיו"ב, כי ברשות המפרק סכום כלשהו מנכסי החברה, שאיש לא חבע או שלא חולק זה ששה חודשים לאחר קבלתו, חייב המפרק להפקידו לאלתר ע"ש החברה שבפירוק, בבנק שיקבע המפקח.

(3) כל אדם הטוען שמגיע לו כל סכום שהופקד בבנק רשאי לבקש מבית המשפט שיחליט על חלום הסכום לזכותו, אם הוכיח את זכותו, הניזוק רשאי לערער על החלטת בית המשפט לחלום או לאי חלום.

סעיף 212. (1) הוראות פרק עשירי זה יחולו, בהתאם לשינוי שיחייבו הנסיבות, על כל חברה שנרשמה בממלכה לפי חוק זה או חוקים קודמים שבוטלו, ועל חברות חוץ שיש להן נכסים בממלכה, בין אם הן רשומות בה ובין אם לאו.

(2) כל חבות החייבת ברישום, בהתאם להוראות חוק זה או חוקים קודמים שבוטלו, ולא נרשמה, מותר לפרקה באמצעות בית המשפט, לבקשת המפקח או התובע הכללי.

פרק אחד עשר
פיקוח הממשלה

סעיף 213. השר והמפקח רשאים לפקח על חברות מניות בכל הנוגע לביצוע הוראות חוק זה, התקנות המוצאות לפיו ותקנות החברה. בכל עת רשאים הם להטיל על רואה החשבון של החברה, או למנות רואה חשבון אחר, על חשבון החברה, לבצע בדיקת חשבונותיה, רישומיה ושאר פעולותיה.

סעיף 214. (1) השר רשאי למנות אדם אחד או יותר, או רואה חשבון מוסמך, לחקור את פעולותיה של חברה כלשהי ולהגיש לו דו"ח עליהן, וזאת בהתאם לבקשת בעלי מניות שברשותם 20 למאה ממניות החברה, או בהסתמך על סיבות סבירות שהשר ישובנע בהן, לפי המלצת המפקח. השר יקבע את גודל השכר שיינתן לו או להם על חשבון החברה תמורת המאמץ שיושקע.

(2) הממונים על ידי השר למטרה זו, רשאים לעיין בכל רשימות החברה, ספריה, מסמכיה וניירותיה וכן רשאים הם להציג שאלות לפקידיה ולרואי החשבון שלה.

(3) גילתה החקירה, בי נעברה עבירה כלשהי המהווה פשע שהחוק מעניש עליו, רשאי השר להעביר את העניין למשפט.

(4) השר רשאי לדרוש מבעלי המניות, הנזכרים בסעיף משנה (1), מתן ערבות, שלא תעלה על מאה וחמישים דינאר, תמורת הוצאות החקירה.

סעיף 215. המפקח רשאי לעיין בעצמו, או באמצעות פקידים הממונים על ידו למטרה זו, ברשימותיה של כל חברה, ספריה, מסמכיה וניירותיה, ועל מועצת המנהלים לתת את כל ההקלות הדרושות לשם כך.

סעיף 216. (1) מועצת מנהלי החברה תבנס את האסיפה הכללית במועדים שנקבעו בתקנות החברה ובחוק זה.

(2) לא כינסה המועצה את האסיפה הכללית, או פיגרה בכך, רשאי המפקח, לאחר מסירת הודעה למועצת

המנהלים ואי היענות להודעה זו, לכנס את האסיפה הכללית ולערוך את סדר היום. כל הוצאות ההזמנה יהיו על חשבון החברה.

סעיף 217. כל בעל מניות רשאי לעיין בידיעות ובכסמכים השמורים אצל המפקח, ולקבל העתק מאושר של כל אחד מהם תמורת תשלום האגרה הקבועה בחקנות שהוצאו בתוקף חוק זה.

סעיף 218. (1) נחברד למפקח כי חברה מניות חדלה מעיסוק בפעולותיה לתקופה העולה על שנה, רשאי הוא לדרוש ממנה תשובה, תוך חודש אחד, בענין הפסקת פעולה. לא השיבה החברה, או השיבה תוך התקופה (האמורה) אולם המפקח לא שוכנע באמינות תשובתה כאילו לא חדלה (מפעולותיה), רשאי הוא לבקש מהשר למחוק את רישומה מהפנקס. שוכנע השר בכך - יתן החלטת על מחיקת רישומה ויודיע על כך בעתון הרשמי. אחריותו של כל חבר מחברי מועצת המנהלים, ושל כל מנהל או פקיד בחברה, חשאר בעינה - אם יש אחריות כזאת - ומותר להוציאה אל הפועל נגדם, כאילו החברה לא נמחקה. אין בסעיף זה כדי לפגוע בסמכותו של בית המשפט לפרק חברה ששמה נמחק מהפנקס.

(2) מי שנפגע עקב המחיקה רשאי לערור בפני בית המשפט על החלטת המחיקה, תוך תקופה של שלושה חודשים מתאריך פרסום הודעת המחיקה בעתון הרשמי. שוכנע בית המשפט כי בעת מחיקת החברה מהפנקס עסקה זו בפעולותיה, או כי הצדק חייב החזרת שמה לפנקס, יתן החלטת על כך, ואז יראו את החברה כאילו המשיכה להתקיים ולא נמחקה. העתק מהחלטת זו יישלח למפקח לשם ביצועה ופרסום תמציתה בעתון הרשמי.

פרק שנים-עשר

חברות-חוק

סעיף 219. (א) כל חברה מניות זרה או גוף זר העוסקים בפעולות מסחריות, לא יעסקו בכל פעולה בממלכה, כל עוד הם אינם רשומים בהתאם להוראות חוק זה.

(ב) על כל עבירה על הוראות סעיף זה צפויה החברה לקנס שלא יעלה על 250 דינאר.

סעיף 220. בקשת הרישום תוגש למפקח בצירוף הפרטים והמסמכים דלקמן:

- (1) העתק מאושר מתזכיר התאגדותה ותקנותיה הפנימיות, או כל מסמך אחר שלפיו הוקמה והמפרט את אופן ייסודה.
- (2) ראיות כלשהן המוכיחות, כי קיבלה את הסכמת החוגים המוסמכים בממלכה, לעסוק בעבודה ולנצל את ההון הזה שבחוכה בהתאם לחוקים, תקנות והוראות כלשהם של ממלכת ירדן שהם בעלי תוקף.
- (3) רשימה הכוללת את שמות חברי מועצת מנהליה ונתינותו של כל אחד מהם.
- (4) העתק מאושר מכתב ייפוי הכוח, שלפיו מייפה החברה את כוחו של אדם, המתגורר בדרך-כלל בממלכה, לבצע את פעולותיה ולקבל מכתביה והודעות מטעמה.
- (5) כל פרטים או ידיעות אחרות שהמפקח יראם הכרחיים.
- (6) בקשת הרישום תיחתם בפני המפקח או בפני נוסריון ע"י האדם שנשלח מטעמה לייצגה ולבצע את כל פעולותיה.

סעיף 221. המפקח ימסור לשר את בקשת הרישום חברה החוץ, בצירוף המסמכים, הפרטים האחרים וחוות דעתו. השר רשאי להסכים או לסרב לרישום החברה האמורה.

סעיף 222. במקרה של הסכמת השר, יושלמו, לאחר גביית האגרות התוקנות, הליכי הרישום והפרסום בעתון הרשמי, בהתאם לכללים שנקבעו לחברות ירדניות, וינהגו לפי אותה הפרוצדורה אם יחול שינוי כלשהו בפרטים ובמסמכים האמורים בסעיף 220 דלעיל.

סעיף 223. החברה תגיש למפקח, תוך שלושה חודשים מסיום כל שנה כספים, דו"ח על פעולותיה והעתק ממאזנה כשהוא מאושר ע"י רואי-השבון חוקיים. המפקח רשאי לעיין בעצמו בפנקסי החברה ובכל מסמכיה אם ימצא זאת לנחוץ.

סעיף 224. על החברה לפרט בבהירות, בכל רשימותיה ומסמכיה, את שמה ושם הארץ שבה נוסדה.

פרק שלושה-עשר

ע ו נ ש י ם

- סעיף 225. (1) העונשים המפורטים בפקודת החוק הפלילי לגבי פשע של הונאה, יחולו על כל המעז לבצע מעשים אלה:
- א. הוצאת מניות או מסמכיהן הזמניים או הסופיים, מכירתן לבעליהן והצעתן להעברה מיד ליד, לפני מתן החלטת ההסכמה לייטוד החברה ואישור תקנותיה או מתן רשות להגדלת הונה לפני הפרסום בעתון הרשמי.
 - ב. הוצאת איגרות חוב והצעתן להעברה מיד ליד לפני מועדן, בניגוד להוראות חוק זה.
 - ג. ניהול רכישות צורניות של מניות או קבלת השלום עבור הרכישה באופן דמיוני או בלתי אמיתי.
 - ד. פרסום עובדות כוזבות ע"מ למשוך את הציבור לרכישת מניות או איגרות חוב.
 - ה. עריכת מאזן בלתי מתאים למציאות או מסירת ידיעות בלתי נכונות בו, בדו"ח מועצת המנהלים או בדו"ח רואי החשבון, מסירת ידיעות בלתי נכונות לאסיפה הכללית או הסתרת ידיעות זהטברים שיש להזכירם לפי החוק, וזאת על מנת להעלים את מצבה האמיתי של החברה מפני בעלי המניות או הנוגעים בדבר.
 - ו. חלוקת רווחים צורנית או בלתי מתאימה למצבה אמיתי של החברה.
 - ז. הגשת דו"חות בלתי מתאימים למציאות או דוח"ות שהושמטה מהם האמת במזיד על מנת להטעות את הנוגעים בדבר, אותם העונשים יחולו על שותף ומחזק.

(2) ביצעה חברה מניוח ציבורית או פרטית עבירה
נגד הוראות החוק, חיעוש בקנס של לא פחות ממאה
דינאר ולא יותר משלוש מאות דינאר.

סעיף 226. רואי חשבון העוברים על הוראות חוק זה, במטרה לגרום
נזק לחברה שהוטל עליהם לבדוק את חשבונותיה, או
ע"י הגשת דו"חות או פרטים בלתי מתאימים לאמינות
החשבונות שבדקו - יראו אותם כאילו ביצעו פשע שד"נים
בעטיו - מאפר של לא פחות משהה הודשים, או קנס של
לא יותר ממאה דינאר.

סעיף 227. בחקנות המוצאות בהחאם לחוק זה ייקבעו הקנסות שיגבו
על העבירות המבוצעות בניגוד לר-אותיה או בניגוד
לחקנותיה.

הוראות שונות

סעיף 228. מועצת השרים, בהסכמת הוד מלכותו, רשאית להוציא מזמן
לזמן תקנות הדיושות לביצוע הוראות חוק זה, באופן
כללי ולמטרות דלקמן באופן מיוחד:

(1) קביעת האגרות שיש לגבותן בעת ביצוע כל הוראה
מהוראות חוק זה.

(2) עריכת הספסים הנוגעים לחזכיר החתאגדות ומסמכים
אחרים הדיושים בהחאם לחוק זה.

(3) תקנות הפרוצדורה שיש לנהוג לפיהן ביחד לחוק
זה.

סעיף 229. החל מכניסת חוק זה לתקפו בטלים:

(א) 1. ההוראות הנוגעות לחברות, המצויות בחוק
המסחרי העותומני ובתיקוניו.

2. חוק רישום חברות לשנת 1927 ותיקוניה.

3. החוק הפלשתינאי הכולל של דיני החברות
מס' 18 לשנת 1929 ותיקוניה.

4. תיקודה הפלשתינאית הכוללת של דיני השותפויות
מס' 19 לשנת 1930.

5. חוק מס' 10 לשנת 1963, המתקן את חוק החברות מס' 33 לשנת 1962.

6. קביעות והוראות של חוקים ותקנות כלשהם שבניגוד להוראות חוק זה.

(ב) למרות ביטול החוקים הפלשתינאיים הנזכרים בפסקה משנת 3 ו-4 לסעיף זה, הרי כל חברה או מוסד שהיו קיימים בפלשתינה עד 15.5.48, ימשיכו להחזיקים למטרות התדיינות משפטית, פרעון החייבויותיהם או גביית הזכויות שנוצרו בפלשתינה לפני אותו התאריך.

סעיף 230. ראש הממשלה להשרים, כל אחד בתחום סמכויותיו, מכונים על ביצוע הוראות חוק זה.

14.4.1964

(-) מוחמד בן סלאל

ראש הממשל ושר החוץ וההסברה בפועל חוסין בן נאצר	שר הפנים צאלח אלמג'אלי	שר מדינה לענייני ראשות הממשלה ושר ההגנה עבד אלקאדר אלצאל
שר החינוך והתרבות בשיר אלצבאג	שר המשפטים חסן אלכאיד	שר הסעד העבודה והפיתוח אמין יונס ונלחוסייני
שר החקלאות כאמל מוחי-אלדין	שר האוצר והכלכלה הלאומית	שר התחבורה עבד אלמג'יד מורחדא
	שר העבודות הציבוריות עבד אללטיף אלענבתאוי	שר הבריאות צאלח ברקאן

חוק מס' (16), 1955*
 חוק מלאכות ותעשיות
 (قانون العمل والتجارة)

- שם החוק ותחולתו
1. חוק זה ייקרא (חוק מלאכות ותעשיות לשנת 1952) ויחול על אזורי העיריות כחום חודש מיום פרסומו בעתון הרשמי.
- הגדרות
2. למונחים ולמילים בחוק זה יחיו הפרושים המוקצים להם מטה אלא אם ענין הכתוב יחייב אחרת.
- "רשות מתן רשיונות" - שר הבריאות או מי שהסמיכו בכחב או הרופא העירוני באזור שיפוטו.
- "מלאכה מסוייגת" - כל מלאכה או עסק הרשומים בטורספת לחוק זה או שהתרוספה אליה לאחר שבן לפי החלטה שתינתן בהתאם לסעיף (7).
- "רוכל" - כולל כל אדם אשר:
- א. מוכר או מביע למכירה סחורה או מרכולת או עוסק במלאכה או בעסק ברחוב או במקום ציבורי ללא מקום קבוע.
- ב. עובר ממקום למשנהו, פוקד את כחי הזולת כדי למכור או להציע למכירה סחורה או מרכולת או עוסק במלאכה או בעסק דרך רוכלות.
- "אזור עירוני" - אזור מוגנה מקומית.
- "מועצה ציר" - מועצה מקומית מורכבת בהתאם לחוק המועצות המקומיות.
- "מושל" - מוחאפז, ממונה על המחוז או מנהל המועצות המקומיות.
- * פורסם בעתון הרשמי מס' 1131 מיום 17/12/55 וחוקן לפי חוק מס' 9 לשנת 1963 (סעיפים 2,4,6,9,14,15,17) חוק מס' 82 לשנת 1966 (הסעיפים 2,15).

ביצוע החוק

3.

שר הבריאות רשאי באישור הממשלה להכריז על ביצוע הוראות חוק זה, בצו שיפורסם בעתון הרשמי, בכל אזור שאינו אזור עירוני, כן רשאי הוא להגביל בצו האמור את ביצוע הוראות חוק זה למלאכה מסוייגת אחת או יותר.

חובת קבלת רשיון לעסוק במלאכה מסוייגת

4.

לא יעסוק אדם במלאכה מסוייגת באזור שחוק זה חל עליו, אלא אם כן יש לו רשיון שהוצא לגבייה ע"י רשות מתן רשיונות, אך אם המלאכה המסוייגת היחה מן המלאכות הנזכרות בסוג שני או בסוג שלישי בטבלא המצורפת לחוק זה, יש לקבל - במקרה הראשון - בנוסף לאישור רשות מתן רשיונות את אישורו של מנהל הבטחון הכללי או מי שהסמיכו בכתב, ובמקרה השני את אישורה של המחלקה הוטרינרית.

טופסי הרשיונות ותנאיהם

5.

1. הרשיון יינתן על גבי הטופס ולפי התנאים שנקבעו.

2. הרשיון יהיה בר תוקף לשנה אחת המתחילה באחד באפריל של כל שנה והמסתיימת ב-31 במרץ של השנה הבאה אחריה. האגרה תשולם עבור שנה או עבור ששה חודשים אם התקופה שנותרה מן השנה לא תעלה על ששה חודשים.

3. בעל הרשיון אינו רשאי להעבירו לאחד, ואם בקש להעביר את מלאכתו ממקום למשנהו או אם חל שינוי במקום שבו עוסק במלאכתו תיב הוא לקבל רשיון חדש.

4. יש להציג את הרשיון במקום בולט בבית המלאכה המפורט בו.

5. עבור כל רשיון השולם אגרה לפי השיעור המפורט בטבלה המצורפת לחוק זה.

6. האגרות המשחלמות באזור עירוני ישולמו למועצת העיר או למועצה המקומית, אבל האגרות המשחלמות באזורים אחרים ישולמו לאוצר.

מתן רשיונות והתנאים בתנאים מיוחדים

6. שר הבריאות או מי שהסמיכו בכתב, הרופא העירוני באזור שיפוטו ומנהל הבטחון הכללי רשאים, בהתאם לסעיף 4 לחוק זה, לסרב לאשר מתן רשיון לעסוק במלאכה מסוייגת כלשהי או להתנות מלאכה מסוייגת בתנאים מיוחדים לשם שמירה על טובת בריאות העם והשלווה הכללית.

תיקון הטבלה

7. שר הבריאות רשאי, באישור הממשלה, לקבל החלטות על הוספת כל מלאכה לרשימת המלאכות המסוייגות המפורטות בטבלה המצורפת לחוק זה, או על הגדלת או הפחתת האגרות המוטלות על כל מלאכה מאותן המלאכות או על הכנסת שינויים ברשימת המלאכות או באגרות עבור כל אחת מהן.

זכות הכניסה

8. 1. אנשים אלה רשאים להיכנס בכל עת לכל מקום שהוצא לגביו רשיון לעסוק במלאכה מסוייגת, כדי לוודא אם נעשתה בו פעולה כלשהי הנחשבת לעבירה על הוראות חוק זה:

א. המושל האדמיניסטרטיבי או מנהל כל משרד ממשלתי או כל פקיד שהוסמך על ידם בכתב.

ב. רופא או מפקח משרד הבריאות או הרופא העירוני.

ג. פקח עיריה שמועצת העיריה הסמיכה אותו או צוותה עליו בכתב לגבי המקומות הנמצאים בתוך אזור העיריה או המועצה המקומית.

ד. מפקד האזור או שוטר שהוסמך לכך בכתב.

ה. פקיד וטרינרי ממשרד החקלאות או ממועצת עיריה, לגבי המקומות המפורטים בסוג ג' בטבלר המצורפת לחוק זה.

2. יש לציין בהרשאה הכניסה בכתב, הניחנה לפי סעיף זה, את המקומות או סוג המקומות שמוחר להיכנס אליהם.

3. אם הייתה לאדם, הזכאי לפי הפיסקה הנ"ל להיכנס למקומות המורשים לעסוק במלאכה מסוייגת בהם, סיבה סבירה להניח שעוסקים במלאכה מסוייגת ללא רשיון במקום שחלות עליו הוראות חוק זה, רשאי הוא להיכנס לאותו מקום בכל עת כדי לוודא זאת. במקרה של בית מגורים שומה עליו לקבל פקודה משופט שלום או מפרקליט המדינה המרשה לו להיכנס לאותו מקום.

עבירות
ועונשים

9. 1. כל העושה, באזור שחל עליו חוק זה, אחד מהדברים הבאים - דינו מאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים או קנס שלא יעלה על 50 דינארים או שני העונשין כאחד:
- א. עסק במלאכה מסוייגת ללא רשיון.
- ב. עבר על הוראה מהוראות פסקאות (3-4) לסעיף (5) לחוק זה.
- ג. הציע למכירה מזון הניתן לזיהום כשהוא גלוי או העבירו לשם מכירה ללא כיסוי או מבלי למלא אחרי כללי הנקיון או ההוראות הסניטריות לשם שמירת מזון מזיהום.
- ד. הציע למכירה מזון קלוקל אינו ראוי לאכילה או חסר יסודות תזונתיים.
- ה. הציע למכירה משקה מזיק לבריאות או הציגו בכלים לא נקיים.
- ו. לא שמר על נקיון מושלם במסומוח. במפעלים או במוסדות אשר בהם הוא עוסק.
- ז. עשה, לגבי המלאכה שעוסק בה, מעשה הנוגד את כללי הבריאות או המפר את הסדר הציבורי או את הבטחון הכללי.
- ח. אינו מקיים חנאי מתנאי הרשיון או כל חנאי קבוע אחר.

2. אם העבירה הייתה בשל אי קבלת רשיון, על בית המשפט לצוות על סגירת המקום שבו נעשתה העבירה עד שמפעילו יקבל אישור לעסוק באותה מלאכה, אך במקרים אחרים על בית המשפט לצוות על סגירת המקום זמנית לתקופה שתיראה לפי סוג וזכוּב העבירה ומידת הנזק שנגרם או שעלול להיגרם בעקבותיה.

3. אם העבירה נשנתה יוכפל העונש ובית המשפט רשאי לצוות על סגירת המקום שבו נעשתה העבירה לצמיתות או זמנית לתקופה שתיראה.

10. צווי סגירת המקום עד מתן פסק-הדין

1. אם יוחסה לאדם אחת מהאשמות המפורטות בסעיף הקודם, רשאי המושל האדמיניסטרטיבי אשר המקום נמצא בתחום שיפוטו - לפי בקשת רופא משרד הבריאות - לצוות על סגירת המקומות זמנית, כולם או מקצתם, שבהם עוסק במלאכה האדם שיוחסה לו אשמה עד שביית המשפט יפסק באותה אשמה.

2. צו סגירה זמנית יוכל לכלול הרשאה למטרה למקום הנזכר בו ולהוציא מתוכו או לחתום כל סחורה הנמצאת בו ולנקוט בצעדים שייראו לה דרושים להבטחת ביצוע הצו.

11. עונש אי-ציות לצו סגירה המקום

אדם העוסק במלאכה מסוייגת במקום שהוצא צו על סגירתו באופן זמני או בלתי זמני, והיה אותו צו בר תוקף לגבי אותו מקום, דינו - קנס שלא יגלה על מאחיים דינארים או מאסר לתקופה שלא תגלה על ששה חודשים או שני העונשין כאחד.

12. החלטות

שר הבריאות רשאי, באישור הממשלה, לקבל החלטות הקובעות את התנאים שלפיהם עוסקים במלאכה מסוייגת ולקבוע באותן החלטות:

1. דרישות הבנוי הנחוצות למקומות המשמשים לעסוק במלאכה מסוייגת והחקנה המבשירים הדרושים בהם לשם שמירה על בטחון העובדים והציבור.

2. אמצעי הזהירות שיש לנקוט בהם להחזקתם ואיחסונם של חומרים מחלקחים או חומרי פיצוץ או חומרים מסוכנים אחרים.

3. התנאים הסניטריים שלפיהם עוסקים במלאכה מסוייגת.

13. אי פגיעת חוק זה המשחלמות ע"פ חוקים אחרים

הוראות חוק זה אינן באות לפגוע באחריותו של אדם לשלם כל מס או אגרה ומשחלמים על פי הוראות חוק זה או חוק בולי הכנסה.

14. איסור העסקת מי שלא עבר בדיקה רפואית

1. אין להעסיק אדם במלאכה מסוייגת או תעשייה מסוכנת או מזיקה לבריאות מאלה הנזכרות בסעיף משנה (2) לסעיף זה ואשר פורטו בטבלה המצורפת לחוק זה. כן לא יורשה אדם לעסוק בהן בחור מנהל או פועל אלא לאחר שעבר בדיקה רפואית וקיבל תעודה מאושרת ע"י הרופא הבודק המוכיחה שהוא בריא בגופו ואינו לקוי במחלה מדבקת ומסוגל לאותה עבודה.

2. הוראות סעיף זה יחולו על המלאכות והתעשיות המפורטות בטבלה המצורפת לחוק זה.

סוג ראשון: 1-5, 10-14, 17, 21, 23, 24, 30, 48, 47, 39-45 ו-50.

סוג שני: 1-5 ו-14.

סוג שלישי: 2, 4, 7 ו-9.

3. צורת התעודה הרפואית כדלקמן:

	שם ושם משפחה	1.
	גיל	2.
	מקצוע	3.
	תאריך	4.
	מקום	5.
	הערות בנוגע למחלות אלה:	6.
	א. מחלות מדבקות קשות	
	ב.	
	ג.	
	ד.	
	ה. שחפת	
	סיכום
	אזור תאריך
	הרופא הממשלתי

4. הבדיקה הרפואית תיעשה בלשכות הבריאות אחת לששה חודשים, בראשיתם של חודשי אפריל ואוקטובר בכל שנה.

5. העובר על הוראות סעיף זה ולא קיבל התעודה הרפואית הנזכרת בו - דינו מאסר לתקופה שלא העלה על שבוע ימים או קנס שלא יעלה על עשרה דינארים או שני העונשין כאחד.

15.	לשם סיווג המלאכות וההעשיות הנזכרות בסבלה המצורפת לחוק זה יוועץ המושל האדמיניסטרטיבי עם הפקידים המוסמכים במוחאפזה, במחוז או בנפה, והחלטתו על הסיווג תהיה סופית.	סיווג סובי המלאכות וההעשיות
-----	--	-----------------------------

ביטול 16. חוקים אלה בטלים:

1. חוק הסדרת המוסדות הציבוריים והתעשיות המסוכנות והמזיקות לבריאות, מס' 19 שנת 1938, שפורסם בעתון הרשמי מס' 590 מיום 1.3.38, וכל מה שהוסף אליו בחוק שפורסם בעתון הרשמי מס' 695 מיום 29.12.40 וכל השינויים שהוכנסו בו וכל התקנות שהותקנו לפיו (ירדני).
2. פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן) שפורסמה בקובץ הפקודות הפלשתינאיות, שנת 1933, פרק (143) וכל השינויים שהוכנסו בה וכל התקנות שהותקנו לפיה (פלשתינאית).
3. כל חקיקה ירדנית או פלשתינאית שהוצאה לפני חקיקת חוק זה במידה והיא נוגדת הוראות חוק זה.

ביצוע 17. ראש הממשלה, שרי הפנים, המשפטים, החקלאות והבריאות ממונים על ביצוע חוק זה.

23.12.1952

ה ס ב ל

סוג ראשון

מלאכות ותעשיות הנוגעות לבריאות העם

האגרה הקבועה דינאר	האגרה הקבועה (פלשתינאי) דינאר	האגרה הקבועה (ירדני) דינאר	
			1. מאפיות וחנוריים הציבוריים:
4	6	2	סוג ראשון
2	3	1	סוג שני
1	1		סוג שלישי
			2. מחסני קרור:
4	8		סוג ראשון
2	4		סוג שני
			3. בתי תרושח לממחקים, ריבות, חלוח, פירות, משומרים ובצק
2	4	2	
			4. בתי תעשייה גליוחה, החסנתן ומכירה משקאות קלים:
4	8	1	סוג ראשון
2	4		סוג שני
			5. חנויות למכירה דגים
1	2	1	

			6. טחנות קמח ודגן המופעלות בכוח מכני:
12	16	8	סוג ראשון
6	8	4	סוג שני
4	4	2	סוג שלישי
2	1	2	7. טחנות קמח ודגן המופעלות בכוח מים:
			8. מחסני דגן:
4	8	4	סוג ראשון
2	4	2	סוג שני
			9. חנויות מכולת:
4	6	2	סוג ראשון
2	3	1	סוג שני
1	1		סוג שלישי
			10. מקומות מיועדים למכירת פירות, ירקות, דברי מאכל והחסנתן:
2	3	2	סוג ראשון
1	2	1	סוג שני
6	6		11. בתי חרושה לאטריות
			12. בתי חרושה לקרח:
4	4	4	סוג ראשון
2	2		סוג שני
1	1	2	13. חנויות למכירת חלב, המאה, גבינה והוצרת חלב

			14. בחי בד ומחסני שמן:
4	4	2	סוג ראשון
2	2	1	סוג שני
2	2		15. בחי חרושת לכבושים
	1		16. חנויות למכירת עופות
2	4	1	17. מחסנים לדגים ובשר משומרים
2	2	2	18. מטבחים ציבוריים
			19. בחי חרושת לסודה (גזוז וקולה):
4	6	4	סוג ראשון
2	3		סוג שני
1	2		20. אמצעי הובלת בשר, דגים, קרח וחלב:
			21. בחי חרושת לתעשיית והכנת שמני מאכל ושומנים:
2			סוג ראשון
			סוג שני
			22. מחסני הספקת מים לציבור בצנורות לצרכי בית והעשיה:
	8		סוג ראשון
	4		סוג שני
			23. בחי חרושת לשימור בשר ודגים או הכנתם:
4	6		
			24. בחי זיקוק ובחי חרושת לסוכר ולפסולת הסוכר:
4	12		

4	6		25. בתי חרושת לשימור פירות וירקות
2	4	2	26. שווקים ציבוריים
2	4		27. בתי חרושת לתעשיית חומץ מלאכותי
4	2	4	28. בתי חרושת לבשמים
1	1	2	29. בתי חרושת לחימום צמר, שער או קנבוס, או משי וכן לניפוצים או סריגתם
			30. בתי חרושת לסבון המכתמשים בשומן בהמות או בכמני צמחים:
8	10		סוג ראשון
4	5		סוג שני
			31. בתי חרושת לחרס, רעפים, מרצפות, לפחם ומוזיקה
8	10	4	
			32. בתי חרושת ומחסנים לסיגריות, טבק, טומבק, טבק הרחה:
12	16	4	סוג ראשון
6	8		סוג שני
2	2	2	33. בתי חרושת לשעונה
24	24		34. בתי חרושת למלט
2	2	2	35. בתי חרושת לעמילן
4	4	4	36. חנויות למכירת בגדים משומשים
2	2	2	37. מצבעות
			38. מכבסות ציבוריות לגיהוץ וניקוי, מקומות ומחסני בגדים או בדים לצביעה, לכביסה או לניקוי
2	2	2	

39. כל החנויות והמקומות שלא הוזכרו
בטבלה זו ועוסקים בחעשיית, מכירת
החסנת, שימור או הכנת דברי מאכל:

2	4		סוג ראשון
1	2		סוג שני

40. מקומות לניקוי מעיים, הרחחת
קרביים, המסת השומן וחעשיית נאדים

2	2	2
2	4	2

41. בתי בורסקי

42. בתי מרקחת:

4	8	4
6	6	

סוג ראשון

סוג שני

43. מחסני חרופות:

12	12	4
8	8	

סוג ראשון

סוג שני

44. אטליוזים:

2	4	2
2	2	1

סוג ראשון

סוג שני

45. ספרים:

2	2	2
1	1	1

סוג ראשון

סוג שני

46. חנויות למכירת צמר ושער:

2	4	2
1	2	1

סוג ראשון

סוג שני

2	2	2
---	---	---

47. מקומות ליבוס עורות

	500 פילסים	200 פילסים	48. מוכרי כים
4	4	6	49. טכנאי שיניים
			50. מעבדות ציבוריות לפתולוגיה, לבקטריולוגיה ולכימיה:
6	8		סוג ראשון
4	4		סוג שני
4	4		51. בתי חרושת להכנת או העשיית אביזרי קישוט
6	8		52. בתי חרושת להכנת חומרים כימיים, תרופות ודברים
4	6		53. מכוונות חצץ
1	1		54. בתי חרושת להרהחת דם
6	8		55. מפעלי אלקלי
1	2		56. מפעלי הרהחת עצמות
1	2		57. מקומות שריפת עצמות
2	1		58. כבשני סיד
			59. מחסני זבל, לרבות מחסני חומרי צואה וזבל מלאכותי ובתי חרושת לזבלים
1	1		60. בתי חרושת לדבק
4	4		61. בתי חרושת למראוח
4	4		62. בתי חרושת לצבעים ולקה
4	6		63. בתי חרושת לנייר

			64. מחסני פסולת נייר, כוחנה, צמר ובולים
1	1		
			65. חנויות לבדיקת כושר הראייה ומכירת משקפיים אופטיים (2,500-5)
4	6		
			66. חנויות לחיקון ומכירת משקפיים (1,500-3)
2	3		
		1	67. רוכלים לדברי אוכל ושתייה
	500		פילסים

ס ו ג ש נ י

מלאכות וחשיות הנוגעות לבטחון הציבור ולסדר הציבורי

			1. בחי חרושת לבירה ובחי בד לשכה, אלכהול, חומץ ויהר המשקאות המשכרים או שכר
12	12	8	
			2. חנויות מורשות למכירת משקאות: סוג ראשון
12	12	4	
			סוג שני
8	8		
			סוג שלישי
4	4		
			3. בחי העשועים ובחי קולנוע: סוג ראשון
12	12	12	
			סוג שני
8	8	10	
			סוג שלישי
4	4		
			4. מסעדות, בחי קפה, מזנונים ובחי תה:
			סוג ראשון
6	6		
			סוג שני
4	4		
			סוג שלישי
2	2		

			5. בחי מלון, אכסניות ציבוריות ובחי לינה:
16	18	12	סוג ראשון
8	12	8	סוג שני
4	6	2	סוג שלישי
4	4		6. מקומות סיכה ורחיצה למכוניות
			7. חנויות למכירת ותיקון אופניים:
2	2		סוג ראשון
1	1		סוג שני
			8. חנויות למכירת נפט ושמן מינרלי בקמעונאות:
2	2		סוג ראשון
1	1		סוג שני
			9. מחסני מכירת נפט, פרפיץ ושמן מינרלי:
12	12	4	סוג ראשון
8	8	2	סוג שני
			10. כל התעשיות המופעלות בכוח מכני:
8	18	8	סוג ראשון
4	12	4	סוג שני
2	6	2	סוג שלישי
4	4	2	11. מחסני אלכוהול ומשקאות משכרים
12	24	4	12. בחי חרושח לזפת ולכופר
			13. ברכות שחיה ציבוריות ובחי מרחץ ציבוריים
4	6		

8	12	14. בתי חרושת לדברים המכילים חמרי פיצוץ
12	6	12 15. בתי חרושת ומחסנים לגפרורים
8	12	8 16. בתי חרושת ומחסנים לחומצות מינרליות ותוצרת כימית אחרת
8	12	17. בתי חרושת לניטרט או קלורט הפוטסיום
6	8	18. מקומות יצור או מכירת חומרי דעל לצרכי חקלאות
6	8	19. מחסני מכירת חומרי פיצוץ
2	4	20. גרג'ים ציבוריים
2	4	21. מקומות חיקון או מכירת נשק ותחמושת
2	8	22. מחסני נשק ותחמושת
8	8	23. מחסני עצים פרט למחסני המכס
		24. בתי מלאכה לנגרות ונשורת שלא משתמשים במכונות, וחנויות למכירת עצים בקמעונאות, לרבות רהיטים:
4	4	סוג ראשון
2	2	סוג שני
4	4	25. מקומות שלא משתמשים בהם במכונות מופעלות בלהץ קיטור
4	4	26. מקומות שמשתמשים בהם במכונות מופעלות בכוח

סוג שלישי

מקומות טעונים פיקוח וטרינרי

2	2	1. דירי בקר שלא לצרכי מחלבות
2	4	2. דירי בקר לצרכי מחלבות
2	4	3. שוקי בקר וסוסים
		4. מחלבות שמכינים בהן חלב ושמנת לחלוקה, או שמיצרים בהן חמאה או גבינה
4	4	
4	4	5. מכלאות וחוות לחזירים
		6. ארוות וכאנים ציבוריים וכל ארוות או חצרות שמחזיקים בהן חיות לצרכי מסחר או תעשיה
2	3	2,4
4	4	7. בתי מטבחים
	2	8. מקום היטת עופות
		9. מקומות לשימור או החסנת חמאה ותוצרת חלב אחרת
2	2	

אני, מוחמד בן טלאל, ממלא מקום הוד מלכותו המלך, מאשר, עפ"י סעיף 94(1) מהחוקה והחלטת מועצת השרים בישיבתה מיום 7.7.65, ובהתאם לסעיף 31 של החוקה, את החוק הזמני הבא ומצווה על פרסומו, מתן חוקף לו, וצרופו ליתר חוקי המדינה כפוף לאישור מועצת האומה בישיבתה הקרובה:

חוק מס' (32) משנת 1965

חוק (זמני) לניהול נכסי המדינה

(قانون إدارة أملاك الدولة - الموقت)

- סעיף 1 - חוק זמני זה ייקרא (חוק ניהול נכסי המדינה משנת 1965) ויכנס לתוקפו עם פרסומו בעתון הרשמי.
- סעיף 2 - "נכסי המדינה" פרושם: נכסי דלא גיירי מוחזקים ע"י או בבעלות המדינה בתוקף החוקים הקיימים.
"שר" פרושו: שר האוצר/הקרענות והמידות.
"מנהל" פרושו: מנהל הקרקעות והמידות.
- סעיף 3 - מנהל הקרקעות והמידות מוסמך לספל בכל הקשור בניהול קרקעות ונכסי המדינה.
- סעיף 4 - עפ"י המלצת המנהל רשאי שר:
1. להשכיר כל קרקע או נכס מדינה באופן זמני אם למטרות הקנייתם אם לאו.
 2. להקנות כל קרקע או נכס מדינה בשטח שאינו עולה על 20 דונמים תמורת תשלום דמי שוויו (בדל מיתל) כפי שיקבע על-ידו.
 3. להקנות כל קרקע או נכס מדינה בשטח העולה על 20 דונמים בחנאי שדמי שוויו (בדל מיתל) לא יעלו על 200 דינארים.
- סעיף 5 - קרקעות ונכסים הניתנים להקנייה שאינם נכללים בהוראות סעיף 4(1)(2)(3), הקנייתם תיעשה עפ"י החלטת מועצת השרים בהתאם להמלצת השר.

סעיף 6 - לשם ביצוע סעיפים 4 ו-5, ימנה השר בכל אזור (מוחאפה) מחוז, ובכל נפה, ועדה שתורכב מהמושל המנהלי, פקיד הרשום, והחשב. השר רשאי בהסכמת ראש הממשלה למנות ועדות בהרכב אחר, להגדיל את מספרן ואת מספר חבריהן, וזאת כפי שהשרות, הנסיבות וטיב העבודה יחייבו.

סעיף 7 - א. הועדות תטפלנה בבקשות להשכרה, ולהקניה. תערוכנה בירורים וחקירות בסכסוכים בין המחזיקים או הנאמנים או בענינים אחרים הקשורים בנכסי המדינה והערכת שווים. הועדות תגשנה דו"חות למנהל אשר יעבירם לשר בצירוף המלצותיו. המנהל רשאי, לפני הגשת המלצותיו, להחזיר לוועדה דו"ח כלשהו לעיון בו מחדש או להשלמת הבירור במקרה הצורך.

ב. יושכרו נכסי המדינה למטרות המפורטות בחקנה 10 מתקנות הקניה והשכרה נכסי המדינה מס' (60) משנת 1964 עפ"י החלטת השר בהמלצת המנהל ללא צורך בהחלטת הועדה או פרסום.

סעיף 8 - א. על אף האמור בסעיפים הקודמים של חוק זה אין להקנות או להשכיר במטרה להקנות שטחי קרקע מאדמות מהזרחיות אלא לאחר קבלת הסכמת שר החקלאות שהקרקע ראויה לעבוד.

ב. קרקעות הרשומות כקרקעות יעור אך הן בלתי מיוערות, מותר להשכירן או להקנותן לאחר קבלת/הסכמת שר החקלאות לשינוי ייעודן בתנאי, שהקרקעות אותן רוצים להשכיר או להקנות אינן ממוקמות בין הקרקעות המיוערות. קרקעות ממוקמות בין קרקעות מיוערות, מותר להשכירן או להקנותן, למטרות לא חקלאיות, כאשר שטחן עולה על 20 דונם.

ג. הקרקעות שבעמקים שניתן להכשירן להשקיה יש להתנות בעת השכרתן או הקניתן את הבטחת השקיתן.

סעיף 9 - על אף האמור בסעיפים הקודמים, רשאי השר בהמלצת המנהל להחליט השכרתו ומכירתו בפומבי של נכס מדינה אם ימצא בי ים בזה משום טובת האוצר ובתנאי ששומח הנכס לא תעלה על 200 דינאר. מכירת הנכס לזוכה טעונה אשור השר.

סעיף 10 - הוחלט על השכרת קרקע הרשומה כקרקע יעור, ייקבעו הנאי חוזה היעור בהאום עם שר החקלאות/היעור. בכל מקרה של השכרת קרקע יעור יש לשים לב להוראות סעיף זה.

סעיף 11 - פרט לקרקעות ג'פטליק, אסור לשוכר או לשוכר במטרה לרכוש קנין להעביר זכויותיו לאדם אחר.

סעיף 12 - אסור לרכוש קנין בנכס מדינה למוכרו או למוסרו במחנה או להחליפו בנכס אחר אלא כעבור עשר שנים מיום רישום הנכס על שמו בלשכת רישום הקרקעות.

סעיף 13 - על אף האמור בסעיף 9 הנזכר לעיל, מותר למכור בפומבי נכסי עזבון בהתאם לחוק משכון נכסי דלא ניידים כבטוחה לחוב, אם מושכך נכס כזה כערוכה לחוב לטובת המוסד לאשראי חקלאי או מועצת הפתוח והוכח שדבר זה נעשה בערבותו האישית של בעל הנכס.

סעיף 14 - ייערך פרסום לגבי נכסי המדינה אותם רוצים להשכיר או להקנות ע"י המנהל באופן שיימצא לנכון, בהנאי שנכסים אלה ישתקפו במפות מחלקת הקרקעות והמדירות.

סעיף 15 - המנהל רשאי להעניק רשות, לחקופה מוגבלת ולפי תנאים שיראו לו, לכל איש לתפוס שטח קרקע, בגבולות הקבועים בתקנות, לשם הכשרתו לחקלאות וזאת, בתנאי שבשטח לא בוצעו מדידות כלשהן ולא משחקף במפות מחלקת הקרקעות והמדירות. במקרה של השכרה או הקניה, תהא לאיש זה זכות קדימה בהקניית השטח ושכירתו לאחר מדידה וקביעה במפות, אולם לא תהיה לו זכות תביעה לפיצוי כלשהו במקרה שיופקע ממנו או לא יושכר לו, ללא צורך במתן נמוקים.

סעיף 16 - מח השוכר או רוכש הקנין או בר הרשות, יועברו זכויותיו ליורשיו.

סעיף 17 - מועצת המרים רשאיה להתקין חקנות לביצוע הוראות חוק זה.

סעיף 18 - כל התקנות שהותקנו עפ"י חוק ניהול נכסי המדינה מס' (13) משנת 1961 תיחשבנה לבנות תוקף במידה ולא תסתורנה הוראות חוק זה.

סעיף 19 - מבוטל חוק ניהול נכסי המדינה מס' (13) משנת 1961 וכך מבוטלים חיקוקים ירדניים ופלשתינאים העומדים בסתירה להוראות חוק זה.

סעיף 20 - ראש הממשלה ושר האוצר/הקרקעות והמדידות ממונים על ביצוע חוק זה.

(-) מוחמד אבן סלאל

7.7.65

ראש הממשלה - וצאפי אל חל

שר האוצר/הקרקעות והמדידות - עז אל דיין אל מופתי.

*

*

*

אני, חוסיין בן סלאל, מלך הממלכה הירדנית ההאשמית בחוקף סמכותי לפי סעיף 31 לחוקה, ובהסחמכי על החלטת מועצת השרים בישיבתה מיום 28.9.64 מצווה על החקנת התקנות הבאות:

תקנות מס' (60) משנת 1964
תקנות הקניה והשכרת נכסי המדינה
מוחקנות עפ"י סעיף 6 לחוק ניהול נכסי המדינה
מס' (13) משנת 1961

תקנה 1 - תקנות אלה תקראנה "תקנות הקניה והשכרת נכסי המדינה משנת 1964" ויכנסו לתוקפן עם פרסומן בעתון הרשמי.

תקנה 2 - מותר להקנות, למטרות חקלאיות, קרקעות מוסדרות, לרבות אדמות ייעור שאינן מיועדות, לתופסים ולמחזיקים בהן, אט התפיסה והחזקה החלו לפני הכנס לחוקפו חוק השמירה על קרקעות ונכסי המדינה מס' (14) משנת 1961. הוא הדין גם למי שמוחר על זכויותיו לנוכחים לעיל. כל זה בתנאי שחלפו עשר שנים מתחילת החזקה, והמחזיק הספיק להחיות 75% משטח הקרקע ולא היו לו אדמות חקלאיות אחרות למחייתו, למעט מקרים יוצאים מן הכלל בהם ישלם המבקש תמורה (בדל מיתל) לא פחות מ-50% מערך הקרקע.

האמור לעיל מתייחס לקרקעות שאינן נמצאות בתחום שיפוטן של עיריות או באזורי תכנון.

תקנה 3 - מותר להקנות, למטרות חקלאיות, קרקעות מזרחיות בלתי מוסדרות - בין אם חל עליהן חוק תיחום, מדידה, והערכה של הקרקעות מס' (42) משנת 1953 והתיקונים שהוכנסו בו ובין אם לאו - שאינן בתחום שיפוטן של עיריות ואזורי תכנון, לאנשים המחזיקים בהן לחקופה שאינה פחותה מעשר שנים בהתחשב עם היוזמן נחלות השבטים או הוקצאו להם ע"י מפקדת אזור המדבר או ע"י רשות ממ-שלחית אחרת או לאלה שוויתרו על זכויותיהם במקרה שהקרקע הוחיימה בתשלום תמורה (בדל מיתל) שלא יפחת משני אחוז מערך הקרקע.

תקנה 4 - מותר להקנות קרקעות בתחום שיפוטן של העיריות ואזורי התכנון, בין שהן מוסדרות ובין שאינן, לצורך שכון הנצרכים בתמורה (בדל מיתל) שלא יפחת מ-75% מערך הקרקע. קרקעות מחוץ לתחום האזוריים הנ"ל, מותר להקנותן בחלקות קטנות, לצורך שכון, בתמורה (בדל מיתל) לא פחות מ-50% מערך הקרקע.

תקנה 5 - מותר להקנות קרקעות ג'פטליק, בין מוסדרות ובין שאינן כאלה למחזיקים בהן עשר שנים לפני הכנס לחוקפו חוק השמירה על נכסי המדינה או למי שוויתרו על זכויותיו מבעלי זכות החזקה אם הקרקע הוחיימה בתשלום תמורה (בדל מיתל) שלא יפחת מ-30% מערך הקרקע.

תקנה 6 - בוטלה דרך העוברת בחלקה שהוחלט על הקנייה, רשאים מועצת השרים, במקרים מיוחדים, לפטור את עצמה מהחיל את התמורה (בדל מיחל) המוערכת כחנאי שהתמורה (בדל מיחל) לא תפחת מ-25% מערך הקרקע.

תקנה 7 - לשם קביעת התמורה (בדל מיחל), יוערך שווי הקרקע כפי שהוא ביום ההקניה מבלי להביא בחשבון פעולות השבחה שבוצעו בה.

תקנה 8 - חלקה של משפחה אחת בהשכרת קרקעות המדינה, למטרות חקלאיות, יהא כדלקמן:-

1. מאדמות מזרחיות - 500 דונמים.
2. מאדמות חלולות (גבעות) - 100 דונמים.
3. מאדמות חמר בעמקים - 200 דונמים.
4. מאדמות הניתנות להשקיה כמו אזור בקעת הירדן ואל אזרק - 50 דונמים.
5. מאדמות שאפשר להשקותן מנהרות וממעיינות - 50 דונמים.

תקנה 9 - אופן השכרת הקרקעות המפורטות בתקנה 8 דלעיל לחקופה של חמש שנים יהא כדלקמן: -

א. אדמות מזרחיות - בדמי שכירות שנתיים בשעור של 50 פילס לדונם או חלק ממנו. נתברר בחום חקופת השכירות שהשוכר פיתח ועיבד 75% מן השטח הראוי לפתוח תוקנה לו הקרקע תמורה (בדל מיחל) 500 פילס לדונם.

ב. אדמות חלולות (גבעות) - בדמי שכירות שנתיים בשעור של 200 פילס לדונם או חלק ממנו. נתברר בחום חקופת השכירות שהשוכר פיתח ועיבד 75% מן השטח הראוי לפיתוח תוקנה לו הקרקע בתמורה (בדל מיחל) של 2 דיגרים לדונם.

ג. אדמות חמר - בדמי שכירות שנתיים בשעור של 100 פילס לדונם או חלק ממנו. נתברר בחום חקופת השכירות שהשוכר פיתח ועיבד 75% מן השטח הראוי לפיתוח תוקנה לו הקרקע בתמורה (בדל מיחל) של דיגר אחד לדונם.

ד. אדמות הניחנות להשקיה הן:

1. אדמות העמקים הכלולות בתכנית הירמוק הגדול או בחעלה אל ג'ור המזרחית או בסכר אל מוחיבה או בכל הכנית אחרת - בדמי שכירות שנתיים בשעור של 500 פילס לדונם או חלק ממנו בתנאי שאדמות אלה לא תהיינה ניתנות להקניה.

2. אדמות העמקים שאינן כלולות בתכנית הירמוק הגדול או בחעלה אל-ג'ור המזרחית או בסכר המוחיבה או בכל תכנית אחרת - בדמי שכירות שנתיים בשעור של דינר אחד לדונם או בחלק ממנו. נתברר בתום תקופת השכירות שהשוכר החיה והשקה 75% מן השטח הראוי לפיתוח תוקנה לו הקרקע בתמורה (בדל מיתל) של 6 דינרים לדונם.

ה. אדמות שאפשר להשקותן מנהרות וממעיינות וסאינן כלולות בתכנית כלשהי - בדמי שכירות שנתיים בשעור של 2 דינרים לדונם או חלק ממנו. נתברר בתום תקופת השכירות שהשוכר החיה והשקה 75% מן השטח הראוי לפיתוח תוקנה לו הקרקע בתמורה (בידל מיתל) של 12 דינרים לדונם.

תקנה 10 - יושכרו קרקעות המדינה, לא למטרות חקלאיות, לפי הסוגים הבאים:

לכרית אבן ושיש בקרקעות בחוץ לשטח שיפוטן של עיריות ואזורי חכונ - בשעור של 25 דינרים לשנה לדונם או חלק ממנו.

לכרית אבן ושיש בקרקעות בחוץ תחום שטח שיפוט העיריות ואזור חכונ - בשעור של 35 דינרים לשנה לדונם או חלק ממנו.

לכרית חול, כורכר, גבס וקאולין וכדומה - בשעור של 25 דינרים לשנה לדונם או חלק ממנו.

להקמת חנוכה גז או בנזין או סולר ויתר סוגי הדלק בשעור 35 דינרים לשנה לדונם או חלק ממנו.

להקמת מסעדה, בית מלון, בית קפה, בריכת שחיה, בית
שעשועים או משרד וכו' על חוץ הים - בשעור של 45
דינרים לשנה לדונם או חלק ממנו.

להקמת מסעדה, בית מלון, בית קפה, בריכת שחיה, בית
שעשועים או משרד שלא על חוץ הים בשעור של 25 דינרים
לשנה לדונם או חלק ממנו.

לשימוש לגרנות, תעלות, מעברים, או בית חרושח לסיד
בשעור של 2 דינרים לשנה לדונם או חלק ממנו.

להקמת לולים וגידול דגים - בשעור של 5 דינרים לשנה
לדונם או חלק ממנו.

עבור באר מים לאיסוף מי הגשמים - 2 דינרים.

עבור מערה או נקבה בחר - דינר אחד.

תקנה 11 - על המבקש קרקעות חקלאיות למלא אחרי התנאים הבאים:

- א. שיהיה בעל יכולת להחייאת האדמה בצורה יעילה,
לחוד או בשחוף עם אחרים.
- ב. שחיינה רשומות בשמו או בשם אשתו או בשם מפרנסו
מבין בניו, קרקעות השונות או עולות בשטחן על
הקרקעות הנזכרות בתקנה 8 מתקנות אלה.
- ג. שיתגורר באופן קבוע במחוז בו נמצאת הקרקע.
- ד. היחה המבקשה אגודה שיחופית או חברה חקלאית
מוגבלת במניות, בין שהיא חברה פרטית או חברה
ציבורית, חייבים 75% מבעלי המניות שלה להיות
אזרחים ירדניים והמניות שהיינה רשומות בשמם.
- ה. נוסף לכל התנאים הנ"ל יש להעדיף, במקרה של
השכרה או הקניה קרקעות מהסוג הנזכר בתקנות
אלה, חקלאי שאין לו קרקע או שחי על חקלאות
כמקור פרנסה עקרי. היו מועמדים שווים, יש להעדיף
את הזקוק ביותר לקרקע וכן מי שמפרנס מספר גדול
יותר.

תקנה 12 - דמי שכירות עבור קרקעות שתושכרנה שלא למטרות האמורות
בתקנות 9 ו-10 דלעיל ייקבעו ע"י ועדות כנזכר בתקנה
19 מתקנות אלה.

תקנה 13 - שוכר אשר, לפני תחילת תוקפן של תקנות אלה, התחייב לפי תנאי השכירות לכרות באר תת-קרקעית, ייחשב כאילו מלא אחרי התחייבותו זו, ומוחר להקנות לו את הקרקע המושכרת אם הציג הועדה מרשות המיס המרכזית לפיה נמנעה ממנו כרית הבאר וכן הוכיח שהחיה והשקה 75% מן הקרקע ממקור מים אחר.

תקנה 14 - חוזי שכירות שנערכו לפני תחילת תוקפן של תקנות אלה ישארו בחוקף עד תום התקופה. בתום התקופה העסקה להחלטת מועצת השרים אשר תשקול לפי הצורך ובמסגרת הוראות תקנות אלה.

תקנה 15 - לאחר שתקנות אלה יכנסו לתוקפן אסור יהא להקנות לשוכרים קרקע הכלולה בתכנית הירמוק הגדול או סכר אל מוחיבה או חכנית אחרת כלשהיא, אולם מותר לחדש את השכירות מדי שנה בתנאי, שלמשכיר תהיה זכות להחזיר לעצמו את הקרקע מן השוכר בכל זמן שימצא לנכון, ולשוכר לא תהיה זכות לדרוש פיצוי לגבי השבחה כלשהיא או הקמת מבנים שבנה בקרקע.

תקנה 16 - אסור להשכיר או להקנות קרקעות מדינה שבמחלוקת, למטרות צבאיות או לכל תכנית פיתוח ממשלתית אחרת אף אם יש לגביהן זכויות הפיטה או הסגת גבול מומלץ להקנותן ע"י פקיד המסדר ושופט בית המשפט לקרקעות אלא לאחר בדיקה מטעם הועדה הנזכרת בתקנה 19 מתקנות אלה, בשיתוף עם נציג המפקדה של הכוחות המזויינים או המשרד או המחלקה המעוניינים בהחזקתן.

הועדה תמסור דו"ח למנהל הקרקעות והמדידות לשם הגשתו לשר האוצר/הקרקעות והמדידות אשר יפעל בהתאם לסמכויותיו לפי חוק ניהול נכסי המדינה מס' (13) משנת 1961.

תקנה 17 - א. מותר להשכיר או להקנות קרקעות מדינה למפעלי חעשיה או תיירות או שיכון לאחר התיעצות עם המשרד הנוגע בדבר.

ב. מותר להשכיר או להקנות קרקעות הרשומות כקרקעות יעור אך בלתי מיוערות לאחר התייעצות עם שר החקלאות בחנאי שקרקעות אלה לא תמצאנה בין הקרקעות המיוערות.

תקנה 18 - יושכרו הקרקעות הנמצאות בחחום זכיון חברה האשלב בהתאם להוראות חוק זכיון החברה הנ"ל.

תקנה 19 - לשם ביצוע תקנות אלה, ימנה שר האוצר/הקרקעות והמדידות ועדה או ועדות, מפקידי ממשלה, שמתפקידן יהיה לספל בבקשות ההשכרה וההקניה, עריכת בירורים וחקירות בסכסוכים שבין המחזיקים או הנאמנים או בעניינים שונים אחרים הקשורים בנכסי המדינה והערכת שוויים.

מתפקיד הועדות גם למסור דו"חות למנהל הקרקעות והמדידות אשר יגישם לשר האוצר/הקרקעות והמדידות בצירוף המלצתו. המנהל רשאי להחזיר לוועדה דו"ח כלשהו בטרם יגישו לשר לשם השלמתו או עריכת בירור נוסף בו או לשם נקיטה בכל אמצעי כפי שיראה לו.

אולם, לגבי קרקע שרוצים בהשכרתה או בהקנייתה למבקש ואשר שטחה אינו עולה על 3 דונמים והנמצאת בשטח שיפוט עיריות או באזור חכנון וכן, לגבי קרקע שלא עולה על 20 דונמים אך נמצאת מחוץ לאזורים הנ"ל, רשאית מועצת השרים, 'עפ"י המלצת שר האוצר/הקרקעות והמדידות ומנהל הקרקעות והמדידות לאשר השכרה או הקנייה של הקרקע המסויימת עם המחובר לה ללא צורך להזקק לוועדה או בצוע פרסום כלשהו.

תקנה 20 - שר האוצר/הקרקעות והמדידות רשאי להסמין את מנהל הקרקעות והמדידות או פקיד אחר לחתום על חוזי שכירות לגבי הקרקעות שהוחלט להשכירן בהתאם לתקנות אלה.

תקנה 21 - פרסום לגבי הקרקעות הרוצים להשכירן או להקנותן ייעשה ע"י מנהל הקרקעות והמדידות בצורה המחאימה בחנאי שקרקעות אלה ישחפבו במפות מחלקת הקרקעות והמדידות.

תקנה 22 - לאחר תשלום התמורה (בדל מיתל) ואגרת הרשום לגבי קרקע מוקנית, יבוצע הרשום בשם רוכש הקניין בין אם אוחז קרקע רשומה על שם האוצר ובין אם לאו.

קנה 23 - לצורך השכרה או הקניה או הקצאה של קרקעות ונכסי מדינה, רשאי מועצת השרים להחליט, עפ"י המלצתו של שר האוצר/הקרקעות והמדידות, לרשום את אופן הקרקעות והנכסים ברשום חדש אם לא היה רשום קודם.

קנה 24 - מבוטלות תקנות השכרה והקניה של נכסי המדינה מס' (56) משנת 1962 והתיקונים שבוצעו בהן.

(-) חוסיין בן סלאל

28.9.1964

ראש הממשלה ושר המשפטים - בהג'ח אל חלהוני

שר האוצר - האשם אל גיוסי

שר העבודות הציבוריות - סלים אל בוכית

שר הבריאות - אמין מג'ג'

שר החינוך - בשיר אל צבאג

שר הסעד וממלא מקום שר החוץ - אמין יונס אל חוסייני

שר הפתוח - קאמל מוחי אל דין

שר ההגנה והתחבורה - נזאם אל תראבי

שר ההסברה - צלאח אבו זיד

שר הפנים - מוחמד אל ערמוטי

שר בלי תיק - אחמד אל לוזי

שר הכלכלה - עאדל אל שמאילה

שר החקלאות - חאלד אל חאג' חסן

*

*

*

חוק אי תלות השיפוט (1)
חוק מס' (19) 1955
(قاون استقلال القضاء)

אני חוסיין הראשון מלך הממלכה הירדנית ההאשמית, בהתאם לסעיף (31) לחוקה, ובהסתמך על החלטתם של בית הנבחרים ובית הנכבדים, נאשר את החוק כדלקמן ונצווה על פירסומו והוספתו לחוקי המדינה.

סעיף 1 - חוק זה ייקרא חוק אי תלות השיפוט וייכנס לתוקפו החל מיום פרסומו בעחון הרשמי.

סעיף 2 (2) (שיפוט, שופט או שופטים) בחוק זה כוללים - נשיא ושופטי בית המשפט העליון, (תמיז), פרקליט המדינה עוזר פרקליט המדינה, נציג משרד המשפטים, נשיא ושופטי בית המשפט לערעורים, שופטי החקיקה, התובע הכללי, עוזר התובע הכללי, נשיאי ושופטי בתי המשפט המחוזיים, שופט הסדר קרקעות, שופט עיריית הבירה, שופטי השלום, התובעים הכלליים וכן כל שופט שמינויו ניתן בידי המועצה המשפטית.

פרק ראשון
מינוי שופטים

סעיף 3 (3) 1. על כל מי שיחמנה למשרת שיפוט להיות ירדני בעל זכויות אזרחיות מלאות.

(1) חוק זה התפרסם ב-ע.ר. מס' 1224 מיום 16.4.55.

(2) סעיף זה חוקן בחוק (זמני) מס' 26, 1963 ע.ר. מס' 1627 מיום 1.8.62.

(3) סעיף זה חוקן בחוק מס' 2 לשנת 1964 וכן חוק מס' 16 לשנת 1965 ע.ר. 1743 מיום 1.3.64 וכן ע.ר. 1843 מיום 1.6.65.

2. גילו לא פחות מ-23 שנים.
3. מוסמך למשפטים מאוניברסיטה סורית, מצרית, עירקית או מוסמך למשפטים מהפקולטה הפלשתינאית למשפטים או מוסמך מכל אוניברסיטה או פקולטה אחרת המוכרת ע"י המועצה המשפטית.
4. כיהן כשופט בהכשרה משך שנה אחת או כעורך דין או מילא, בעת תחולת חוק זה, אחר מתפקידי המזכירות בבתי המשפט הסדירים או במשרד המשפטים, וכבר מלאו לו שנתיים בעבודה זו, או שסך כל התקופה שהיתה לו בעריכת דין ובתפקידי המזכירות האמורים היא תקופה של שנתיים לפחות. תנאי זה אינו כולל את השופטים בהכשרה.
5. לא נידון על פשע חמור או על עבירה שיש בה קלון להוציא פשעים פוליטיים.
6. בעל מידות טובות ושם טוב.

סעיף 4 - אין למנות אדם למשרה שיפוטית אלא לאחר עמידה על הכשרתו המדעית, תכונותיו המוסריות וכושרו לשרת את המשפט.

1. סעיף 5 - המינויים למשרות שיפוטיות, ההעלאות וההעברות בהן יהיו על-פי החלטת המועצה המשפטית וצו מלכותי שיפורסם בעתון הרשמי.
2. החוספת הקבועה למשכורות השופטים חוענק על פי החלטת המועצה המשפטית לאחר המלצת השר.
3. אין להעביר שופט משרות המשפטי למשרה אחרת אלא בהסכמת המועצה המשפטית.

פרק שני

השופטים אינם ניתנים לפיטורים

סעיף 6- אין לפטר עובד מערכת השיפוט או לראותו כמשולל משרה אלא בהסכמת המועצה המשפטית בהתאם להוראות חוק זה.

סעיף 7 - למרות מה שנקבע בכל חקיקה אחרת אין להשאיר במשרה משפטית או למנות לה אדם שגילו מעל ל-65 שנים אלא בהסכמת המועצה המשפטית ובנסיבות יוצאות מן הכלל שיש בהן חופלה ציבורית.

פרק שלישי חובות השופטים

סעיף 8⁽⁴⁾ - אין לאחד משרת שופט עם עיסוק במסחר, משרה אחרת או מקצוע אחר ואין להטיל עליו תפקיד לא שיפוטי או עבודה נוספת אלא בהסכמת המועצה המשפטית. אין לשופט לשמש כבורר אפילו ללא שכר ואפילו שהסכסוך אינו מובא בפני בית משפט אלא אם היו צדדי הסכסוך מקרוביו או שאר גשרו עד למדרגה הרביעית.

סעיף 9 - אסור לשופטים לגלות את סוד הדיונים.

סעיף 10 - שומה על השופט להתגורר בעיר שבה מקום עבודתו, אך שר המשפטים רשאי בנסיבות יוצאות דופן להחיר לשופט להתגורר בעיר אחרת קרובה למקום עבודתו.

פרק רביעי העלאת השופטים וותקם

סעיף 11⁽⁵⁾ - ההעלאות במשרות השיפוט יהיו לפי הכושר והכשרון, השחזו הכושר והכשרון בין השופטים יועדף הוותיק ביותר בדרגה. הוותק ייקבע לפי תאריך קבלת הדרגה הנוכחית. השוואת החאריכים תונהג לפי הדרגה שקדמה לה. השיפוט הוותק בכל הדרגות הקודמות יונהג לפי הוותק בשרות.

(4) סעיף זה תוקן לפי חוק מפ" (23), 1956, ע.ר. מס' 1272 מיום 1.5.56.

פרק חמישי
העברת שופטים וסיפוחם

סעיף 12 - אין להעביר או לספח שופטים אלא במקרים ובצורה המפורטים בחוק זה.

סעיף 13⁽⁶⁾ - שר המשפטים רשאי לספח במקרה הצורך אחר השופטים לכהן בבית משפט מאותה ערכאה או יותר גבוהה מזו של בית המשפט המצורף אליו.

(א) לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים בשנה אחת.

(ב) לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים נוספים בשנה אחת אם המועצה המשפטית סמכה את ידה על כך.

(ג) למרות מה שנאמר ברישא של סעיף זה, שר המשפטים רשאי במקרים מיוחדים לבקש מהמועצה המשפטית לבחור אחד משופטי בית המשפט העליון (תמייד) לכהן כיושב ראש בית המשפט לערעורים לתקופה שתיראה סבירה למועצה.

בית המשפט לערעורים של מס הכנסה ייחשב כבית משפט לערעורים סדיר למטרות חוק זה.

סעיף 14 - נתמנה למשרת שיפוט או תביעה עורך-דין אסור שכהונתו תהיה בבית המשפט המהוזי שבו התרכזה עבודתו אלא לאחר שלוש שנים מיום מינויו.

פרק ששי
המועצה השיפוטית

סעיף 15⁽⁷⁾ - המועצה השיפוטית תורכב משבעה חברים כדלקמן:
(1) נשיא בית המשפט העליון (תמייד) - יו"ר

(6) סעיף זה תוקן לפי חוק מס' (23) 1956, ע.ר. 1272 מיום 1.5.56 וכן לפי חוק מס' (2), 1964, ע.ר. 1743 מיום 1.3.64.

(7) תוקן לפי חוק מס' (16) לשנת 1956.

(2) שני שופטי בית המשפט העליון (תמיז) לפי הותק
ובמקרה של שוויון בוחק יבחר המבוגר ביניהם חברים.

(3) פרקליט המדינה. - חבר

(4) נשיא בית המשפט לערעורים ברבת עמון. - חבר

(5) נשיא בית המשפט לערעורים בירושלים. - חבר

(6) נציג משרד המשפטים. - חבר

במקרה של היעדרות היושב ראש יבוא תחתיו כיו"ר המועצה
השופט השני, ובמקרה זה יצטרף אל המועצה השיפוטית
אחד משופטי בית המשפט העליון האחרים לפי הותק. במקרה
של היעדרות שני יושבי הראש, ישבנראש המועצה הותיק
ביותר מבין חברי בית המשפט האחרים לפי הותק. נעדר
פרקליט המדינה יבוא תחתיו אחד משופטי בית המשפט העליון
האחרים לפי הותק. נעדר יושב ראש בית המשפט לערעורים
יבוא תחתיו מי שבא אחריו בוחק מבין שופטי בית המשפט
שלו. נעדר נציג משרד המשפטים יבוא תחתיו הוותיק ביותר
מבין שופטי שני בתי המשפט לערעורים.

"העדרות" לצרכי סעיף זה - ההיעדרות מהתפקיד או אי
יכולת להופיע מסיבה חוקית.

סעיף 16 - המועצה תערוך את ישיבותיה בבית המשפט לערעורים בכל
פעם שהדבר נדרש, לפי הזמנתו של היושב ראש או של שר
המשפטים.

כל דיוני המועצה יהיו סודיים וישיבתה לא תהיה חוקית
אלא בנוכחות חמישה מחבריה לפחות, החלטותיה יתקבלו
ברוב קולות ובמקרה של קולות שווים יכריע הצד שעליו
נמנה היושב ראש.

סעיף 17 - המועצה השיפוטית רשאית לבקש כל מה שתראה לנחוץ
מפרוטוקולים ותיקים ממקורות ממשלתיים ואחרים.

סעיף 18 - המועצה השיפוטית תביע את דעה באופן עצמאי או לפי
בקשת שר המשפטים בדברים הנוגעים להקנות השיפוט
והתביעה.

סעיף 19 - במקרים שבהם דעת המועצה השיפוטית חתיה מייצת
יודיע שר המשפטים לממשלה, בעת העלאה הדברים בפניה,
על חוות דעת המועצה לגביהם והסיבות שהמועצה ביססה
את דעתה עליהן.

פרק שביעי

חופשות השופטים והעברתם לפנסיה

סעיפים 20, 21 ו-22 (8)

סעיף 23 (9) - השופטים יהיו כפופים, בכל מה שנוגע לחופשות למיניהן,
להוראות של החופשות הנזכרות בתקנות הפקידים האזרחים.

סעיף 24 - שופט שנבצר ממנו בשל מחלתו להתחיל בכהונתו לאחר
תום החופשות הנקבעות בסעיף הקודם יועבר לפנסיה אם
סיים את התקופה החוקית לפי החלטה שתתקבל ע"י המועצה
השיפוטית, והוא הדין אם יתגלה בכל זמן שהוא, שאיבד
את כושרו לעסוק בשיפוט.

סעיף 25 - בקשת ההתפטרות או ההעברה לפנסיה תוגש בכל המקרים
ע"י שר המשפטים אל המועצה השיפוטית. המועצה רשאית
באם חמצא מקום לבצע את ההליכים, להזמין את השופט
להופיע בפניה תוך שלושה ימים. לאחר שמיעת הערותיו
של שר המשפטים או מי שהוסמך על ידו לכך וכן דבריו
של השופט או נציגו תחליט המועצה על קבלת או דחיית
הבקשה. המועצה רשאית להחליט שהשופט נמצא בחופשה
מאולצת במסכורת מלאה עד שתחליט בנידון.

סעיף 26 - המועצה השיפוטית רשאית להעביר לפנסיה שופט ששירת
תקופת של חמש עשרה שנות שרות מקובלות לפנסיה. שופט
שתקופת שרותו המקובלת לפנסיה הגיעה לעשרים וחמש
שנים זכאי הוא לבקש העברה לפנסיה.

(8) סעיפים אלה בוטלו לפי חוק מס' (23) 1956, ע.ר. מס' 1272
מיום 1.5.56.

(9) הסעיף הוחלף לפי חוק מס' (2) ע.ר. 1743 מיום 1.3.64.

2. משכורת הפנסיה של השופט תחושב לפי הכללים המפורטים בחוק הפנסיה לאחר החלפת "תקופה של שלושים שנה" ב-"תקופה של עשרים וחמש שנים" וכן החלפת "אחוז אחד משלושים" ב"אחוז אחד מעשרים וחמישה". בכל מקום נאמרו דברים אלה בסעיפים: 9, 14, 15, 16, 18 ו-19 לחוק האמור בהנאי שהשופט סיים תקופת שרות פעיל בשרות המשפט מקובלת לפנסיה לא פחות מחמש עשרה שנה.

סעיף 27 - על אף האמור בכל חקיקה אחרת לא גוררת ההפטרות של שופט לפני הגיעו לתקופה החוקית שלילת זכותו לתגמול אשר ייקבע לו ע"י המועצה השיפוטית בהתאם להוראות חוק זה.

סעיף 28 - הסתיים שירותו של שופט עקב החפטרות או כל סיבה אחרת לפני שמלאו לו חמש עשרה שנות שרות מקובלות לפנסיה, יינתן לו עבור כל שנה משנות שרותו גמול בסך של משכורת חודש אחד על פי משכורתו בעת סיום שרותו.

סעיף 29 - בכפוף להוראות חוק זה יחולו על השופטים הוראות חוק הפנסיה במקרים שלא נקבע לגביהם נוסח מיוחד.

סעיף 30 - שר המשפטים ממונה על ביצוע ההחלטות על ההעברה לפנסיה ותשלול סמכותו של השופט מיום קבלת הודעה על החלטת המועצה.

פרק שמיני

העמדת השופטים לדין והענשתם

סעיף 31 - לשר המשפטים זכות הפיקוח האדמיניסטרטיבי על בתי המשפט והשופטים.

סעיף 32 - לשר המשפטים, ביוזמתו או לפי המלצת יושב ראש בית המשפט, הזכות להעיר לשופטים על כל מעשה שייעשה על ידם בניגוד לחובתם או לצרכי משרתם. ההערות יהיו בע"פ או בכתב.

סעיף 33 - אין לתפוס שופט או לעצרו אלא לאחר קבלת רשות מהמועצה השיפוטית, פרט למקרים שבהם יתפס השופט בקלקלתו.

במקרים של תפיסה בקלקלה שומה על פרקליט המדינה בעת תפיסתו של השופט או מעצרו להודיע על כך למועצה השיפוטית תוך 24 השעות הבאות. המועצה רשאית לאחר שמיעת דבריו של השופט להחליט על המשך מעצרו או על שחרורו בערבות או ללא ערבות. המועצה תקבע תקופת המעצר בהחלטה שתתקבל על-ידה בנוגע למעצר או להמשכיותו: יש להתחשב בהליכים הנ"ל כל עוד נראה המשך המעצר לאחר חום החקופה שנקבעה ע"י המועצה.

סעיף 34 - המועצה השיפוטית רשאית לצוות על השעיית שופט מתפקידו בעת הליכי החקירה או העמדתו לדין על פשע שבוצע על-ידו, וזאת ביוזמתה היא או לפי בקשת פרקליט המדינה או שר המשפטים.

לשופט המושעה מתפקידו הזכות לקבל חלק ממשכורתו שלא יפחת מ-50% כפי שתחליט המועצה השיפוטית. המועצה רשאית בכל עת לדון מחדש בצו ההשעייה או במשכורת, ואם ההליכים הנ"ל לא הביאו לחיוב בדין זכאי השופט לקבל את משכורתו בשלמותה החל מיום השעייתו מתפקידו.

סעיף 35 - המשפט יוגש ע"י פרקליט המדינה בהסתמך על בקשת שר המשפטים אשר תובא לידיעתה של המועצה השיפוטית. אם פרקליט המדינה לא הגיש את המשפט תוך חמישה עשר יום מיום הבקשה רשאית המועצה השיפוטית לעשות כן בצו שיפורטו בו הסיבות.

סעיף 36 - המשפט יוגש על גבי בקשה שתכלול את ההאשמה או ההאשמות ואח ההוכחות המסייעות זמסר למועצה השיפוטית שתחליט על הזמנת השופט להופיע בפניה.

סעיף 37 - המועצה השיפוטית רשאית לעשות כל מה שיראה לה לנחוז מחקירות וכן להסמיך אחר מחבריה לעשות זאת.

סעיף 38 - 1. אם המועצה המשפטית תמצא מקום לביצוע הליכים משפטיים בנוגע להאשמות, כולן או מקצתן, יוזמן השופט להופיע, תוך תקופה לא פחות משבוע ימים, לפי הוראת יושב ראש המועצה. צו ההבאה צריך לכלול פירוט מספיק על נושא המשפט וראיות על האשמה.

2. התקופה בין הזמנת השופט להופיע לבין מועד המשפט לא תהיה פחות מעשרה ימים.

סעיף 39 - המועצה השיפוטית רשאית, כאשר יוחלט על ביצוע הליכים משפטיים, לצוות על השעיית השופט מתפקידו או להחליט שהוא נמצא בחופשה מאלצח עד גמר המשפט, וזאת בכפוף להוראות סעיף 34.

סעיף 40 - אם הסתיים המשפט בחתפסרותו של השופט וקבלחה ע"י המועצה השיפוטית אין השפעה למשפט המשמעתי על הכשפט הפלילי או האזרחי הנובע מאותו מקרה.

סעיף 41 - למועצה השיפוטית או לחבר אשר חסמיכו לערוך חקירה יהיו כל הסמכויות הניתנות לבתי המשפט בנוגע להזמנת עדים אשר תראה או יראה תועלת בשמיעת עדותם.

סעיף 42 - ישיבות בית הדין המשמעתי יהיו סודיות אלא אם ביקש השופט שהוגש המשפט נגדו לערוך אותן בפומבי. המועצה תקבל החלטהה לאחר שמיעת פרקליט המדינה אם נמצא ודברי ההגנה של השופט אשר יהיה אחרון הדוברים.

השופט יופיע אישית בפני המועצה והוא רשאי להגיש את הגנתו בכתב וכן להסמיך עורך דין ללמד סניגוריה עליו, כן זכאי הוא להביא ראיות.

למועצה הזכות בכל עת, לבקש את הופעתו של השופט אישית, אם לא יעשה כן ולא יסמיך אחר לייצגו מותר לדון בהעדרו לאחר שתודא את מסירת ההודעה לשופט.

סעיף 43 - פסק דין שניתן במשפט משמעתי יכלול את כל הסיבות שנגבנה עליהן ויש לקרוא את סיבותיו בעת מתן פסק הדין בישיבה.

סעיף 44 - העונשים המשמעתיים שמוחר להטילם על השופטים הם: נזיפה, השעייה או הפסקת ההעלאה השנתית והפחתת המשכורת לתקופה מסוימת, הורדה בדרגה ופיטורין. החלטת המועצה השיפוטית בנידון זה אינה ניתנת לערעור.

סעיף 45 - הוראות סעיף 30 יחולו על פסקי הדין הניתנים ע"י המועצה השיפוטית לפי פרק זה.

סעיף 46 - על אף האמור בכל חוק או חקיקה אחרים:

1. על מועצה השרים (הממשלה) למנות, תוך חודש ימים מיום תחולתן של הוראות חוק זה, ועדה בראשותו של שר המשפטים שתערוך תיאום וסיהור בחקן המשפט. החלטת הועדה תהיה סופית ואינה ניתנת לערעור בפני כל גוף משפטי. הועדה חייבת להוציא את החלטותיה הסופיות תוך ששה חודשים מיום מינויה ולקבל את החלטותיה ברוב קולות.

2. הועדה לא תהיה מוגבלת בהליכה בחקנות הפקידים או בחוק כינון בתי המשפט, 1952 או בכל חקיקה אחרת בעבר או בעתיד המתייחסת לפיטורי עובדים, הענשתם או העברתם לפנסיה.

סעיף 47 - סעיפים 22 - 19 לחוק כינון בתי המשפט מס' 26, 1952 - בטלים. לגבי הסופטים לא יונהג לפי כל נוסח שהופיע בכל חקיקה אחרת ובמיוחד:

1. תקנות הפקידים, 1949.

2. חוק העמדת הפקידים לדין מס' 51, 1953.

אלא במידה אי התנגדותם למה שנאמר בחוק זה.

סעיף 48 - ראש הממשלה ושר המשפטים ממונים על ביצוע הוראות חוק זה.

(-) חוסיין בן סלאם

5.4.1955

*

*

*

חוק מס' (16) לשנת 1954
חוק תיקון הנוער*

(قانون اصلاح الأحداث)

- סעיף 1. חוק זה ייקרא (חוק תיקון הנוער לשנת 1954), ויכנס לתוקפו חודש אחד לאחר פרסומו בעתון הרשמי.
- סעיף 2. למונחים ולביטויים הבאים הכלולים בחוק זה יהיה הפירוש המוגדר להלן אם אין הפירוש מחייב מובן אחד.
- "נער" - פירושו: כל אדם שמלאו לו חשע שנים אך טרם מלאו לו שמונה עשרה שנים, בין אם הוא זכר או נקבה.
- "ילד" - פירושו: כל אדם שמלאו לו חשע שנים או שמראהו החיצוני מראה על כך שמלאו לו חשע שנים, אך טרם מלאו לו שלוש עשרה שנים.
- "עלם" - פירושו: כל אדם שמלאו לו שלוש-עשרה שנים, או שמראהו החיצוני מראה על כך שמלאו לו שלוש-עשרה שנים, אך טרם מלאו לו חמש-עשרה שנים.
- "בחור" - פירושו: כל אחד שמלאו לו חמש עשרה שנים או שמראהו החיצוני מורה על כך שמלאו לו חמש עשרה שנים אך טרם מלאו לו שמונה עשרה שנים.
- "אפוטרון פוס" - כולל כל אדם שנרשם ע"י בית המשפט, הדין בכל תביעה שהיא המוגשת נגד נער, או בתביעה שיש לאותו נער קשר עמה כאדם שהטיפול בנער זה או הפיקוח עליו היה מסור בידיו באותה עת.
- "בוהן נוער ראשי" פירושו: האדם שמונה לחפקיד בוהן נוער ראשי לפי חוק זה.
- "בוהן נוער" - פירושו: האדם שמונה לחפקיד בוהן נוער לפי חוק זה.
- "צו המבחן" - פירושו: הצו הניתן לפי חוק זה המקייב כל נער שהוא להיות בפיקוחו של אחד מבוחני הנוער.

"צו המבחן" - פירושו הצו הניתן לפי חוק זה המזייב כל נער שהוא להיות בפיקוחו של אחד מבוחני הנוער.

"בית המשפט" - פירושו: בית המשפט הנוגע בדבר.

"בית ספר לעבריינים צעירים" - פירושו כל מוסד המחנהל ע"י מיניסטרוך הענינים הסוציאליים לכסרה זו, בין אם הוא מיועד לבנים ובין לבנות.

"בית מעצר ומאסר" - פירושו: מוסד המנוהל ע"י מיניסטרוך הענינים הסוציאליים או משרד אחר הנוגע לענין זה, בין אם לבנים ובין לבנות.

"שנה" - פירושה: בכל מקום שמופיעה בחוק זה, שנת חמה.

- סעיף 3.
1. נעצר אדם בהסתמך על צו מעצר או בלעדיו, למראהו החיצוני מורה על כך שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים ונבצר מלהביאו לבית המשפט מיד, על מפקח המשטרה שאליו הובא אדם זה סוטל לחקור בענין, ולשחררו תמורת החחייבות בכתב הניתנת ע"י אביו, האפוסטרופוס עליו, או הנער עצמו במידה והוא בחור, או כל אדם אחר, בערבות ערבים או ללא ערבים, בסכום שייראה למפקח כמספיק להבטחת הופעת הנער בעת שבית המשפט ידון באשמה המיוחדת לו.
 2. אין לשחרר בערבות או ללא ערבות במקרים הבאים:
 - א. אם אדם זה הוא מואשם ברצח או בכל פשע מסוכן אחר, או
 - ב. אם טובתו מחייבה שלא יבוא במגע עם כל אדם אשר המגע עמו אינו רצוי.
 - ג. אם למפקח המשטרה יש יסוד לחשוב ששחררו עלול לפגוע במהלך החקין של הצדק.

- סעיף 4.
- נעצר אדם שמראהו החיצוני מורה על כך שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים, ולא שוחרר בהתאם לנזכר בסעיף דלעיל, על מפקח המשטרה אשר הובא אדם זה לפניו, לנקות בצעדים לעצרו בבית המעצר והמאסר שהוכשר למטרה זו בהוראות חוק זה, עד אשר ניתן יהיה להביא בפני בית המשפט לשפטו.

5. עיף 5. אין לכבול את הנער בכל צורה שהיא . במקריפ שנהם הוא מגלה מרדנות או קשיחות במידה המצריכה זאת.

6. עיף 6. במקרה של עצירת או העברת נער שלא שוחרר בערבות, על בית המשפט או השופט החוקר יהיה:

1. להוציא החלטה בדבר העברתו לבית המעצר והמאסר במקום להעבירו לבית הסוהר, בתנאי שיישאר במעצר כל תקופת המעצר, או עד שישוחרר בהתאם לתוק; אסור לעצור ילך כל שהוא בבית הסוהר.

2. נוכח בית המשפט או השופט החוקר לדעת שהעלם או הבחור מרדן עד כדי העדר כל בטחון בהעברתו למעצר בצורה זו או שהוא מושחת עד כדי כך שמעצרו בצורה הנזכרת לעיל אינו הולם, רשאי בית המשפט או השופט החוקר לצוות על מעצרו בבית הסוהר במקום המיועד לאסירים כדוגמתו.

3. בית המשפט או השופט החוקר רשאי לבטל את ההחלטה שהוצאה לפי עיף קטן (1) מסעיף זה למעצר העלם או הבחור בבית מעצר ומתן צו אחר בהתאם לסעיף קטן (2) של עיף זה לעצירת עלם או בחור, ובמקומה הוא רשאי להוצא החלטה לפי עיף משנה (2) לעצירת עלם או בחור בבית הסוהר במידה והדבר ייראה לבית המשפט או לשופט החוקר.

7. עיף 7. 1. כדי לקיים מטרת חוק זה, ייראה בית המשפט הדין בהאשמות נגד כל נער שהוא (בית משפט לנוער), אולם הוא לא יראה כך, אם האדם שבית משפט זה דן באשמתו נאשם בהשתתפות עם אדם אחר שאינו נער.

בית המשפט לנוער יקיים ישיבות במידה האפשר:

א. במקום אחר מזה שמתקיימות בו הישיבות הרגילות של בית המשפט, או בחדר השופטים אם נראה הדבר בעיניו.

ב. בימים או בזמנים שונים מאלה שבהם מתקיימות הישיבות הרגילות של בית המשפט.

2. במידה והובהר לכל בית משפט שהוא - פרט לבית משפט לנוער במהלך הדיון בחביעה שלנאשם טרם מלאו שמונה עשרה שנים, רשאי הוא להמשיך את הדיון

בתביעה ולפסוק בה אם הוא בדעה שאין לדחותה; בית המשפט רשאי לדחות הוצאת פסק הדין עד שבוחן הנוער וכול לסיים את החקירה הסוציאלית הנוגעת לנוער, ולהגיש את הדין וחשבון שלו לבית המשפט, כדי שבית המשפט יוכל לפסוק בתביעה בצורה הטובה ביותר המבטיחה את תיקון הנער.

3. יש לנקוט אמצעים, ובמידת האפשר, למניעת בוא במגע של כל נער שמשפטו מחקיים בפני בית המשפט לנוער בעת העברתו מבית המשפט ואליו, בעת ההמתנה לפני הופעתו בפני בית המשפט, או לאחר מכן, עם אנשים שכבר מלאו להם שמונה עשרה שנים, בין אם הם נאשמים ובין שהם נידונים.

4. לא יכנס אדם לבית המשפט לנוער פרט למפקחי נוער והורי הנער, האפוטרופוס עליו, אחד מעובדי בית המשפט או אחד מהאנשים שיש להם קשר ישיר עם בית המשפט.

5. אסור לפרסם את שם הנער המתייב בפני בית המשפט לנוער, את מקום מגוריו, את שם בית ספרו, את צילמו או כל דבר או ענין שעלול להביא לידיעת זהותו, אלא באישור בית המשפט, או במידה שדורשות זאת הוראות חוק זה. כל העובר על הוראות סעיף משנה זה דינו קנס שאינו עולה על 25 (עשרים וחמישה דינרים).

סעיף 8. לגבי נער הנאשם בביצוע פשע, רשאי בית המשפט לחייב את אביו או את האפוטרופוס עליו להופיע בפניו, ולהוציא

צווים במידת הצורך להבטחת הופעתו.
סעיף 9. 1. בית משפט השלחום, בשבתו כבית משפט לנוער, ידון בפשעים אשר עונשם הוא מאסר או עבודת פרך זמנית לתקופה שאינה עולה על שבע שנים.

2. בי"ד לערכאה ראשונה ידון, בשבתו כבית משפט לנוער, בפשעים הפליליים האחרים בהתאם לנוהל המקובל באותו בית משפט, ובשים לב להוראות חוק זה.

סעיף 10. הובא אדם הנאשם בביצוע פשע בפני כל בית משפט שהוא, והופעתו החיצונית מורה על כך שכבר מלאו לו שמונה עשרה שנים, אולם הוא טוען שהוא נער עדיין, על בית המשפט, במידה ואדם זה לא רשום במרשם התושבים, לערוך חקירה מפורטת להוכחת גילו, ולשמוע את כל העדויות שניתן לשומען בעת הדיון בתביעה. למטרת חוק זה, ייראה הגיל שבית המשפט העריך כגילו האמיתי של אותו אדם, אם

הערכתו מורה על היותו נער או שכבר מלאו לו שמונה עשרה שנים.

11. 1. הובא נער בפני בית משפט כל שהוא לשפטו על כל עבירה שהיא, על בית המשפט להסביר לנער בשפה פשוטה בתחילת המשפט את המצית האשמה המיוחסת לו ולשאל אותו לאחר ככך אם הוא מודה באשמה ואם לא.

2. אם הנער אינו מודב באשמה המיוחסת לו, יתחיל בית המשפט בשמיעת עדי הקטגוריה; בסיום חקירת כל עד ישאל בית המשפט את הנער, הוריו, או האפוטרופוס עליו - בכידה ואין לרשותו עורך-דין - אם ברצונו להפנות שאלות לעדי בית המשפט חייב להפנות לעדים את השאלות שייראו לו כנחוצות, והוא רשאי להפנות לנער את השאלות הנראות לו להבהרת וניהוח כל דבר אחר נכלל בעדותו.

3. נמצאה ראייה מספקת המצדיקה את חיוב הנאשם בהגשת הגנה, ישמע בית המשפט את עדות עדי הסניגוריה, ויודשה הנער להשמיע את טענותיו להגנתו, וכך יורשה אביו או האפוטרופוס עליו לעזור לו בהגינו על עצמו, אלא אם עמד לרשותו עורך-דין.

4. הודה הנער באשמה המיוחסת לו, ובית המשפט שוכנע בנכונות הודאתו, או ששוכנע בהוכחת האשמה, ישאל בית המשפט את הנער אם ברצונו להשמיע דבר מה להפחחת העונש או לכל מטרה אחרת. לפני קביעת צורת היחס אליו, יקבל בית המשפט מבוחר הנוער את הידיעות שתאפשרנה לו להחליט בתביעה בצורה הטובה ביותר לטובם הנאשם בנוגע לאורח חייו הכללי, סביבתו והתנהגותו בבית הספר, ומצב בריאותו;

כמו כן רשאי בית המשפט להציג לו את השאלות הנראות לו והנוגעות לידיעות אלה, ואף לצוות על ביצוע בדיקה רפואית מיוחדת או להשאירו חתה השגחה רפואית, לשחררו מזמן לזמן בערבות או לעצרו בבית המעצר והמאסר או בבית ספר לעבריינים צעירים, הכל כדי להשיג ידיעות אלה.

12. 1. אין לדון ילד למאסר.

2. אין לדון נער למוות או לעבודת פרך.
3. ביצע עלם או בחור פשע שעונשו מוות או מאסר עולם עם עבודת פרך יוטל על העלם מעצר לחקופה של לא פחות משלוש שנים, ועל הבחור מעצר לחקופה של לא פחות מחמש שנים. המעצר יבוצע בבית הסוהר להשלמת החקופה שבה הוא נידון.
4. נידון עלם או בחור למאסר או מעצר, יש להפרידו במידת האפשר, מהאסירים שכבר מלאו להם שמונה עשרה שנים.
- סעיף 13. נאשם נער בביצוע פשע והוכח לבית המשפט שהוא ביצע את הפשע שנאשם בביצועו, חייב בית המשפט להתחשב בשיטה הקבועה לפסוק בחביעה בהתאם להוראות חוק זה או כל חוק אחר המאפשר לו לדון בחביעה, והוא רשאי לפסוק בחביעה בצורה הבאה:
1. לשחרר את הנער עם מסירת החחייבות התומה על ידו או על ידי הוריו או האפוטרופוס עליו או כל אדם אחר, או
 2. לגזור עליו חלום קנס, או תמורת קלקול ונזק, או הוצאות בית המשפט, או
 3. לגזור על אביו או האפוטרופוס עליו חלום קנס, או תמורת קלקול ונזק, או הוצאות בית המשפט, או
 4. לגזור על אביו או האפוטרופוס עליו להגיש ערבות להתנהגות טובה.
- פסק הדין שניתן לפי סעיפי המשנה (2,3,4) מותר שיהיה קשור בכל פסק דין אחר המופיע בסעיף זה:
- א. כל סכום שהטיל בית המשפט והחליט לגבוהו מהאב או מהאפוטרופוס בהתאם לסעיף זה, וכך סכום הערבות שבית המשפט החליט לחייבו לשלם, בין בעיקול על רכושו ובין במאסרו, ייגבה כאילו ההחלטה ניתנה בחביעה אזרחית.
 - ב. האב או האפוטרופוס רשאי לערער על פסק דין הניתן נגדו לפי סעיף זה, כאילו פסק הדין ניתן בעקבות חיובו הוא בדין על הפשע שנאשם בו הנער.

5. להשאירו בפיקוח בוחן נוער על פי צו פיקוח לתקופה שאינה פחות משנה ואינה עולה על שלוש שנים:

א. צו הפיקוח יקבע את הדברים הנראים לבית המשפט כנחוצים להבטחת ההנהגות טובה של הנער או מניעת הישנות ביצוע אותו פשע על ידי הנער; בית המשפט ימסור עותק אחד מצו זה לבוחן הנוער אשר יפקח על הנער ועותק נוסף לנער או להוריו או לאפוטרופוס עליו; הנער שהועבר לפיקוח יחוייב להיות כפוף בתקופת הפיקוח, לפיקוחו של בוחן הנוער.

ב. בית המשפט שהוציא את צו הפיקוח רשאי לפי בקשת בוחן הנוער, הנער, הוריו, או האפוטרופוס עליו - לבטל את צו הפיקוח או לשנות כל הוראה מהוראותיו, בשינוי או בתוספת, לאחר עיון בדין וחשבון של בוחן הנוער בענין זה.

ג. הוצא צו לביטול הפיקוח או לביצוע שינויים בצו המקורי, על הפקיד האחראי באותו בית משפט שהוציא את הצו למסור עותק מההחלטה לבוחן הנוער המפקח על הנוער הנמצא בפיקוח, ועותק נוסף לנער או להוריו או לאפוטרופוס עליו.

6. להשאירו, אם הוא עלם או בחור, בבית המעצר והמאסר לתקופה של לא פחות מחודש אחד ושאינה עולה על ששה חודשים.

7. להעבירו לבית ספר לעבריינים צעירים או כל מוסד אחר שנקבע למטרה זו מטעם שר העניינים הסוציאליים והעבודה, וזאת לתקופה של לא פחות משנה ושאינה עולה על ארבע שנים.

סעיף 14. 1. כל נער שנידון להעברה לבית ספר לעבריינים צעירים או מוסד אחר שנקבע למטרה זו מטעם שר העניינים הסוציאליים והעבודה, והעומד לסיים את התקופה שנקבעה בפסק הדין, ובוחן הנוער מצא שלנער זה ייגרם נזק באם ישוחרר בסיום התקופה הקבועה בפסק הדין, רשאי הוא, בהסכמת שר הסעד, להביאו בפני בית דין לערכאה ראשונה:

- א. בגלל שאחד מהוריו או האפוטרופוס עליו מורגל לפשע, מתמכר לשכרות, או מושחת, או
- ב. טרם השלים את תקופת האימון במלאכה או במקצוע אשר בוחר הנוער החל ללמדו בבית הספר לעבריינים צעירים או במוסד. אם שוכנע בית הדין לערכאה ראשונה, בשבתו כבית משפט לנוער, בנכונות דבר זה, רשאי הוא להוציא החלטה בדבר החזקת הנער בבית הספר לעבריינים צעירים או במוסד עד שימלאו לו חשע עשרה שנים, או לכל תקופה פחות מזו.
2. בית המשפט רשאי, לפי בקשת שר הענינים הסוציאליים והעבודה לשחרר כל נער שנשלח לבית ספר לעבריינים צעירים או כל מוסד אחר שנקבע על ידו למטרה זו, אם מצא נימוקים המצדיקים זאת, ולפי התנאים שייראו לו כמתאימים, בתנאי:
- א. להוציא מכלל זה בחור אשר ביצע רצח בכוונה תחילה.
- ב. שהתקופה שבה שהה הנער בבית הספר לעבריינים צעירים או במוסד אינה פחות משנה.
- ג. שהנער יהיה בעל התנהגות טובה במשך שהותו בבית הספר לעבריינים צעירים או במוסד.
3. שלא יהיה בשחרור הנער דבר שיגרום לכך שהוא יהיה נתון להשפעות חברתיות רעות במגוריו או בעבודתו.
4. בית המשפט רשאי, לפי בקשת השר לענינים סוציאליים ועבודה להורות על החזרת הנער לבית הספר לעבריינים צעירים, או למוסד, להשלמת תקופת פסק הדין אם הוא מצא שאחד מהתנאים שלפיהם שוחרר לא קויים, או שהנער יהיה נתון להשפעות חברתיות רעות.
- סעיף 15. הרשעת נער בפשע אינה מחייבת אותו להיות בעל עבר פלילי, ואין צורך בהחמרה בדין או בהטלת עונש אחר, פרט לעונש אשר עלול לקבל עקב ביצוע פשע שני.

סעיף 16. 1. מי שיש לו זכות ערר על פסק דין של בתי משפט בערכאה ראשונה רשאי לערער על כל אחד מפסקי הדין של בית משפט השלום או בית דין לערכאה ראשונה בשבתם בבית משפט לנוער לבית דין לערעורים, אשר פסק דינו יהיה סופי.

2. בשים לב לאמור בחוק זה, תחולנה הוראות חוק סדרי המשפט הפלילי על העררים המוגשים לפי סעיף זה.

סעיף 17. דן בית משפט נער לתשלום קנס, והעיכוב בתשלומו היה מחייב מאסרו אלמלא היה נער, רשאי בית המשפט לצוות על מעצרו בבית המעצר והמאסר לחקופה שאינה עולה על שלושה חודשים, או לגבות ממנו את הקנס בהתאם לחוק ההוצאה לפועל, כאילו היה חוב המגיע לממשלה ממנו.

סעיף 18. 1. ההחלטה בדבר הצו או פסק הדין הקובע מעצר אדם במקום מעצר מסויים לפי חוק זה, תימסר ביחד עם האדם שהוחלט על מעצרו לאחראי על מקום זה, ומסירה זו תיחשב כהרשאה מספקת למעצרו באותו מקום.

2. בעת מעצרו בצורה זו, זבעת העברתו ממקום המעצר ואליו, ייראה אדם כנ"ל כנחון בשמירה חוקית, ובמקרה של בריחה, מותר לעצרו ללא פקודת מעצר, ולהחזירו למקום שבו היה עצור.

3. השר לעניינים סוציאליים ועבודה ינקוט צעדים לסקירת המקומות המיועדים לעצירת הנערים העבריינים לפי חוק זה, ולעריכת חיפושים בהם, והוא רשאי להתקיף חקנות שבהם יקבע את המקומות שישמשו למטרה זו, שיטת סקירתם והביקור בהם, וסיווג האנשים שיעצרו בהם ושיטת ההתנהגות עמם, העסקתם, והפיקוח עליהם במקום המעצר המיועד לכך בהתאם לחוק זה, וביקורת על ידי אנשים מדי פעם בפעם אשר יקבעו בחקנות.

סעיף 19. הוציא בית משפט כל שהוא צו פיקוח, יהיה לצו זה השפעה על הרשעה בנוגע להחזרת הכסף הגנוב, ומתן אפשרות לבית המשפט להוציא צוים להחזיר את הכסף לבעליו או לתשלום כל סכום שהוא במזומנים בענין זה.

סעיף 20. 1. בית המשפט המוציא את צו הפיקוח ובחר את בוחן הנוער שיפקח על הנער שמתכוונים להסגירו בפיקוחו; אם

בוֹחֵן נֹעֵר זֶה נִפְטָר, אוֹ נִבְצָר מִמֶּנּוּ מְכַל סִיבָה שֶׁהִיא לְמַלֵּא אֶת חִפְקֵי דָיו, אוֹ שְׂבוּחֵן הַנּוֹעֵר הַרְאִי מִצָּא שְׂמֵן הַרְאִי שֶׁהִפְיִקוּחַ עַל נֵעַר זֶה יוֹעֵבֵר לְבוֹחֵן נֹעֵר אַחֵר בְּמִקּוֹם הַבוֹחֵן הַרְאִשׁוֹן, יִבְחַר בֵּית הַמִּשְׁפָּט בּוֹחֵן נֹעֵר אַחֵר.

2. הוֹחֵלֵט לְהַסְאִיר נֵעֵרָה בְּפִיִּקוּחַ בּוֹחֵן נֹעֵר, חַיִּיב בּוֹחֵן נֹעֵר זֶה לְהִיּוֹת אִשָּׁה.

1. סעיף 21. הוֹבְדֵר לְבֵית הַמִּשְׁפָּט, לְפִי בְקִשְׁתְּ הַתְּבִיעָה אוֹ בּוֹחֵן הַנּוֹעֵר, שֶׁהַנֵּעֵר הַנִּמְצָא בְּפִיִּקוּחַ לֹא מִילָא אַחֵרִי אַחַת מֵהוֹרָאוֹת הַפִּיִּקוּחַ, רְשָׁאִי הוּא לְהוֹצִיא צוֹ הוֹפְעָה, וְלַחֲיִיב בּוֹ נֵעַר זֶה לְהוֹפִיעַ בְּמִקּוֹם וּבְזִמָּן הַקְּבוּעִים בְּצוֹ, אוֹ שֶׁהוּא רְשָׁאִי לְהוֹצִיא צוֹ מֵעֵצֵר נִגְדוֹ וְלְהַעֲבִירוֹ לְבֵית מֵעֵצֵר מִיּוֹחֵד, אוֹ לְשַׁחֲרָרוֹ בְּעִרְבוּת עַד שֶׁהוֹפְעָתוֹ בְּפָנֵי בֵּית הַמִּשְׁפָּט תִּהְיֶה אִפְשָׁרִית.

2. הוֹכַח לְבֵית הַמִּשְׁפָּט שֶׁהַנֵּעֵר הַנִּמְצָא בְּפִיִּקוּחַ לֹא מִילָא אַחֵרִי אַחַת מֵהוֹרָאוֹת הַפִּיִּקוּחַ, יִמְשִׁיךְ בֵּית הַמִּשְׁפָּט בְּפְרוֹצְדוּרָה כְּדִלְקָמֵן:

א. בֵּית הַמִּשְׁפָּט רְשָׁאִי לְהַטִּיל עַל נֵעֵר זֶה קִנְס שְׂאִינּוֹ עוֹלָה עַל עֶשְׂרֵה דִינָאָרִים, וְלְצוּוֹת עַל קְבֻלַּתָם מִכֶּסֶף אוֹ מִכֶּסֶף אֲבִיו, אוֹ

ב. לֹא הוֹרְשֵׁעַ נֵעֵר זֶה בְּפִשַׁע הַמְקוֹרִי שֶׁלְּגִבּוֹ הוֹצֵא צוֹ הַפִּיִּקוּחַ, רְשָׁאִי בֵּית הַמִּשְׁפָּט לְהַרְשִׁיעוֹ, וְלִפְסוֹק כָּל פֶּסֶק דִּין שִׁיּוּכַל לִפְסוֹק אִילּוֹ הַרְשִׁיעַ אוֹתוֹ בְּפִשַׁע זֶה, אוֹ

ג. הוֹרְשֵׁעַ נֵעֵר זֶה בְּפִשַׁע הַמְקוֹרִי אֲשֶׁר לְגִבּוֹ הוֹצֵא צוֹ הַפִּיִּקוּחַ, רְשָׁאִי בֵּית הַמִּשְׁפָּט לִפְסוֹק כָּל פֶּסֶק דִּין שִׁיּוּכַל לִפְסוֹק אִילּוֹ הַרְשִׁיעַ אוֹתוֹ בְּאִזְחוֹ פִּשַׁע מְקוֹרִי.

3. הוֹצִיא בֵּית הַמִּשְׁפָּט אֶת פֶּסֶק דִּינּוֹ לְגִבּוֹ הַנֵּעֵר לְפִי סֵעִיף זֶה, מִבְּטֻלַת הַחֲלָטָתוֹ אֶת צוֹ הַפִּיִּקוּחַ, פֶּרֶט אִם פֶּסֶק הַדִּין הַצִּמְצָמִם לְחֲשֵׁלוֹם קִנְס, אוֹ קֶלְקוֹל וְנֹזֵק, אוֹ פִּיצוּיִים, אוֹ הוֹצֵאוֹת בֵּית מִשְׁפָּט; בְּמִקְרִים אֵלֶּה רְשָׁאִי בֵּית הַמִּשְׁפָּט לְהַחֲלִיט עַל הַמְשְׁכִּיּוֹת צוֹ הַפִּיִּקוּחַ.

1. סעיף 22. הוברר לבית המשפט, לפי בקשת בוחן הנוער או התביעה, שנוער הנמצא בפיקוח הורשע בביצוע פשע בהיותו צו הפיקוח בחוקף, רשאי בית המשפט להוציא צו הופעה ולחייב בו את הנער להופיע במקום ובזמן הקבועים בצו, או שהוא רשאי להוציא צו מעצר נגדו, ולהשאירו בבית המעצר והמאסר או לשחררו בערבות עד שתתאפשר הופעתו בפני בית המשפט.

2. הוכח לבית המשפט שהנער הנמצא בפיקוח הורשע בביצוע פשע בהיותו צו הפיקוח בחוקף, ימשיך בית המשפט בפרוצדורה המשפטית כדלקמן:

א. לא הורשע נער זה בפשע המקורי שלגביו הוצא צו הפיקוח, רשאי בית המשפט להרשיעו בפשע המקורי, ולפסוק כל פסק דין שיוכל לפסקו אילו הרשיע אותו בפשע מקורי זה, או

ב. הורשע נער זה בפשע המקורי אשר לגביו הוצא צו הפיקוח, רשאי בית המשפט לפסוק כל פסק דין שיוכל לפסקו בפשע מקורי זה.

3. הוציא בית המשפט פסק דינו לגבי הנער לפי סעיף זה, מבטלת החלטתו את צו הפיקוח, פרט אם פסק-הדין מתייחס לתשלום קנס, או קלוקל ונזק, או פיצויים, או הוצאות בית משפט; בכל אחד ממקרים אלה, רשאי בית המשפט להחליט על המשכיות צו הפיקוח.

1. סעיף 23. בוחן נוער העובד במשרה מלאה כבוחן נוער והן מפקח הסעד, רשאים להביא בפני בית המשפט לנוער כל אדם שלפי מראהו טרם מלאו לו חמש עשרה שנים:

א. אם מצאו אותו בטיפולו של אב או אפוטרופוס בלתי מתאים לטפל בו, מאחר והוא מורגל לפשע, או מתמכר לשיכרות או התפרקות מוסרית גלויה, או

ב. אם אדם זה הוא בת חוקית או בלתי חוקית לאב שכבר נידון בפשע הנוגד את המוסר בנוגע לכל אחת מבינותיו, בין אם היא חוקית ובין אם היא לא חוקית, או

ג. אם היה כמעט הדוק עם גנב נודע, או עם יצאנית ציבורית או ידועה, או

ד. אם הוא מתגורר בבית או בחלק מבית המשמש יצאנית לעבודת זנות, או שהוא חי בכל צורה אחרת בתנאים העלולים לגרום לפיתויו, ויניעוהו לעסוק בזנות, או יעודדוהו או יעזרו לו בכך: בתנאי שהתיאור הנזכר בסעיף משנה (ג) לא יחול על אותו אדם אם היצאנית הציבורית או הידועה ביחידה אשר בא במגע עמה במידה רבה היא אמו, והיא מבצעת את האפוסטרופסות עליו כמוטל עליה, ודואגת דאגה מספקת לשמור עליו מלהיות מוכתם, או

ה. אם מצא אותו מבקש נדבות או מקבל צדקות מבני אדם, ולו גם הסחיר זאת בכל אמצעי שהוא, או

ו. אם מצא אותו נע ונד ללא מטרה וללא בית או מעון ידוע או מקוד פרנסה ידוע, או שמצא אותו נע ונד ללא מטרה ללא אב. או אפוסטרופוס, או שאב זה או אפוסטרופוס זה אינו מקיים את חסותו או אפוסטרופסותו כדרוש.

2. שוכנע בית המשפט לנוער, לאחר חקירה, שמי שהובא לפניו הוא אחד מאלה שאחד התיאורים הנזכרים בסעיף משנה (1) מסעיף זה חל עליו, והוא זקוק לטיפול או הגנה, אזי רשאי בית המשפט:

א. לצוות על אביו או האפוסטרופוס עליו להתחייב להתחיל בחפקיד הטיפול בו או האפוסטרופוסות עליו כדרוש, והוא רשאי גם לצוות על אביו או אפוסטרופסו, בנוסף לכך או בלעדי זאת, לשלם קנס, או

ב. להעבירו למוסד שביח המשפט ינקוב בשמו בהחלטתו, או

ג. להשאירו בטיפול אדם מתאים; בתנאי שאדם זה מסכים לכך, ובתנאי שחיה לו זכות הפיקוח עליו כאביו וזאת לתקופה שיחליט עליה בית המשפט, או

ד. להוציא החלטה הקובעת להשאירו בפיקוח אחד מבוחני הנוער, נוסף לכל אחת משלוש ההחלטות הנ"ל, או ללא קשר עמה, לתקופה של לא פחות משנה ושאינה עולה על שלוש שנים, או

ה. להעבירו למוסד שנקבע ע"י השר לענינים סוציאליים ועבודה במיוחד למטרה זו, בתנאי שזה יכול לאת מוסדות המיניסטריון במידה ויימצאו מתאימים לכך. תקופת העברה לכל מכוון או מוסד תהיה קבועה, לא פחות משנה ואינה עולה על שלוש שנים לעלם, וחמש שנים לאחרים.

3. כל החלטה המוצאת בהתאם לסעיף זה חייבת להיות בכתב. בית המשפט רשאי להוציאה בהעדר האדם המצויין בהחלטה; הסכמת המכוון שנטל על עצמו את הטיפול בנער בהתאם לאותה החלטה בצורה נראית לבית המשפט תחשב כמספיקה לחייב את המכוון בביצוע התחייבותו.

4. א. לכל מוסד או מכוון שנמסר לו ענין הטיפול באדם בהתאם לסעיף זה תהיה זכות הפיקוח על אותו אדם כמו לאביו, על עוד החלטת בית המשפט בתוקף. ויהיה אחראי לפרנסו בשים לב לנאמר בסעיף (2) של סעיף משנה זה, בנוגע להשתתפות בהוצאות הפרנסה, ואדם זה יישאר בטיפול אותו מכוון או מוסד, ולו גם אם ביקש אביו או כל אדם אחר להחזירו, וכל מי:

1. שעזר או פיתה את האדם המצויין בהחלטה, במישרין או עקיפין, לברוח מפיקוח המוסד או המכוון שענין הטיפול בו נמסר לו, והוא ידע זאת, או

2. נתן מחסה או הסתיר אדם המצויין בהחלטה אשר ברח בצורה הנזכרת, או מנע ממנו מלחזור אל המוסד או אל המכוון שנטל על עצמו את ענין הטיפול בו, או עזר לו במה שהוזכר לעיל ביודעין, דינו קנס שאינו עולה על עשרים דינארים, או מאסר לחקופה שאינה עולה על חודשיים.

ב. התברר לבית משפט בעל סמכות העברת אדם למוסד או מכוון בצורה נזכרת לעיל, שביכולת אביו או האדם האחראי לפרנסתו של אדם זה לשלם את פרנסתו במלואה או בחלקה, עליו להוציא החלטה או החלטות המחייבת או המחייבות אב זה או את האדם האחראי, להשתתף בהוצאות פרנסת האדם

המצוין בהחלטה במשך התקופה הנ"ל, ובסכום שבית המשפט יראה לנכון שהוא יכול לשלמו, בגבולות המקובלים, בית המשפט רשאי, מזמן לזמן, לשנות את ההחלטות שהוא מוציא בענין זה.

ג. מותר להוציא כל החלטה מההחלטות הנזכרות לעיל, בהסתמך על חלונה או בקשה מהמוסד או המכון שנמסר לידי ענין האדם המצוין. בהחלטה, והסכום שבית המשפט מחייב את האב או האדם האחראי בתשלום ישולם למוסד או המכון ויוצא לפרנסת האדם המצוין בהחלטה.

ד. כל סכום שיש לשלמו בהתאם להחלטה כגון זו, ייגבה בהתאם להוראות חוק ההוצאה לפועל, כאילו סכום זה נפסק תשלום ע"י בית המשפט אשר הוציא את ההחלטה הנ"ל בתביעה אזרחית.

ה. הוציא בית המשפט החלטה בהתאם לסעיף זה, ובה הוא מחייב את הורה האדם המצוין. בהחלטה, או את האדם האחראי על פרנסתו, להשתתף בהוצאות פרנסתו, יהיה על הורה זה או האדם האחראי להודיע לבית המשפט שהוציא את ההחלטה על כל שינוי שיחול במקום מגוריו, ואם לא עשה כן ללא נימוק מצדיק, יידון לקנס שאינו עולה על חמישה דינארים.

ו. שר הענינים הסוציאליים רשאי, בכל עת שיראה לו, לשחרר כל אדם שנאסר, כפי שהוזכר לעיל, בכל מוסד או מכון, וזאת ללא תנאים, או בהתאם לתנאים שיתנה, והשר רשאי במידה והדבר נראה לו כמתאים, להחזיר אדם זה למוסד או למכון שהועבר אליו מלכתחילה או למכון או מוסד אחר עד אשר יסיים את התקופה הנזכרת בהחלטה בית המשפט, בתנאי שתהיה לו אותה סמכות הנזכרת בתחילת סעיף משנה זה.

ז. שר הענינים הסוציאליים רשאי להוציא הוראות בצורה הנראית לו בנוגע לבני אדם שישלחו לכל מכון או מוסד שהוא לפי סעיף זה, ועל המוסד או המכון שנטל על עצמו את הטיפול בכאלה להתחייב בהוראות אלה.

ח. שוחרר אדם מכל מכון או מוסד שהוא לפי סעיף זה, בתנאי שיועבר לפיקוח הנוער, יהיה על אביו או האפוטרופוס עליו להודיע לבוחן הנוער מיה, על כל שינוי

במקום מגוריו של האדם או פטירתו ובמקרה, של פטירה, על בוחן הנוער להודיע זאת לבית המשפט שהוציא את צו ההעברה למכון או למוסד.

ט. בוחן הנוער ראשי, בהסכמת השר, להביא בפני בית משפט לערכאה ראשונה כל אדם העומד לסיים את התקופה שבה נידון לשהות בכל מכון או מוסד לפי סעיף זה, אם ימצא שלאדם זה ייגרם נזק אם ישוחרר בסיום תקופת מעצרו:

1. בגלל שאחד מהוריו או האפוטרופוס עליו מורגל לפשע, מתמכר לשכרות או מושחת, או

2. בגלל אי מציאת אדם שיטפל בו סיפול מספיק, או אי יכלתו לדאוג לעצמו, או

3. מאחר והוא לא השלים עדיין את תקופת ההכשרה במלאכה או במקצוע שהחל ללמוד אותם באותו המוסד או המכון.

בית המשפט לערכאה ראשונה בשבתו כבית משפט לנוער, אם שוכנע בזה לעיל, ראשי להוציא החלטה להארכת התקופה; וזאת עד שלאדם זה ימלאו שמונה עשרה שנים, או לתקופה פחותה מזו.

סעיף 24 - ימונה פקיד אחראי על אגף הפיקוח במיניסטרוון הענינים הסוציאליים כדי לנהל את שירות הפיקוח במשרד זה שייקרא "בוחן נוער ראשי", וכן מספר מספיק של בוחני נוער שכל אחד מהם יהיה מיועד למחוז או לאיזור שבו ימלא את תפקידיו לפי חוק זה.

סעיף 25 - שר הענינים הסוציאליים ראשי להוציא, בהסכמת הוד מלכותו, תקנות ש-:

1. תקבענה את תפקידי בוחן הנוער הראשי.

2. תקבענה את תפקידי בוחני הנוער.

3. תקבענה את הפנקסים שיש לנהל בהתאם לחוק זה.

4. לביצוע המטרות שחוק זה התכוון להם.

סעיף 26 - אין בחוק זה דבר המשפיע על כל חיקוק אחר הנוגע לנוער, אלא במקרים שבהם נאמר דבר זה במפורש.

סעיף 27 - החוקים והנוהלים הבאים בטלים:

1. חוק העבריינים הצעירים מס' (2) לשנת 1937, שפורסם בעתון הרשמי הארץ ישראלי מס' 667 מיום 18 בפברואר 1937.
2. חוק העבריינים הצעירים (המתקן) מס' 31 לשנת 1938, בפורסם בעתון הרשמי הארץ ישראלי מספר 851 מיום 15 בספטמבר 1938.
3. חוק הפיקוח על התנהגות העבריינים מס' 42 לשנת 1944, ביחד עם תוספותיו, שפורסם בעתון הרשמי הארץ ישראלי מס' 1380 מיום 28 בדצמבר 1944.
4. נוהלי העבריינים הצעירים משנת 1941 שפורסמו בעתון הרשמי הארץ ישראלי מס' 817 מיום 22 בספטמבר 1938 (תוספת מס' 2).
5. נוהלי העבריינים הצעירים משנת 1941, שפורסמו בעתון הרשמי הארץ ישראלי מס' 1134 מיום 9 באוקטובר 1941 (תוספת מס' 2).
6. חוק העבריינים הצעירים הזמני מס' 83 משנת 1951.
7. כל חיקוק ירדני או ארץ ישראלי אחר שפורסם לפני חקיקת חוק זה ואשר הוראותיו נוגדות את הוראות חוק זה.

סעיף 28 - ראש השרים ושרי המשפטים והעניינים הסוציאליים ממונים על ביצוע הוראות חוק זה.

29/4/1954

(8) אל חוסיין בן טלאל

שר המשפטים	שר העניינים הסוציאליים	ראש השרים
בהג'ת אל תלהוני	חוסיין פרכי אל כרדי	פאוזי אל מולק